

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

PETRICĂ VASILE CREȚU

DIANA CIORBA

IOAN CLAUDIU TAMAȘ

LIVIU CĂPRAR

ADRIANA CRISTINA VÎRDĂU

VI

**RELIGIE
CULTUL BAPTIST**

EDITURA DIDACTICĂ ȘI PEDAGOGICĂ S.A.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

Diana Ciorba
Petrică Vasile Crețu
Adriana Cristina Vîrdău

Liviu Căprar
Ioan Claudiu Tamaș

RELIGIE

CULTUL BAPTIST

MANUAL PENTRU
CLASA A VI-A

EDITURA DIDACTICĂ ȘI PEDAGOGICĂ S.A.

ACEST MANUAL A FOST FOLOSIT DE:						
Anul	Numele elevului care a primit manualul	Clasa	Școala	Anul școlar	Starea manualului*	
					la primire	la returnare
1.						
2.						
3.						
4.						

* Starea manualului se va înscrie folosind termenii: nou, bun, îngrijit, nesatisfăcător, deteriorat.

Cadrele didactice vor controla dacă numele elevului este scris corect.

Eleii nu trebuie să facă niciun fel de însemnări pe manual.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Religie - cultul baptist: manual pentru clasa a VI- a / Diana Ciorba, Liviu Căprar, Petrică Vasile Crețu, ... - București: Editura Didactică și Pedagogică, 2018
ISBN 978-606-31-0603-3

I. Ciorba, Diana
II. Căprar, Liviu
III. Crețu, Petrică Vasile

2

© **E.D.P. 2018.** Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate Editurii Didactice și Pedagogice, București. Orice preluare, parțială sau integrală, a textului sau a materialului grafic din această lucrare se face numai cu acordul scris al editurii.

© **Diana Ciorba, Liviu Căprar, Petrică Vasile Crețu, Adriana Cristina Vîrdău, Ioan Claudiu Tamaș**

Manualul a primit avizul Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România (U.B.C.B.R.) Cultul Baptist, prin adresa cu nr. 71 din 09.03.2018.

Date despre autori:

Liviu Căprar, (coord.), profesor gr. I, Liceul Teologic Baptist „Logos” București
Adriana Cristina Vîrdău, profesor gr. I, Liceul Teologic Baptist Reșița, Caraș-Severin
Diana Ciorba, profesor gr. II, Liceul Teologic Baptist Reșița, Caraș-Severin
Ioan Claudiu Tamaș, profesor gr. I, Liceul Teologic Baptist „Emanuel” Oradea

EDITURA DIDACTICĂ ȘI PEDAGOGICĂ S.A.

Str. Spiru Haret nr. 12, sector 1, cod 010176, București
Tel.: 021.315.38.20
Tel./fax: 021.312.28.85
e-mail: office@edituradp.ro
www.edituradp.ro

Librăria E.D.P.: Str. Gen. Berthelot nr. 28-30

Comenzi pentru această lucrare se primesc:

- prin poștă, pe adresa editurii
- prin e-mail: comenzi@edituradp.ro
comercial@edituradp.ro
- prin telefon/fax: 021.315.73.98

Redactor: **Delia Anghel; Sorin Casapu**
Tehnoredactor: **Sorin Căprariu**
Corector: prof. **Andreia Gheorghe**
Ilustrator: **Jean Muroi**
Coperta: **Alin Casapu**

Toate textele din Sfânta Scriptură sunt citate din **Biblia în limba română**, traducerea Dumitru Cornilescu.

Număr de plan: 63192/2018

Tipărit la Regia Autonomă Monitorul Oficial

CUPRINS

I. REVELAȚIA DE SINE A LUI DUMNEZEU	7
1. Țara sfântă în vremea Domnului Isus	7
2. Nașterea și copilăria lui Isus Hristos	11
3. Începutul propovăduirii lui Isus Hristos	15
4. Dovezi ale Dumnezeirii lui Isus Hristos	19
5. Jertfa de pe cruce și biruința asupra morții	23
6. Înălțarea Domnului Isus la cer	27
7. Promisiunea revenirii Domnului	31
8. Recapitulare	35
9. Evaluare	36
II. IUBIREA LUI DUMNEZEU ȘI RĂSPUNSUL OMULUI	37
1. Rugăciunea Tatăl Nostru	37
2. Iubirea Domnului Isus pentru oameni	41
3. Recunoștința pentru binele primit	45
4. Să le spunem și altora despre ajutorul primit de la Dumnezeu	49
5. Nevoia de schimbare a vieții și dovada vieții noi	53
6. Recapitulare	57
7. Evaluare	58
III. VIAȚA CREȘTINULUI ÎMPREUNĂ CU SEMENII	59
1. Căutarea împărăției lui Dumnezeu	59
2. Încrederea în purtarea de grijă a lui Dumnezeu	63
3. Rugăciunea, putere a vieții creștine	67
4. Milostenia, manifestare a iubirii față de semeni	71
5. Iertarea, semn al bunătății sufletești	75
6. Recapitulare	79
7. Evaluare	80

IV. VIAȚA COMUNITĂȚII ȘI SĂRBĂTORILE CREȘTINE	81
1. Obiceiuri creștine și necreștine de Crăciun și de Anul Nou	81
2. Obiceiuri creștine și necreștine de Paște	85
3. Participarea la viața Bisericii	89
4. Participarea la viața comunității	93
5. Recapitulare	97
6. Evaluare	99

Rugăciunea Tatăl Nostru

Tatăl nostru care ești în ceruri!
Sfințească-se Numele Tău;
vie Împărăția Ta;
facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ.
Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi;
și ne iartă nouă greșelile noastre,
precum și noi iertăm greșelilor noștri;
și nu ne duce în ispită,
ci izbăvește-ne de cel rău.
Căci a Ta este împărăția și puterea și slava în veci.
Amin!

Dragi elevi,

Bun venit la ora de religie într-un nou an școlar!

În clasa a VI-a vom avea oportunitatea să-L descoperim pe Dumnezeu și să-L cunoaștem mai bine, în persoana Fiului Său Isus Hristos, Domnul și Mântuitorul lumii.

Vom învăța mai întâi că Domnul Isus Hristos a fost Dumnezeu adevărat și om adevărat. Apoi vom descoperi scopul venirii Sale în lumea noastră, vom cunoaște lucrarea Sa mântuitoare, vom conștientiza nevoia întâlnirii noastre cu Domnul Isus pentru transformarea vieții. La final, dar nu în ultimul rând, vom încerca să înțelegem responsabilitatea noastră în relație cu El și cu aproapele nostru.

Lecțiile ne vor oferi posibilitatea să folosim și să aplicăm cunoștințe învățate și la alte discipline. În cadrul orelor, ne vom deprinde cu înțelegerea textelor biblice, vom lectura texte motivaționale variate, vom învăța termeni noi, vom afla curiozități, ne vom implica în desfășurarea lecțiilor prin diferite activități practice și interactive și vom exersa tot ce am învățat cu ajutorul exercițiilor sugerate la fiecare temă. Dar cel mai important va fi să ajungem să-L cunoaștem pe El, să-I înțelegem dragostea și să-I urmăm exemplul, împărtășindu-le și altora iertarea și binecuvântările primite. Potrivit învățaturii Domnului Isus, iubirea noastră față de Dumnezeu se arată practic în felul în care ne comportăm cu cei din jur: cu colegii, cu profesorii, cu părinții și cu frații noștri, dar și cu cei străini sau în nevoie. Vrem să vă încurajăm să valorificați cunoștințele acumulate și să le transpuneți în viață.

Am fi încântați să știm că fiecare întâlnire cu ora de religie este pentru voi o experiență plăcută și transformatoare!

Autorii

VERSET BIBILIC

Rugați-vă pentru pacea

Ierusalimului.

*Cei ce te iubesc să se bucure
de odihnă. Pacea să fie între
zidurile tale și liniștea în
casele tale domnești!*

(Psalmul 122:6-7)

CAPTAREA ATENȚIEI

Imaginează-ți că ai trăit în
Israel pe vremea Domnului
Isus.

Ce lucruri ai vrea
să schimbi?

DIȚIONAR

robie = instituție
caracterizată prin
dependența totală a unui om
față de stăpânul său.

Captivitate, prizonierat.

lider = conducător al unui
partid, al unei organizații
etc., personalitate dominantă
dintr-un grup.

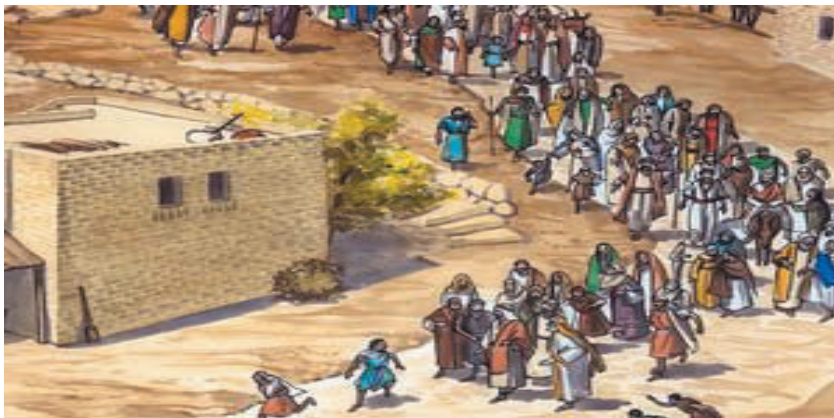
imperiu = stat monarhic
condus de un împărat;
împărăție. Teritoriu
cuprinzând un stat dominant.

dezbinare = scindare a unui
grup, neînțelegere,

Desprindere.

I. REVELAȚIA DE SINE A LUI DUMNEZEU

1. ȚARA SFÂNTĂ ÎN VREMEA DOMNULUI ISUS

Istoria națiunii Israel începe cu mai bine de 4 000 ani în urmă, avându-l la origini pe patriarhul Avraam căruia Dumnezeu i-a promis țara numită astăzi Israel-Palestina (Geneza 13:14-17). Ani mai târziu, Iacov, nepotul lui Avraam, se întâlnește cu Dumnezeu și numele îi este schimbat în Israel (*Cel ce luptă cu Dumnezeu*). Israel a avut 12 copii care vor forma cele 12 seminții ale lui Israel. Foametea i-a împins pe Israel și pe familia lui spre Egipt, unde au ajuns să trăiască timp de 400 de ani ca robi. După această perioadă, Dumnezeu îi scoate din robie și îl alege pe Moise să fie lider și călăuză a poporului spre Țara Promisă (Canaan), care, odată cucerită, ajunge să fie un regat puternic sub domnia regelui David și a fiului său Solomon. După moartea lui Solomon, regatul a fost dezbinat și împărțit în două: Regatul de Nord, care a rămas cu numele de Israel și Regatul de Sud, care s-a numit Iuda. Au urmat ani de robie pentru ambele regate, populația fiind dusă în exil. Dacă despre semințiile Regatului de Nord nu mai avem prea multe informații, știm că evreii rămași în Regatul de Sud (Iuda), care au ajuns robi în Babilon, au fost cei care au format statul Israel. După cucerirea Babilonului de către Imperiul Persan, evreii au fost lăsați să se întoarcă în țara lor (provincia Iudeea), care acum făcea parte din Imperiul Persan. Aceștia au rezidit Ierusalimul, construind aici un al doilea Templu, care a existat și pe vremea Domnului Isus.

În această perioadă, în care poporul evreu era sub stăpânirea romană, s-a născut Domnul Isus în Betleemul din Iudeea.

Viața evreilor în vremea Domnului Isus nu era ușoară și munceau din greu să-și câștige „pâinea cea de toate zilele” pe care fiecare familie o cocea în casă. Se îndeletniceau, în principal, cu agricultura și creșterea animalelor, iar cei care erau aproape de ape se ocupau cu pescuitul. Este știut faptul că, în vremea aceea, cea mai consumată carne era cea de pește, animalele mari, precum oile, caprele sau vitele, fiind tăiate doar de sărbători sau alte ocazii speciale.

Evreii, de asemenea, învățau și diverse meșteșuguri care le erau de trebuință pentru traiul de zi cu zi atât pentru a se gospodări, cât și pentru a face diverse munci sau, uneori, comerț și a câștiga un bănuț.

Religia ocupa un loc esențial în viața evreilor. În acele vremuri, instituția preoției era strâns legată de cea politică și preoții cei mai de seamă erau văzuți ca lideri ai comunității. Așa cum se întâmplă și în zilele noastre, existau și atunci diferențe de opinie privind felul în care evreul trebuia să împlinească legile lăsate de Dumnezeu. Astfel, au apărut diverse grupări religioase, dintre care cele mai cunoscute în acele vremuri, și care apar menționate și în paginile Sfintei Scripturi, au fost fariseii și saducheii.

Fariseii proveneau din rândul înțelepților de pe lângă Templu. Numele lor provine de la verbul „paraș = a separa” pentru că ei doreau să trăiască separați de rău. În încercarea lor de a trăi cât mai „curat”, fariseii au adăugat la textele Legii o sumedenie de ritualuri. Acestea au ajuns, în timp, să formeze o „tradiție” religioasă care trebuia neapărat respectată, iar din aceste motive, fariseii au fost deseori în conflict cu Domnul Isus.

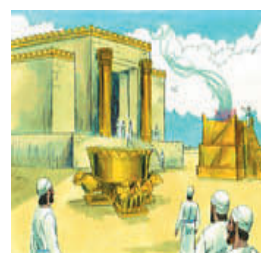
Cealaltă grupare religioasă, cea a saducheilor, reprezenta clasa preoțimii, numele ei provenind de la Țadoc, Mare Preot în vremea împăraților David și Solomon. În vremea Domnului Isus aceștia dețineau și puterea politică, și puterea juridică. Ei promovau o interpretare literală a Legii, dar nu credeau în nemurirea sufletului sau în viața de după moarte, considerând că nu există nici pedeapsă și nici răsplată pentru viața trăită pe Pământ. Astfel, și aceștia au intrat în conflict cu Domnul Isus, și au fost cei care au participat în mod direct la condamnarea Lui la moarte.

ȘTIATI CĂ ...

Ierusalimul este orașul care are cel mai mare număr de locuri sacre și este considerat de mulți centrul spiritual al lumii. Este unul dintre cele mai vechi orașe din lume, care are o mare însemnătate pentru creștini.

EXERSĂM!

1. Pe cine are la origini istoria poporului Israel?
2. Care este liderul ales de Dumnezeu să scoată poporul din robie?
3. Care erau cele mai cunoscute grupări religioase din acea vreme?

NE IMPLICĂM!

1. Elevii vor fi împărțiți în două echipe, o echipă va reprezenta saducheii, iar cealaltă echipă va reprezenta fariseii. Un elev va fi Domnul Isus. Fiecare echipă va pregăti un set de întrebări pe care le va adresa Domnului Isus.
2. Confectionați un obiect reprezentativ pentru viața evreilor din vremea Domnului Isus. Prezentați-l la următoarea oră în fața clasei, explicând motivul pentru care ați ales acel obiect.

CITAT

Căci pe muntele Meu cel sfânt, pe muntele cel înalt al lui Israel — zice Domnul Dumnezeu — acolo Îmi va sluji toată casa lui Israel, toți cei ce vor fi în țară; acolo îi voi primi cu bunăvoință, voi cere darurile voastre de mâncare, cele dintâi roade din darurile voastre și tot ce-Mi veți închina.

(Ezechiel 20:40)

CERINȚĂ

Alcătuiește o scurtă compunere în care să prezinți cum putem noi în calitate de creștini să-I slujim Domnului.

EXERCITII

1. Scrie o scrisoare unui prieten în care să-i prezinți câteva obiceiuri ale poporului evreu.

APLICĂM!

Identifică pe harta alăturată cât mai multe localități legate de viața și lucrarea Domnului Isus.

Alege una dintre ele și dă cât mai multe detalii despre această localitate bazându-te pe cunoștințele tale din *Biblie*.

CONCLUZIONĂM!

1. Istoria națiunii Israel începe cu mai bine de 4 000 de ani în urmă, avându-l la origini pe patriarhul Avraam, căruia Dumnezeu i-a promis țara numită astăzi Israel.

(Geneza 13:14-17)

2. Cei 12 copii ai lui Iacov, nepotul lui Avraam, au format cele 12 seminții ale lui Israel.

3. Viața evreilor în vremea Domnului Isus nu era ușoară și munceau din greu să-și câștige „pâinea cea de toate zilele”.

4. Religia ocupa un loc esențial în viața evreilor.

5. Cele mai cunoscute grupări religioase din acele vremuri, și care apar menționate și în paginile *Sfintei Scripturi*, au fost fariseii și saducheii.

TEXT ÎNCURAJATOR

Iată, Eu sunt cu tine; te voi păzi pretutindeni pe unde vei merge și te voi aduce înapoi în țara aceasta, căci nu te voi părăsi până nu voi împlini ce-ți spun.

(Geneza 28:15)

RUGĂCIUNE

Roagă-te lui Dumnezeu pentru pace în lume și în mod special pentru Israelul de astăzi, întrucât este o zonă cu mari conflicte militare.

VERSET BIBILIC

*Iată, Fecioara va fi
însărcinată, va naște un fiu
și-i vor pune numele
Emanuel care tâlmăcit
înseamnă: Dumnezeu este
cu noi.*

(Matei 1: 23)

CAPTAREA ATENȚIEI

Răspunde la următoarele
întrebări:

Când a fost ultima dată când
ai făcut o promisiune?

Ți-ai respectat promisiunea?

Te-a costat ceva acea
promisiune?

DICȚIONAR

obârșie = origine, locul în
care s-a născut cineva.

decret = act juridic,
hotărâre.

Cezar = împărat roman.

mag = învățat, astrolog,
filosof.

iesle = jgheab în care se dă
de mâncare vitelor.

I. REVELAȚIA DE SINE A LUI DUMNEZEU

2. NAȘTEREA ȘI COPILĂRIA LUI ISUS HRISTOS

Dumnezeu ne-a iubit și, în dragostea Sa veșnică, a hotărât să Își țină promisiunea și să Îl trimită în lume pe singurul Său Fiu, oferind astfel omenirii cel mai mare cadou. Ce ar putea oare măsura iubirea adâncă a Tatălui față de copiii Lui?

Cu aproximativ 700 de ani înainte de nașterea lui Isus, Dumnezeu îi vorbește profetului Mica și îi dă date exacte despre locul nașterii Domnului Isus: „Și tu, Betleeme Efrata, măcar că ești prea mic între cetățile de căpetenie ale lui Iuda, totuși din tine Îmi va ieși Cel ce va stăpâni peste Israel și a cărui obârșie se suie până în vremuri străvechi, până în zilele veșniciei”. (Mica 5 :2)

Dumnezeu a alcătuit acest plan până în cele mai mici detalii: de la vestea dată de îngerul Gavril Mariei că va rămâne însărcinată, numele pe care avea să îl poarte pruncul, acceptarea situației de către Iosif, logodnicul Mariei, până la decretul dat de Cezar August, care i-a obligat pe cei doi să se deplaseze la Betleem. Călătoria la Betleem nu a fost deloc ușoară, însă promisiunea trebuia respectată indiferent de costuri. Vedeți ce Dumnezeu minunat avem? Câtă atenție a acordat evenimentului ce urma să marcheze mersul întregii omeniri?

Mulți oameni au fost surprinși, și încă mai sunt, de locul ales pentru nașterea Fiului lui Dumnezeu. Ei credeau că Isus trebuia să beneficieze de toate privilegiile unui fiu de împărat, să fie înconjurat de oameni bogați. Însă Dumnezeu a ales un staul pentru Fiul Său: „măcar că era bogat, S-a făcut sărac pentru voi, pentru ca, prin sărăcia Lui, voi să vă îmbogățiți” (2 Corinteni 8:9).

La nașterea pruncului Isus, *Biblia* ne spune că au venit să I se închine păstorii și magii – oameni cu poziții diferite în societate –, care au avut parte de o bucurie aparte în a-L cunoaște pe pruncul de curând născut.

Cât privește copilăria Domnului Isus, chiar dacă în *Biblie* nu găsim detalii despre ea, cel puțin desprindem o trăsătură pe care mulți părinți o așteaptă de la copiii lor, și anume ascultarea. Evanghelistul Luca ne relatează în capitolul 2 despre un eveniment din viața Domnului Isus petrecut la vârsta de 12 ani – vizita la Templu. Ceea ce este extraordinar este faptul că Domnul Isus nu S-a simțit acolo ca un simplu vizitator, ci, dimpotrivă. El a rostit categoric că locul acela era de fapt casa Tatălui Său.

Dumnezeu Îl binecuvânta printr-o dezvoltare armonioasă fizică dar și intelectuală: „și Isus creștea în înțelepciune și statură și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor”. (Luca 2 : 52)

ȘTIAȚI CĂ ...

1. Betleem, locul nașterii Domnului Isus, înseamnă „Casa Pâinii”.
2. Domnul Isus a mai avut frați (Luca 8:19).
3. *Biblia* nu menționează trei magi, ci faptul că aceștia au venit cu trei categorii de daruri: aur, smirnă și tămâie.

EXERSĂM!

- Folosind *Sfânta Scriptură*, citește relatarea evanghelistului Luca 2:8-14 despre modalitatea prin care au aflat păstorii despre nașterea Mântuitorului.
- Ce trăsături desprindem din atitudinea magilor? Pot fi acele trăsături reale în viața noastră?
- Completează spațiile libere folosind cuvântul potrivit :
„Slavă lui _____ în locurile _____ și pace pe _____
între oamenii plăcuți _____.”

(Luca 2: 14)

CITAT

*R: Ce dar să-I dau Regelui,
Când tot sub soare este al Lui?
Ce dar să-I dau? Ce dar să-I ofer?
/:Al Lui e totul sub cer. :/*

*1. Inima mea I-o dau Lui pe deplin
Cât voi trăi sub cerul Lui senin;
Lui Îi dau gândul și visul meu,
Pe veci îmi va fi Dumnezeu,
Alesul meu Domn, Dumnezeu.*

*2. Inima ta dă-I-o Lui pe deplin
Cât vei trăi sub cerul Lui senin;
Dă-I Lui tot gândul și visul tău,
Alege-L pe veci Dumnezeu,
Alesul tău Domn, Dumnezeu.*

(Autor necunoscut)

CERINȚĂ

Ce dar crezi că I-ai putea aduce Pruncului?

NE IMPLICĂM!

Imaginează-ți că ai putea schimba cursul evenimentelor întâmplăte la nașterea Domnului Isus și i-ai primi în casa ta pe Fecioara Maria și pe Iosif. Relatează întâmplările folosindu-te de această perspectivă. Va trebui să ai în vedere atât reacția păstorilor, cât și a magilor.

Memorează următorul verset:

Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: Minunat, Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.
(Isaia 9: 6)

Deschide-ți inima în preajma acestor sărbători și oferă-le și altora din darurile cu care ai fost binecuvântat de Dumnezeu, însă nu Îi aduce Domnului o jertfă care să nu te coste nimic.

EXERCIȚII

Confectionează o felicitare cu mesaj specific pentru sărbătoarea Nașterii Domnului Isus pe care să o poți trimite unui prieten sau unei rude îndepărtate.

LECTURĂM!

De la iesle...

„De la iesle pân' la cruce...

cât amar, cât suflet frânt!

ce alean, ce milă dulce

Te-a putut din cer aduce

pe pământ?

De la staul la Golgota...

numai zbucium și colind.

Trist privea spre cruce bolta.

Munții grei porneau revolta

clocotind!

De pe fân și pân' la cuie

numai răni și vânătăi;

ce cuvinte pot să spuie

cum plângeai pe o cărăruie

pentr-ai Tăi?

Din Egipt în Ghetsimani...

numai plâns și privegheri...

crunt pândeau în drum dușmanii,

până n-au mai fost betanii

nicăieri.

De la iesle pân-la mine...

câte lacrimi, câți martiri!

Unde voi găsi suspine,

Doamne, să-Ți aduc depline

mulțumiri?”

(Text de Costache Ioanid)

CONCLUZIONĂM!

1. Isus este motivul real al sărbătorii.
2. Isus a venit să aducă în dar mântuire și pace între oamenii plăcuți Lui.
3. Cadoul pe care am putea să I-l facem lui Isus ar fi inima noastră.

APLICĂM!

Ce crezi că L-a determinat pe Isus să vină pe Pământ?

Cum îți poți manifesta mulțumirea față de Domnul Isus?

TEXT ÎNCURAJATOR

Și tu, pruncule, vei fi chemat proroc al Celui Preaînalt. Căci vei merge înaintea Domnului ca să pregătești căile Lui.

(Luca 1:76)

RUGĂCIUNE

Roagă-te să poți crește frumos înaintea lui Dumnezeu și înaintea celor ce te înconjoară.

Mulțumește-I pentru dragostea Sa.

Mijlocește pentru cei care nu se pot bucura de acest dar neprețuit — de Domnul Isus.

VERSET BIBILIC

La început era Cuvântul și
Cuvântul era cu Dumnezeu
și Cuvântul era Dumnezeu.

(Ioan 1:1)

CAPTAREA ATENȚIEI

În care dintre evangheliile se
face referire la botezul
Domnului Isus?

DICȚIONAR

pildă = ceea ce poate
servi cuiva drept învăță-
tură, drept model de
urmat, drept termen de
comparație.

I. REVELAȚIA DE SINE A LUI DUMNEZEU

3. ÎNCEPUTUL PROPOVĂDUIRII LUI ISUS HRISTOS

Lucrarea Domnului Isus pe Pământ a avut ca scop împlinirea
voii Tatălui Său. Astfel, Domnul Isus a fost botezat de Ioan
Botezătorul. *Biblia* relatează faptul că „cerurile s-au deschis și a
văzut pe Duhul lui Dumnezeu pogorându-Se în chip de
porumbel și venind peste El” (Matei 3:17). Botezul reprezintă
începutul slujirii publice a Domnului Isus. În contextul
botezului, El este prezentat ca Mielul lui Dumnezeu, care ridică
păcatul lumii – aceasta este esența slujirii Domnului Isus
(Ioan 1:29).

Tatăl Îl numește Fiul preaiubit, în care își găsește plăcerea, în
felul acesta transmițându-ne ideea unei relații speciale. Având în
vedere nevoia dependenței de Tatăl, Domnul Isus se retrage
pentru 40 de zile de post în pustie, concomitent cu ispitirea din
partea celui rău. La sfârșitul celor 40 de zile, Mântuitorul a ieșit
biruitor.

Relația specială dintre Tatăl și Fiul este evidențiată de
comunicarea prin rugăciune: Isus... a petrecut toată noaptea în
rugăciune. În urma unei astfel de experiențe, Domnul Isus își
alege cei 12 ucenici, pe care i-a numit apostoli.

Domnul Isus s-a folosit de pilde ca să poată ilustra mai bine adevărurile spirituale. Însă trebuia ca Dumnezeu să îi înzestreze pe cei care ascultau cu înțelepciune, pentru a putea înțelege adevărul din spatele pildei. Domnul Isus seamănă Împărăția lui Dumnezeu cu un grăunte de muștar care, în ciuda faptului că este cea mai mică dintre semințe, după semănare crește, se face mai mare ca toate zarzavaturile și face ramuri mari. (Marcu 4:30-34)

EXERSĂM!

- Enumeră cei 12 ucenici conform capitolului 7 din *Evanghelia după Luca*.
- Lucrați în perechi: observați câte pilde sunt menționate în *Evanghelia după Matei* și câte sunt menționate în *Evanghelia după Luca*, completând următorul tabel:

<i>Evanghelia după Matei</i> – titlul pildei	<i>Evanghelia după Luca</i> – titlul pildei

- Identificați două cuvinte cu sens asemănător pentru cuvântul ucenic.
- Citiți *Predica de pe munte din Sfânta Scriptură*, așa cum este ea relatată în *Matei*, cap. 5.

ȘTIAȚI CĂ ...

1. Ioan este numit ucenicul pe care Îl iubea Isus.
2. Matia a fost numit ucenic al lui Isus după trădarea lui Iuda.
3. Dintre ucenicii Domnului Isus, Simon Petru era frate cu Andrei, iar Iacov era fratele lui Ioan.

CITAT

*Strâng Cuvântul Tău în
inima mea, ca să nu
păcătoiesc împotriva Ta.*

(Psalmii 119:11)

CERINȚĂ

Memorează:

*Învățăturile Tale sunt
minunate, de aceea le
păzește sufletul meu.*

(Psalmul 119:129)

NE IMPLICĂM!

Una dintre modalitățile de a lupta împotriva ispitei este cunoașterea și memorarea *Sfintei Scripturi*.

Versetele pot fi folosite ca mijloc de încurajare pentru cei din familie, pentru prietenii tăi.

Citește *Biblia* pentru cineva care nu poate să o citească (de exemplu, pentru un om în vârstă sau pentru un nevăzător).

Nu ești prea mic pentru a înțelege *Sfânta Scriptură*. Însuși Dumnezeu va trimite peste tine duh de pricepere și înțelepciune.

Ai grijă de *Biblia* ta. Dacă nu ai o *Biblie*, cere-i cuiva din familia ta să te ajute să achiziționezi una.

EXERCIȚII

Scrive-i colegului de bancă cel puțin un verset de încurajare timp de o săptămână.

LECTURĂ!

Botezul Domnului Isus

.....
„O taină-a răsărit, un crez,
Când la treizeci de ani, ca-n Lege
Și-ncepe slujba-prin botez,
Ca Mare Preot, Profet, Rege.

Ioan nu-ndrăznea a-L boteza
Pe Cel fără păcat sau greș,
În slujbă, pentru-a-L consacra,
Era nevoie de botez...

Dar, la Iordan, s-a deschis cerul:
«Acesta este Fiul Meu
În care Îmi găsesc plăcerea!»
I-a grăit Tatăl Dumnezeu.

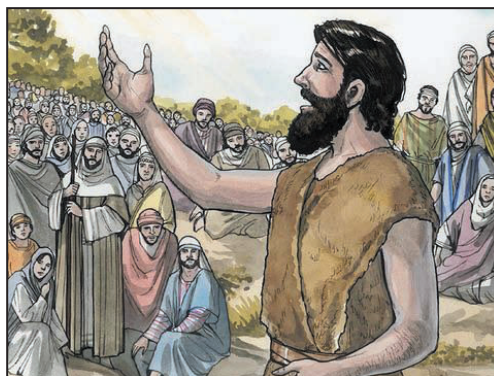
Și Duhul Sfânt, ca porumbel,
Cu ungere și plinătate,
S-a coborât, stând peste El,
Pentru a-L umple mai departe.”

(Fragment din poezia Botezul Domnului Isus)

TEXT ÎNCURAJATOR

*Creștinismul s-a răspândit prin
ascultarea de Hristos.*

(Petru Popovici)

APLICĂM!

Ascultă orice îndemn care ți se dă,
orice povață pe care o primești
deoarece ascultarea face mai mult
decât jertfele.

CONCLUZIONĂM!

1. Domnul Isus a îndeplinit porunca Tatălui de a se boteza.
2. A fost ispitit, dar a rezistat tentației.
3. A ales 12 ucenici care au lăsat totul deoparte și L-au urmat.
4. A vorbit noroadelor din vremea aceea în pilde făcând semne și minuni.

RUGĂCIUNE

Să ne rugăm pentru puterea de a
asculta de poruncile Tatălui nostru.

Să ne rugăm să biruim ispita.

Să mijlocim pentru colegii și
profesorii noștri.

VERSET BIBILIC

Tatăl iubește pe Fiul și a dat toate lucrurile în mâna Lui. (Ioan 3:35)

CAPTAREA ATENȚIEI

Ai fost martorul vreunei minuni?

Ascultă cântarea:

„E-o minune când Soarele apune!”

DIȚIONAR

minune, miracol = fenomen ieșit din comun, surprinzător, atribuit divinității sau altor forțe supranaturale.

sutaș = comandant peste o sută de ostași; centurion.

acrostih = poezie în care literele inițiale ale fiecărui vers alcătuiesc un cuvânt (de obicei un nume de persoană) sau o propoziție.

a tălmăci = a traduce un text dintr-o limbă în alta.

I. REVELAȚIA DE SINE A LUI DUMNEZEU

4. DOVEZI ALE DUMNEZEIRII LUI ISUS HRISTOS

Reconfirmarea că Isus este Fiul lui Dumnezeu o descoperim pe muntele „Schimbării la Față”, când Dumnezeu a zis: „Acesta este Fiul Meu preaiubit: de El să ascultați”. (Luca 9:35).

Domnul Isus nu și-a limitat lucrarea doar la propovăduirea Cuvântului, ci a însoțit-o de semne, minuni, vindecări. Dumnezeu era sursa puterii de înfăptuire a acestor minuni. În *Evanghelia după Luca* găsim relatări despre vindecarea robului unui sutaș, despre învierea fiului văduvei din Nain, vindecarea unui îndrăcit, învierea fiicei lui Iair, înmulțirea pâinilor, potolirea furtunii.

Vi-L puteți închipui pe Mântuitorul certând vânturile și apele? Calmul Domnului Isus contrasta cu agitația și panica ucenicilor. Și totuși, Domnul Isus potolește furtuna și face liniște.

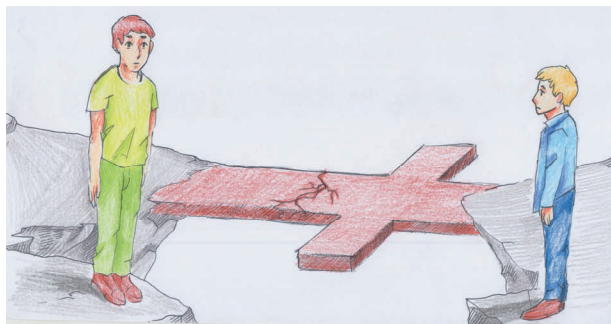
Chiar dacă nu mai vedem minuni întâmplându-se, în fiecare zi trăim minunea de a-L vedea pe Dumnezeu, care ne păzește, ne dă sănătate, se îngrijește de toate nevoile noastre.

Dar cea mai mare minune pe care o putem experimenta este să știm că păcatele ne sunt iertate. (Luca 5:23-24)

Am fost răscumpărați cu un preț mare, plătit de Domnul Isus la Calvar în locul nostru.

Minunea dragostei Sale ne-a salvat!

Nu există o dovadă mai mare de dăruire, iar jertfa Sa are puterea de a schimba inimile, dar și de a vindeca, nu doar bolile fizice, ci orice lucru care a pus stăpânire pe noi.

EXERSĂM!

1. Enumerați minunile prezentate în textul din Luca 5:17-24. Care minune v-a impresionat cel mai mult? Argumentați răspunsul.

2. Bazându-vă pe cuvântul MINUNE, realizați un acrostih. Cuvintele utilizate trebuie să exprime punctul vostru de vedere legat de tema dată.

M
I
N
U
N
E

3. Alcătuiți enunțuri folosind următoarele cuvinte: *vindecat, a înfăptuit, Domnul Isus, rugăciune.*

ȘTIAȚI CĂ ...

1. Expresia *Fiul lui Dumnezeu* scoate în evidență dumnezeirea, iar expresia *Fiul Omului* scoate în evidență umanitatea Domnului Isus.

2. Tema centrală a *Evangeliei după Ioan* este prezentarea lui Isus ca Fiu al lui Dumnezeu (Ioan 20:31).

CITAT

Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.

(Ioan 1:29)

CERINȚĂ

Lucrați în echipă și explicați afirmația din *Evangelia după Ioan* capitolul 8:57-59.

EXERCIȚII

Scrive o scrisoare sau un e-mail, adresate unui prieten, în care să îi povestești o întâmplare din viața ta din care ai avut ceva de învățat.

NE IMPLICĂM!

Pentru a înțelege mai clar Cuvântul lui Dumnezeu, folosiți *Biblia* pentru a studia capitolul 1 din *Evangelia după Ioan* începând cu versetul 29 până la finalul capitolului. Identificați toate acele cuvinte care au fost explicate folosind cuvântul *tălmăcit*, apoi notați-le în caiete.

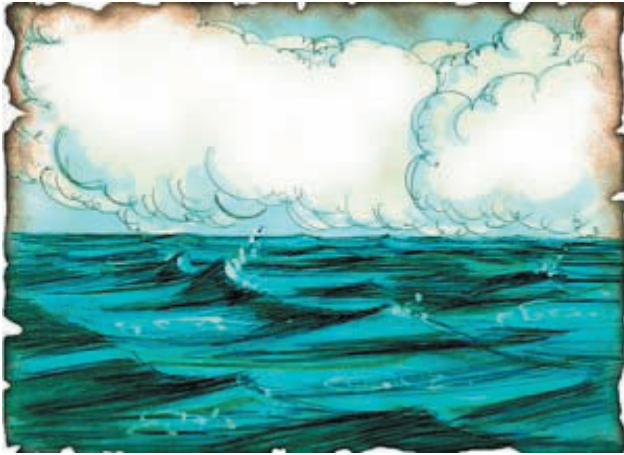
Povestiți-le colegilor voștri ce v-a impresionat la capitolul studiat. Ce învățături ați dobândit?

Ce comportamente ați observat studiind lucrarea Domnului Isus pe Pământ?

Câte dintre aceste comportamente sunt o realitate în viața voastră?

Discutați în grupuri mici despre acestea.

APLICĂM!

Suntem chemați să nu ne îndoim de puterea Domnului Isus de a schimba viața noastră. Atunci când noi simțim că nu mai putem, El sigur va putea.

LECTURĂM!

R: /: Domnul mare e, puternic și tare
Nimic nu-i prea greu pentru El :/

1. Și munții-s ai Lui și marea-i a Lui
Și cerul tot El l-a creat.

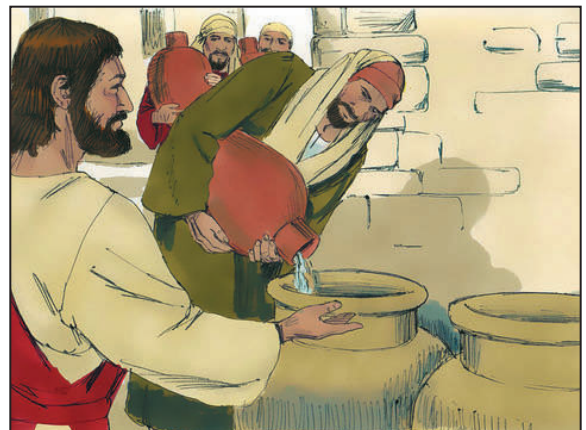
Domnul mare e puternic și tare
Nimic nu-i prea greu pentru El.

2. Și eu sunt al Lui și tu ești al Lui
Și toți împreună ai Lui

Domnul mare e, puternic și tare
Nimic nu-i prea greu pentru El.

TEXT ÎNCURAJATOR

Cea mai mare minune ești tu!

CONCLUZIONĂM!

Domnului Isus nu I s-a părut prea greu sau prea mult să ducă la îndeplinire chemarea Tatălui, indiferent de costuri.

RUGĂCIUNE

Mulțumiți Domnului Isus pentru puterea Lui.

Mulțumiți lui Dumnezeu pentru sănătate.

Mijlociți înaintea Domnului Isus pentru cei care trec prin suferințe și boli trupești.

Cereți-I Domnului Isus înțelepciune și pricepere.

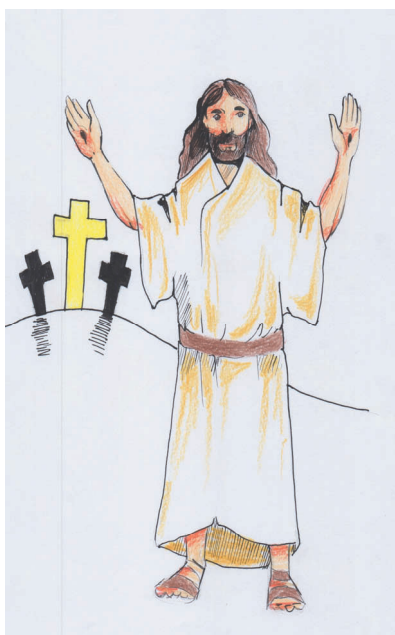
VERSET BIBLIC

*Dar El era străpuns pentru
păcatele noastre, zdrobit
pentru fărădelegile noastre.*

(Isaia 53:5)

CAPTAREA ATENȚIEI

Care lucru considerați că vă
este greu să îl faceți sau să îl
duceți la îndeplinire?

DICȚIONAR

jertfă = ceea ce se aduce ca
dar divinității, ofrandă.

fărădelege = păcat,
nelegiuire.

strajă = pază, apărare, scut.

sinedriu = consiliu
bisericesc.

I. REVELAȚIA DE SINE A LUI DUMNEZEU

5. JERTFA DE PE CRUCE ȘI BIRUINȚA ASUPRA MORȚII

După intrarea triumfală în Ierusalim, în următoarea săptămână, Domnul Isus a început să simtă disprețul și dezamăgirea celor din jurul Lui: a fost vândut de unul dintre ucenicii Lui, Petru s-a lepădat de El și a trecut prin umilințe și suferințe fizice greu de imaginat și de suportat. „Totuși, El suferințele noastre le-a purtat..., când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie... Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință.”

(Isaia 53:4,5,7,10). După toată această suferință, după ce ostașii și-au bătut joc de El, punctul culminant al zilei a fost răstignirea Domnului Isus pe cruce între doi tâlhari.

Șirul evenimentelor nu se oprește aici: Matei vorbește în evanghelia sa despre întunericul de trei ore, de la ceasul al șaselea până la ceasul al nouălea, despre faptul că perdeaua dinlăuntru al Templului s-a rupt în două, că Pământul s-a cutremurat, stâncile s-au despicat și mormintele s-au deschis.

Concluzia acelei zile a fost rostită de sutașii care îl păzeau: „Cu adevărat, Acesta a fost Fiul lui Dumnezeu!” (Matei 27:54)

Dar Domnul a înviat din morți a treia zi după cum a spus înainte de a fi răstignit. Iată că nici straja și nici piatra pusă la mormânt nu L-au putut opri pe Mântuitorul nostru. Tristețea care s-a așternut odată cu răstignirea Lui a făcut loc bucuriei și speranței. Hristos a Înviat și este Viu în vecii vecilor!

Bibia ne relatează că Isus li S-a arătat Mariei și Mariei Magdalena și mai apoi celor 11 ucenici în Galileea, cărora le-a lăsat porunca de a merge și de a răspândi *Evanghelia*. (Matei 28:16-20).

EXERSĂM!

Citiți cu atenție *Evanghelia după Matei* capitolele 26, 27 și 28.

Răspundeți la următoarele întrebări:

1. Pentru câți arginți a fost vândut Domnul Isus?
2. De câte ori a cântat cocoșul când s-a lepădat Petru?
3. Cum se numea marele preot al Sinedriului?
4. Cine a fost Baraba?
5. Cum explicați versetul din Matei 27:24? Ce înțelegeți din atitudinea lui Pilat?

Completați spațiile libere cu expresiile potrivite:

„_____ și _____ de oameni, om al _____ și obișnuit cu _____, era așa de _____, că îți întorceai fața de la El și noi nu L-am _____ în _____”. (Isaia 53:3)

ȘTIAȚI CĂ ...

1. **Golgota** înseamnă „Locul căpățânii”.
2. Cuvântul „Paște” – în ebraică Pesah – înseamnă „trecere peste”, adică salvare.
3. **INRI**, inițialele de pe crucea Domnului, înseamnă Isus Nazarineanul Regele Iudeilor.

CITAT

Crucea-i ascultarea

Domnului Isus

*Cea mai 'naltă jertfă care
s-a adus,*

*Darul cel mai mare, prețel
ne-ntrecut,*

*Ca să mântuiască ce era
pierdut.*

(Versuri de Nicolae
Moldoveanu)

CERINȚĂ

Fă-ți prioritate din a
participa la serviciile de
închinare ale Bisericii din
care faci parte.

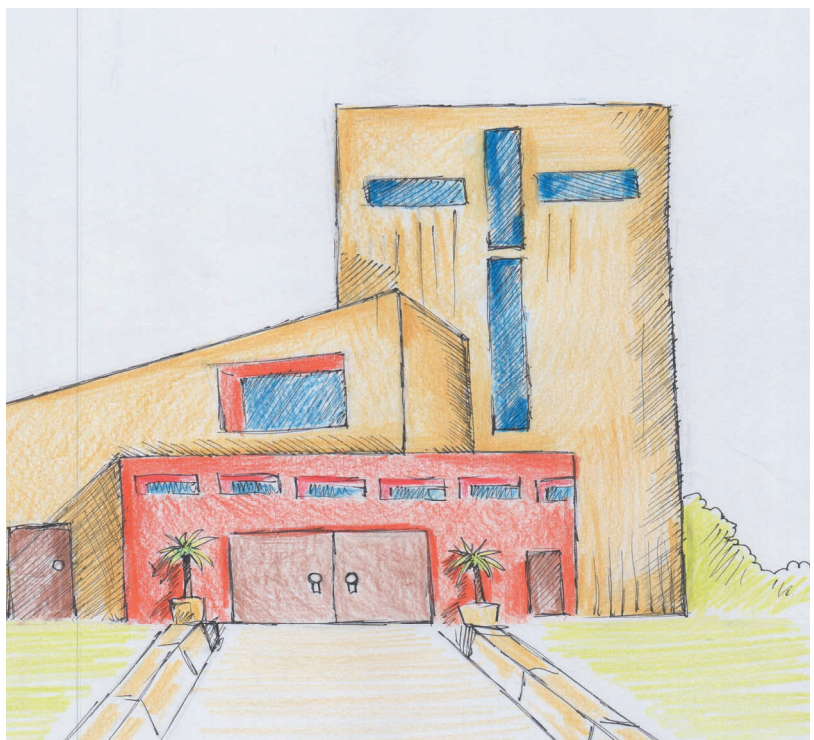

NE IMPLICĂM!

Săptămâna care precede intrarea Domnului Isus în Ierusalim este denumită Săptămâna Patimilor. Putem folosi acest timp pentru a medita și a reflecta la suferințele Domnului Isus, pentru a citi *Sfânta Scriptură*, îndeosebi pasajele care vorbesc despre evenimentele petrecute în acea săptămână. Aceste adevăruri sunt foarte frumos surprinse în cântări și poezii.

Pregătiți-vă să Îl slujiți pe Dumnezeu în bisericile din care faceți parte, memorând poezii, versete sau învățând o cântare. Fiți buni unii cu ceilalți, trăiți în pace, fiți mulțumitori pentru darul salvării.

Jertfa Domnului Isus nu este meritul nostru, dimpotrivă, ea trebuie prețuită, iar viața noastră trăită curat este semnul recunoștinței noastre.

EXERCIȚII

Ce poveri crezi că a purtat Domnul Isus în locul tău?
Enumeră-le.

LECTURĂ!

1. De la Ana la Caiafa Te-au purtat și judecat
Fața Ta nevinovată, vinovații au scuipat.
Te-au lovit în fața legii oamenii nelegiuiți
Și Te-au osândit la moarte, Doamne, cei mai
osândiți.

R: Cu cununii și spini Isuse, fruntea Ți-au
încununat.

Și Tu, cel mai fără vină, fost-ai cel mai
vinovat.

2. Tu, îndepărtatul lumii, calea crucii ai suit
Fără delegea tuturor, ne-ai plătit-o răstignit.
Jos la poala crucii Tale, plâng cei dragi
îndurerați
Plângem și noi, căci prin Tine, toți am fost
din iad salvați.

3. O, te rog, precum Isuse, pentru mine Tu-ai
murit,
Să m-ajuti și eu să sufăr pentru Tine fericit.
Toată viața mea din lume, vreau să fiu copil
supus
Ca și-acolo-n cer cu Tine, să fiu fericit, Isus.

CONCLUZIONĂM!

1. Domnul Isus a plătit vina păcatelor
noastre, El care era nevinovat.
2. A pățimit, a fost batjocorit și răstignit pe o
cruce, dar a treia zi a înviat, biruind puterea
morții.
3. Prin Sângele Său avem iertarea păcatelor
și viața veșnică.
4. După ce a înviat, Domnul Isus li s-a arătat
femeilor și celor 11 ucenici.

APLICĂM!

În cadrul orei de religie, confecționați
felicitări pe care să le puteți oferi celor dragi
cu ocazia sărbătorii Învierii Domnului Isus.

Puteți să folosiți și salutul:

„Hristos a Înviat!”

TEXT ÎNCURAJATOR

*Dar acum, Hristos a înviat din morți,
pârğa celor adormiți.*

(1 Corinteni 15.20)

RUGĂCIUNE

Mulțumește-I Domnului Isus pentru jertfa
supremă depusă în locul tău.

Mijlocește ca și alții să beneficieze de acest
har pe care nicunul dintre noi nu l-am fi
meritat.

VERSET BIBILIC

... S-a înălțat la cer și un nor
L-a ascuns din ochii lor.

(Faptele Apostolilor 1:9)

CAPTAREA ATENȚIEI

Cum se vede cerul prin
ochii tăi?

DICȚIONAR

a propovădui = a predica.

făgăduință = promisiune,
jurământ.

Cincizecime = evenimentul
și sărbătoarea Pogorârii
Duhului Sfânt, la 50 de zile
după Învierea lui Hristos,
peste apostolii și cei dintâi
ucenici creștini, marcând
nașterea Bisericii.

I. REVELAȚIA DE SINE A LUI DUMNEZEU

6. ÎNĂLȚAREA DOMNULUI ISUS LA CER

Perioada de la Învierea Domnului Isus până la Înălțarea Sa la cer este o perioadă foarte importantă pentru ucenici. Timp de 40 de zile cât a mai stat în preajma lor a continuat să îi pregătească pentru a propovădui pocăința și iertarea păcatelor, le-a vorbit despre lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu și le-a făcut o promisiune: *și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu, dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.* (Luca 24: 49)

Ce har și ce privilegiu să fii îmbrăcat cu putere de Sus și să te poți bucura de făgăduința Tatălui!

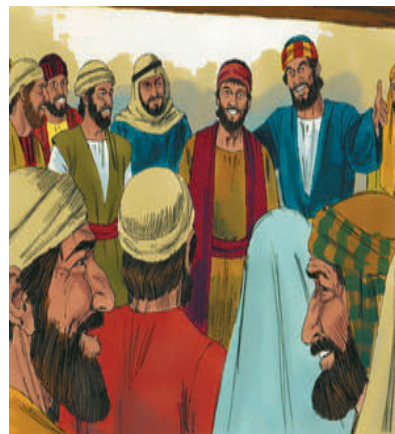
Evanghelistul Luca ne prezintă în capitolul 24 momentul înălțării la cer: „i-a dus până spre Betania. Și-a ridicat mâinile și i-a binecuvântat. Pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei și a fost înălțat la cer” (Luca 24:50-53).

Ucenicii aveau să primească putere când se va coborî Duhul Sfânt peste ei, urmând să fie martorii lui Hristos în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile Pământului.

În cartea *Faptele Apostolilor* aflăm că ucenicii au rămas laolaltă, au continuat să învețe, au păstrat legătura frățescă, se rugau, erau părtași la Masa Domnului.

Tot prin ei se făceau minuni și semne, erau nelipsiți de la Templu, Îl laudau pe Domnul și astfel și-au câștigat respectul întregului norod.

Nu au fost scutiți de încercări, dar au rămas neclintiți lângă Domnul.

EXERSĂM!

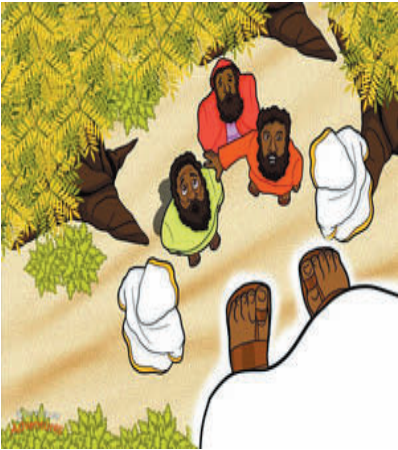
1. Citiți cartea *Faptele Apostolilor* cap 3:2-26, apoi alcătuiți rezumatul acestui fragment.
2. Câte zile a mai stat Domnul Isus în mijlocul ucenicilor?
3. Despre ce anume le-a vorbit în acest interval?
4. Ce le-a promis Domnul Isus ucenicilor?
5. În ce locuri trebuiau ucenicii să fie martorii lui Isus Hristos?
6. Au ascultat ucenicii de porunca Domnului Isus?

Argumentează răspunsurile.

ȘTIAȚI CĂ ...

1. În Betania locuiau prietenii Domnului Isus: Maria, Marta și Lazăr.
2. Despre Enoh și Ilie se spune că au fost ridicați la cer.
3. În popor, sărbătoarea Înălțării Domnului se numește *Ispas*.

NE IMPLICĂM!

Ne considerăm corect informați dacă deținem cunoștințe clare despre sărbătorile creștine, știm ce însemnătate au ele în viața creștinului, participăm la serviciile bisericii. Trebuie să găsim forța lăuntrică de a persevera.

În ce mod se sărbătorește acest eveniment și cum crezi tu că ar trebui sărbătorit?

Argumentează expresia *a fi îmbrăcat cu har*. Vei putea realiza acest lucru printr-un desen sau justificându-ți părerea în scris.

CITAT

*Am necurmat pe Domnul
înaintea ochilor mei. Când
este El la dreapta mea, nu
mă clatin.*

(Psalmii 16:8)

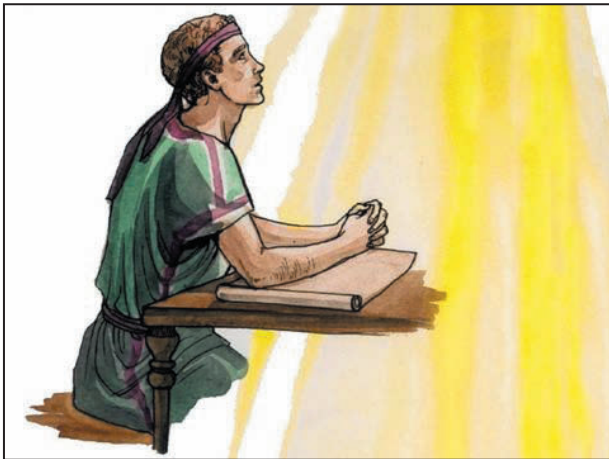

CERINȚĂ

Analizează și enumeră toate lucrurile care te-ar putea clătina de la poruncile date de Dumnezeu.

EXERCITII

Realizați potretul lui Petru – ucenicul Domnului Isus.

LECTURĂM!

„Desprinde-mă din brațul lumii,
Ca smuls din brațele-i cernite
Să mă ridic de-asupra humii,
Părinte-al slăvilor slăvite.

Să-ți cânt în cor cu heruvimii
Pe înălțimi nebănuite,
Cântarea sfântă-a izbăvirii
Și-a unei inimi mântuite.

Cântarea unei vieți slăvite
Prin sîta deasă de-ncercări,
Cântarea unei vieți 'nălbite
În râu de lacrimi și dureri.”

(Simeon Cure)

APLICĂM!

Întocmește o listă cu promisiuni și apoi propune-ți să o pui în practică.

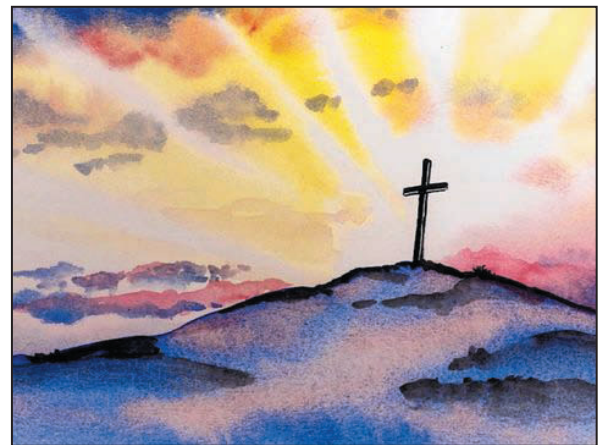
TEXT ÎNCURAJATOR

Cerul n-ar fi atât de dulce, dacă n-am fi locuit întâi pe Pământ.

(Richard Wurmbrand)

CONCLUZIONĂM!

1. Domnul Isus a mai petrecut pe Pământ 40 de zile, apoi S-a înălțat la cer.
2. Le-a cerut ucenicilor să rămână în cetate până vor primi putere de Sus, urmând ca ulterior să meargă și să vestească evanghelia oricărei făpturi.
3. Ucenicii s-au încrezut ferm în promisiunile Domnului Isus și au dus la îndeplinire misiunea încredințată lor.

RUGĂCIUNE

Doamne, ajută-mă!

Să mă încred în promisiunile Tale;
Să Te ascult indiferent de circumstanțe;
Să iubesc binele și să mă împotrivesc răului.

VERSET BIBILIC

*Credincios este Domnul;
El vă va întări și vă va
păzi de cel rău.*

(2 Tesaloniceni 2:3)

DICȚIONAR

prigoană = urmărire aprigă,
pornire împotriva cuiva;
măsuri represive luate de o
autoritate împotriva cuiva;
asuprire, persecuție.

talant = unitate de măsură
pentru greutate, de mărime
variabilă, folosită în Grecia
antică.

altruism = înclinare de a-l
ajuta pe altul, de a te jertfi
pentru aproapele tău.

I. REVELAȚIA DE SINE A LUI DUMNEZEU

7. PROMISIUNEA REVENIRII DOMNULUI

CAPTAREA ATENȚIEI

Ce ai simțit când ai revăzut o persoană dragă după un timp mai îndelungat?

Dacă întâia venire a Domnului Isus a însemnat mântuirea sufletelor noastre și salvarea primită în dar fără să ne fi costat pe noi ceva, la a doua venire, Domnul Isus va ședea pe scaunul de domnie ca Judecător.

Scriptura prezintă câteva semne clare care vor indica revenirea Domnului și este important să înțelegem rostul acestor semne, pentru că ele nu ne-au fost date ca să putem stabili data revenirii lui Isus, căci „despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl” (Matei 24:36).

Rostul lor este să ne arate cursul evenimentelor ca să știm că revenirea Sa este aproape și să nu neglijăm înțelegerea timpului în care trăim. Astfel, vom auzi de războaie și vești de războaie, un neam se va scula împotriva altui neam, vor avea loc prigoniri, se vor înmulți fărâdelegile și „dragostea celor mai mulți se va răci” (Matei 24:12).

Dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit.

(Matei 24:13)

Însă, pe lângă evenimentele care însoțesc revenirea Sa, Domnul Isus ne-a transmis îndemnuri la veghere, ne-a trasat direcția, ne-a deschis ochii să vedem, să înțelegem, să aplicăm, tocmai pentru ca acest final să se transforme în binecuvântare. Din *Pilda celor zece fecioare* (Matei 25:1-13) învățăm despre chibzuință și nechibzuință. Din *Pilda talanților* învățăm lecția credincioșiei. Avem *Sfânta Scriptură* și promisiunile Sale față de noi, așa că trebuie doar să alegem să trăim frumos și să fim pregătiți pentru a ne reîntâlni cu Domnul nostru.

EXERSĂM!

Lucrați în echipă

O echipă citește *Pilda celor zece fecioare*, cealaltă echipă citește *Pilda talanților* din Matei 25 : 1– 30. Apoi fiecare echipă trebuie să prezinte succint, dar creativ, pilda în fața celeilalte echipe.

Ce învățături se desprind din aceste două pilde?

Răspundeți la următoarele întrebări:

1. Cum interpretați versetele 35 și 36 din *Evangelia după Matei*, capitolul 25.

Căci am fost flămând și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete și Mi-ați dat de băut; am fost străin și M-ați primit; am fost gol și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav și ați venit să Mă vedeți; am fost în temniță și ați venit pe la Mine.

2. Care sunt semnele care vor prevesti venirea Domnului?
3. Ce se va întâmpla cu cerul, Pământul și cuvintele Domnului?
4. Ce îndemn a transmis Domnul Isus?

ȘTIAȚI CĂ ...

Revenirea lui Isus Hristos este doctrina cel mai des menționată în *Noul Testament*. Apare de 318 ori în 260 de capitole.

NE IMPLICĂM!

Sunt oameni care evită să abordeze acest subiect din cauza faptului că teama și disperarea le-a cuprins sufletul. Dar noi știm că *Biblia* se va împlini întocmai.

Dacă cunoști pe cineva din familia ta, din anturajul tău care se simte deznădăjduit, trist, apăsător, trebuie să te implici și să găsești soluții pentru a-l ajuta să iasă din această stare.

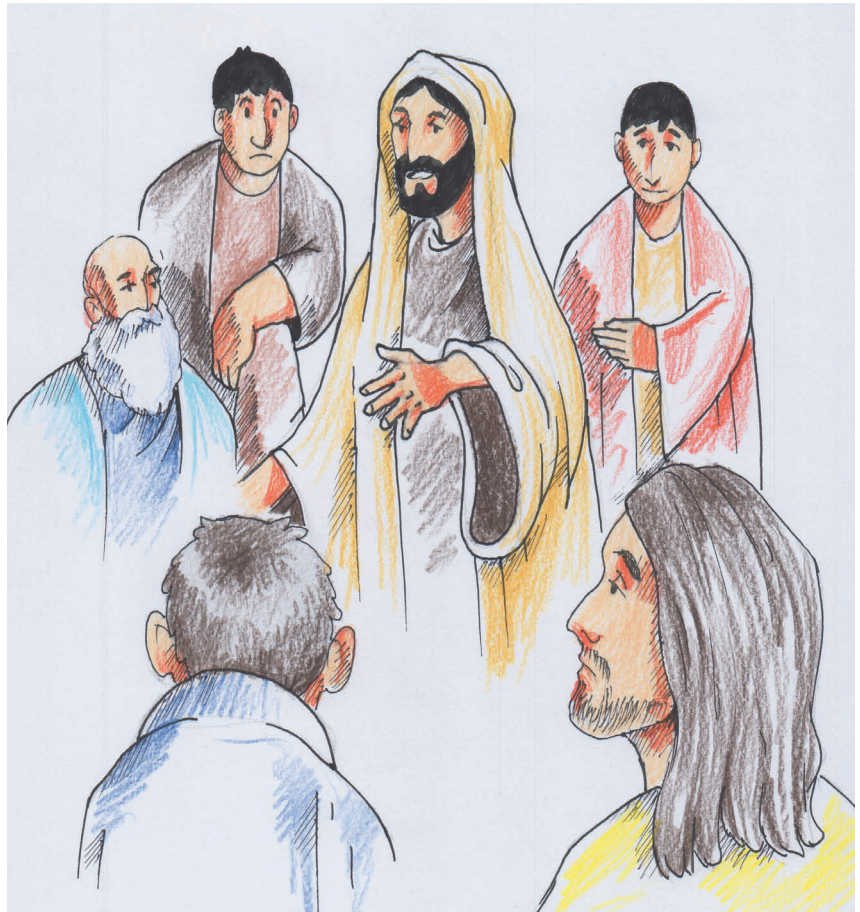
Nu e bine să rămâi indiferent. Dimpotrivă, trebuie să cauți să fii un instrument al păcii și al încurajării.

Fii un exemplu dând dovadă de altruism și compasiune!

CITAT

Iată, Eu vin curând și răsplata Mea este cu Mine ca să dau fiecăruia după fapta lui.

(Apocalipsa 22:12)

CERINȚĂ

Când a fost ultima dată când ai făcut o faptă bună?

Dar una rea?

Ești provocat să faci o faptă bună chiar azi!

EXERCITII

Ascultați și reflectați la versurile următorului cântec:

Aștept cu nerăbdare ziua când va veni Isus.

LECTURĂ!

„Străin, pribeag și călător sunt azi pe-acest
Pământ,
Călăuzit de-un singur dor: s-ajung în cerul
sfânt.

*Împărăția Ta, o, Doamne, o doresc!
Și cât aș vrea s-ajung în ea, acolo să trăiesc!*

Azi, drumu-i greu și plin de spini, dar s-a
sfârși-n curând,
Și-n Țara veșnicei lumini, vom odihni
cântând.

Ce frumuseți de nedescris acolo-n veci
vor fi
Căci Tu, iubit și scump Isus, Tu vei împărăți.”
(Nicolae Moldoveanu)

CONCLUZIONĂM!

1. Venirea Domnului Isus este o certitudine. Nu știm când se va întâmpla, dar trebuie să fim pregătiți.
2. Vor fi semne care vor prevesti iminența evenimentului.
3. Creștinul trebuie să fie într-o permanentă stare de veghere.

APLICĂM!

Ce îți propui să faci pentru a te pregăti să te întâlnești cu Domnul Isus?

TEXT ÎNCURAJATOR

*Căci iată că El a întocmit munții, a făcut
vântul și spune omului până și gândurile lui.
El preface zorile în întuneric și umblă pe
înălțimile Pământului: Domnul Dumnezeuul
oștirilor este Numele Lui.*

(Amos 4:13)

RUGĂCIUNE

Roagă-te să primești înțelepciune pentru a ști
să te pregătești pentru venirea Domnului.

I. REVELAȚIA DE SINE A LUI DUMNEZEU

RECAPITULARE

1. Ne aducem aminte completând spațiile libere cu expresia potrivită:

Domnul Isus s-a născut în _____ într-o _____.

La vârsta de _____ ani, Isus a fost adus la _____.

Isus a fost botezat de _____. După aceea a fost trimis de Duhul Sfânt în _____.

Cât a trăit pe Pământ Isus a făcut _____, _____ și _____.

A venit în lumea noastră ca să ne salveze din _____.

Isus a fost _____ pe o cruce, la un loc cu alți _____ tâlhari, dar a _____ zi a înviat.

După înviere, a mai petrecut cu ucenicii încă _____ de zile, apoi S-a _____ la cer.

Domnul Isus va reveni ca _____, dar se spune că va veni ca un _____, nimeni nu va ști cu exactitate data.

În *Pilda celor 10 fecioare*, am învățat că 5 fecioare erau _____, iar celelalte 5 erau _____.

2. În Ioan cap.10, versetele 10 și 11, găsim scris: „Eu am venit ca oile să aibă viață și s-o aibă din belșug. Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun își dă viața pentru oi.”

Ce semnifică să ai viață din belșug? Argumentează răspunsul.

Cine este Păstorul cel bun? Cum descrii un Păstor bun?

La ce face referire evanghelistul Ioan când spune că Păstorul își dă viața pentru oi?

3. Ți-ar plăcea ca și în zilele noastre Țara Sfântă să arate ca în vremea Domnului Isus? Scrie o compunere de 15-20 de rânduri în care să faci o comparație între Israelul din vremea Domnului Isus și Israelul de astăzi.

I. REVELAȚIA DE SINE A LUI DUMNEZEU

EVALUARE

1. Completează spațiile libere cu cuvântul corespunzător:

„Fiindcă atât de mult a _____ Dumnezeu _____ că a dat pe _____ Său Fiu, ca
oricine _____ în El să nu _____, ci să aibă viață veșnică.” (Ioan 3 :16)

2. Răspunde la următoarele întrebări:

Când începe istoria națiunii Israel?

Sub ce stăpânire se afla poporul Israel în vremea Domnului Isus?

Unde s-a născut Domnul Isus?

Cine au fost cei care au fost călăuziți să Îl vadă pe prunc?

Câte zile a stat Domnul Isus în pustie după botez?

Ce altceva a mai făcut Domnul Isus cât timp a stat pe Pământ în afară de propovăduirea
Cuvântului?

Ce scoate în evidență expresia *Fiul lui Dumnezeu*?

3. Realizează un eseu cu tema **Domnul Isus – de la iesle până la cruce**, în care să prezinți
cronologic evenimentele din viața Domnului Isus.

VERSET BIBLIC

Când vă rugați, să nu fiți ca fărnicii, cărora le place să se roage stând în picioare în sinagogi și la colțurile ulițelor, pentru ca să fie văzuți de oameni. Adevărat vă spun că și-au luat răsplata. Ci tu, când te rogi, intră în odăița ta, încuie-ți ușa și roagă-te Tatălui tău, care este în ascuns; și Tatăl Tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti. (Matei 6:5-6)

CAPTAREA ATENȚIEI

Gândește-te că te afli într-o situație dificilă din care consideri că nu mai poți ieși.

1. Ce i-ai cere lui Dumnezeu în rugăciune în acele momente?
2. Care crezi că ar fi răspunsul Lui pentru tine?

DICȚIONAR

ispită = ceea ce exercită o mare forță de atracție; îndemn (spre rău), ademenire, tentație, păcat. Încercare, probă la care era supus cineva pentru a i se constata iubirea, răbdarea, credința.
a izbăvi = a scăpa sau a face pe cineva să scape (dintr-o primejdie, boală etc.); a (se) salva, a (se) mântui.
suveranitate = autoritate, putere supremă, independență.

II. IUBIREA LUI DUMNEZEU ȘI RĂSPUNSUL OMULUI

1. RUGĂCIUNEA TATĂL NOSTRU

Rugăciunea ocupă un rol important în viața și lucrarea Domnului Isus Hristos. *Sfânta Scriptură* ni-L prezintă pe Domnul Isus ca pe un om al rugăciunii, care se ruga atât în public, cât și în privat, petrecând timp îndelungat în comunicare cu Tatăl Ceresc.

De asemenea, El le-a vorbit adesea și ucenicilor Săi despre rugăciune, oferindu-le astfel ca model rugăciunea *Tatăl Nostru*. În același timp, Domnul Isus le explică ucenicilor că rugăciunea nu trebuie să fie o modalitate de a atrage atenția și lauda din partea oamenilor, ci ar trebui să fie îndreptată dintr-o inimă curată către Dumnezeu (Matei 6:7-8).

Rugăciunea *Tatăl Nostru* sugerează modul simplu și direct prin care noi, cu încredere, ne putem adresa Tatălui Ceresc. Această încredere este oferită și de faptul că suntem îndemnați să-L numim, pe Dumnezeu, *Tată*. Atunci când ne punem încrederea în Dumnezeu, facem parte din familia Lui, deci suntem îndreptățiți să-i spunem *Tată*, pentru că El ne-a creat după chipul și asemănarea Sa și ne oferă protecție. Ca *Tată*, El este sursa adevărului și a vieții, este singurul *Tată*: *Și Tată să nu numiți pe nimeni pe Pământ; pentru că Unul singur este Tatăl vostru: Acela care este în ceruri* (Matei 23:9).

Semnificația rugăciunii *Tatăl Nostru*

Tatăl Nostru care ești în ceruri – ne arată cui trebuie să ne adresăm.

Sfințească-se Numele Tău – ne spune să ne închinăm lui Dumnezeu și să-L lăudăm pentru ceea ce este El.

Vie Împărăția Ta; făcă-se voia Ta, precum în cer așa și pe Pământ – ne amintește că trebuie să ne rugăm pentru îndeplinirea planului lui Dumnezeu în viețile noastre precum și în lume.

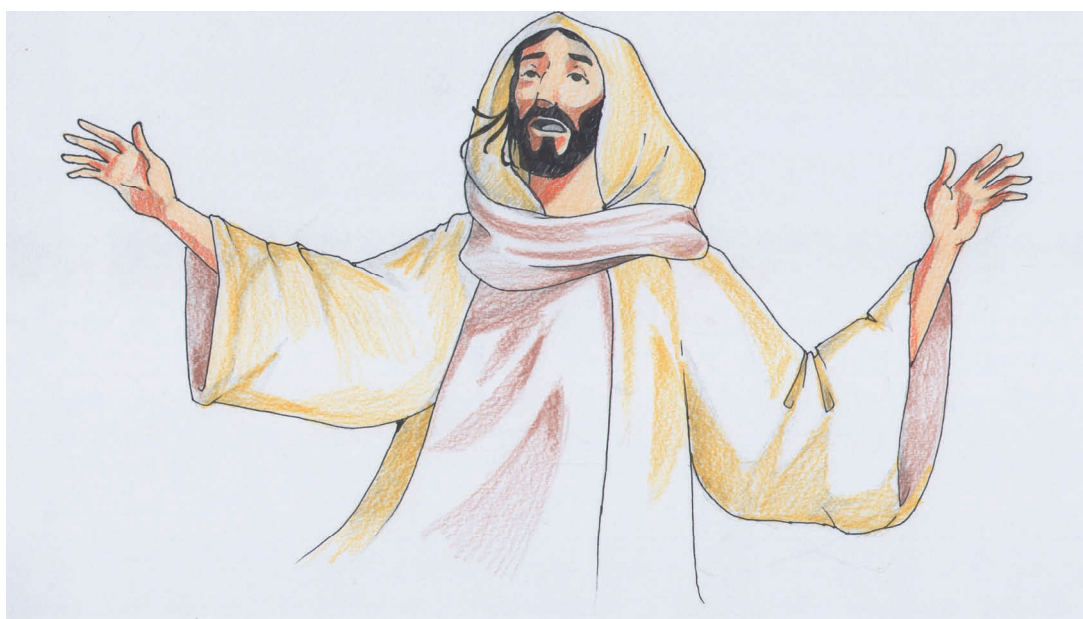
Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi – suntem încurajați să-I cerem lui Dumnezeu lucruri de care avem trebuință.

Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri – suntem îndemnați să ne mărturisim păcatele și să-i iertăm pe cei care greșesc față de noi.

Și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău – ne rugăm pentru a avea victorie asupra păcatului și protecție împotriva atacurilor celui rău.

Căci a Ta este Împărăția și puterea și slava în veci. Amin! – recunoaștem suveranitatea lui Dumnezeu și faptul că tot ce este în cer și pe Pământ este al Lui.

Ca răspuns la cererea ucenicilor *Doamne învață-ne să ne rugăm* Isus le oferă lor și ne oferă și nouă astăzi rugăciunea fundamentală a creștinătății, *Tatăl Nostru*, care reprezintă rugăciunea speranței.

EXERSĂM!

1. De ce credeți că rugăciunea *Tatăl Nostru* reprezintă un model de rugăciune?
2. Ce învățăm din rugăciunea *Tatăl Nostru*?
3. Cum îi îndeamnă Domnul Isus pe ucenici să se roage?
4. Ce rol are rugăciunea în viața mea?

ȘTIATI CĂ ...

1. Rugăciunea *Tatăl Nostru* mai poartă denumirea de ***Rugăciunea Domnească***.
2. Rugăciunea *Tatăl Nostru* este rugăciunea de bază a creștinătății, ea regăsindu-se în *Evangheliile sinoptice* (Matei, Marcu și Luca).

NE IMPLICĂM!

Pornind de la afirmația *Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșităilor noștri*, compară modul lui Dumnezeu de a ierta cu modul tău de a ierta, conform tabelului de mai jos:

Cum iartă Dumnezeu?	Cum iert eu?

CITAT

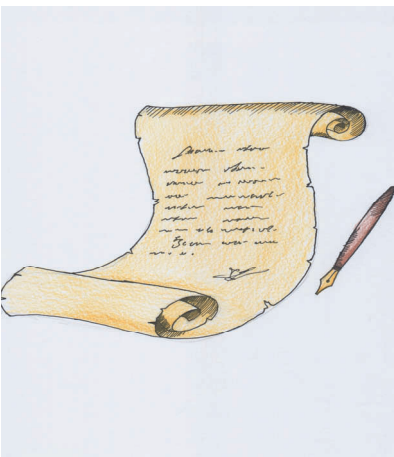
Rugăciunea este unitatea de măsură a dragostei.

(Sfântul Augustin)

CERINȚĂ

Cum răspunde Dumnezeu la rugăciunile noastre?

Dă un exemplu din viața ta.

EXERCITII

Scrie o scrisoare unui prieten care nu este credincios, prin care să îi împărtășești faptul că rugăciunea este un lucru fără de care un creștin nu poate trăi. În realizarea scrisorii se poate face referire la rugăciunea *Tatăl Nostru*.

LECTURĂM!

Coșul de nuiele

Un tânăr, care se străduise foarte mult timp să învețe să se roage, își dădu seama că experiența rugăciunii nu avea niciun efect asupra lui. Ba mai mult, rugăciunea i se părea precum apa care se strecoară printre degete și care nu poate fi oprită. Fiind descurajat, voia să abandoneze rugăciunea. Dar auzi de la un prieten de existența unui înțelept în pustiu, care era un maestru al rugăciunii. Deci, se hotărî să pornească la drum spre acest înțelept. Ajuns aici, îi spuse:

– De mult timp m-am apucat de rugăciune, dar n-am simțit niciun efect în viața mea. Și, auzind că ești un maestru al rugăciunii, am venit la tine să-mi dai un sfat. Spune-mi, te rog, cum trebuie să mă rog ca să simt plinătatea rugăciunii?

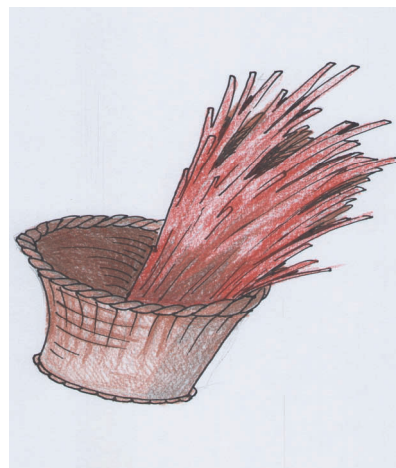
– Bine, prietene! Uite! La aproximativ 100 de metri se vede un râu. Ia acest coș de nuiele, chiar dacă este murdar, și adu-mi-l plin cu apă.

Tânărul se duse la râu, umplu coșul, dar până să ajungă la înțelept, coșul se goli. Tânărul a fost trimis încă o dată, dar și de data aceasta se întâmplă la fel. Fiind rugat să meargă pentru a treia oară, tânărul îi spuse înțeleptului:

– Maestre, tu vezi doar că niciun pic de apă nu se poate căra cu un asemenea coș. Coșul a rămas precum a fost.

– Prietene, îi replică înțeleptul, acum coșul este curat. Tot așa se întâmplă și cu rugăciunea. Când te rogi, ai impresia că rămâi cum ai fost înainte, dar în realitate nu este așa, pentru că rugăciunea curăță. Ea curăță sufletul omului.

(<https://jurnalspiritual.eu/povestire-cu-talc-cosul-de-nuiele/>)

APLICĂM!

Pornind de la lectura alăturată, povestește în câteva rânduri care este efectul rugăciunii în viața celui credincios. Oferă câteva exemple concrete.

TEXT ÎNCURAJATOR

Nimic nu ne face să iubim un om mai mult decât o face rugăciunea.

CONCLUZIONĂM!

1. Atunci când ne rugăm, comunicăm cu Dumnezeu.
2. Dumnezeu ascultă rugăciunile noastre.
3. Dumnezeu răspunde rugăciunilor noastre la vremea hotărâtă de El.
4. Rugăciunea are puterea de a transforma inimi și vieți.
5. Formulează-ți propria concluzie asupra lecției.

RUGĂCIUNE

Cere-i lui Dumnezeu puterea de a petrece timp în rugăciune în fiecare zi, mijlocind pentru semenii tăi.

VERSET BIBLIC

Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi.

(Ioan 15:13)

CAPTAREA ATENȚIEI

Imaginează-ți că unul dintre prietenii tăi a rămas de curând orfan. Gândește-te în ce mod îți poți arăta dragostea față de el. Gândește-te cum poți să-i explici că dragostea lui Dumnezeu s-a arătat și pentru el și că ea poate mângâia orice durere.

II. IUBIREA LUI DUMNEZEU ȘI RĂSPUNSUL OMULUI

2. IUBIREA DOMNULUI ISUS PENTRU OAMENI

Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții cum v-am iubit Eu. (Ioan 15:1)

Biblia ne spune că Dumnezeu este dragoste, cu alte cuvinte dragostea este o caracteristică fundamentală a lui Dumnezeu. Tot ceea ce face Dumnezeu este influențat de dragostea Sa.

În paginile *Sfintei Scripturi* găsim diferite expresii care definesc dragostea: dragostea ca afecțiune, dragostea ca prietenie, dragostea Agape – dragostea care jertfește totul fără să ceară nimic în schimb. Dumnezeu a fost motivat de dragoste pentru a salva lumea. Dragostea lui Dumnezeu este văzută cel mai bine prin sacrificiul Domnului Isus.

În *Predica de pe munte*, Domnul Isus ne vorbește despre dragostea față de vrăjmași. Una dintre cele mai provocatoare porunci este să-ți iubești vrăjmașii. Dacă vom face acest lucru, vom asculta pe deplin de Domnul Isus, deoarece această poruncă reflectă dragostea universală a lui Dumnezeu. Domnul Isus ne cheamă să-i iubim pe cei ce ne asupresc, nu să-i urâm și să îi respingem. Porunca Lui este să punem în aplicare dragostea Agape, acel tip de dragoste lipsită de egosim care nu cere nimic în schimb. *Biblia* ne spune că Domnul Isus a venit să slujească, nu să fie slujit. El i-a slujit și i-a iubit pe toți oamenii, dându-și până și viața pentru ei. Fiecare dintre noi avem dușmani, dar tot ceea ce trebuie să facem este să îi iubim, să ne rugăm pentru ei, să îi iertăm, să le vorbim despre Domnul Isus.

DIȚIONAR

vrăjmaș = dușman, inamic.
a pizmui = a invidia.

Caracteristicile dragostei lui Dumnezeu le găsim cel mai bine ilustrate în 1 Corinteni 13:

Dragostea este:

- îndelung răbdătoare;
- plină de bunătate;
- nu pizmuiește;
- nu se laudă;
- nu se umflă de mândrie;
- nu se poartă necuviincios;
- nu caută folosul său;
- nu se mânie;
- nu se gândește la rău;
- nu se bucură de nelegiuire;
- acoperă totul;
- crede totul;
- nădăjduiește totul;
- suferă totul.

Dacă fiecare dintre noi am putea întruni aceste calități, ne-ar fi mai ușor să îndeplinim porunca dată de Domnul Isus: *Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blastămă, faceți bine celor ce vă urăsc.* (Matei 5:44)

EXERSĂM!

1. Cum își arată Dumnezeu dragostea față de omenire?
2. Cum ne arătam noi dragostea față de cei ce ne urăsc?
3. Cum putem să fim un bun exemplu pentru dușmanii noștri?
4. Care este atitudinea lui Dumnezeu față de vrăjmași?

ȘTIATI CĂ ...

Corintul era numit „Bâlciiul deșertăciunilor” din cauza faptului că era o cetate în care abundau viciul și imoralitatea?

NE IMPLICĂM!

1. Fiecare elev va primi câte o inimioară din hârtie pe care va trebui să scrie un motiv pentru care își iubește colegul de bancă. La final inimioarele vor fi schimbate între colegii de bancă și vor fi citite în fața clasei.
2. Citește cu atenție următoarele afirmații și stabilește dacă sunt adevărate sau false.
 - Nu există oameni în jurul nostru care să ne urască.
 - Trebuie să îi iertăm pe vrăjmașii noștri.
 - Fiind răutăcioși cu cei din jurul nostru putem rezolva multe dintre problemele noastre.
 - Isus i-a iubit pe cei ce Îl batjocoreau.
 - Nu putem să-i schimbăm pe oameni purtându-ne urât cu ei.

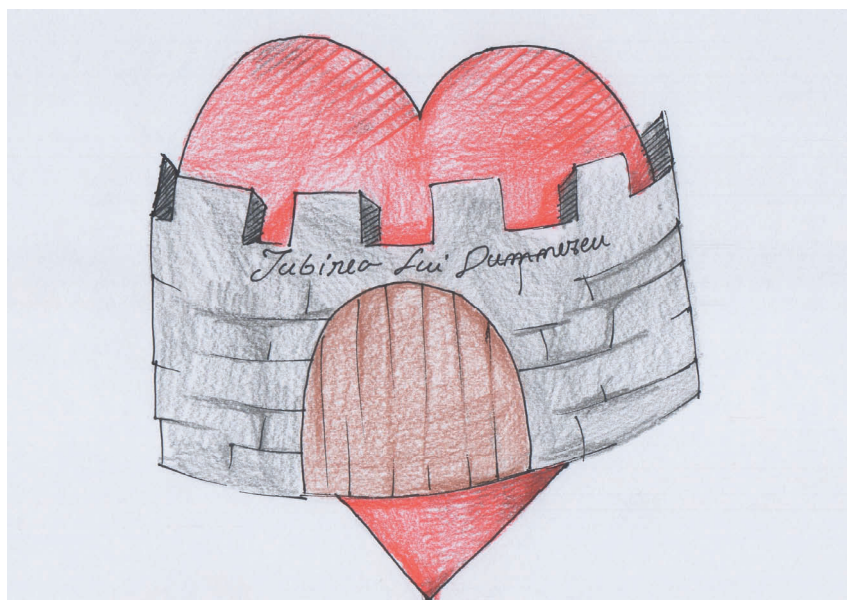
CITAT

Te iubesc cu o iubire veșnică, de aceea îți păstrez bunătatea mea.

(Ieremia 31:3)

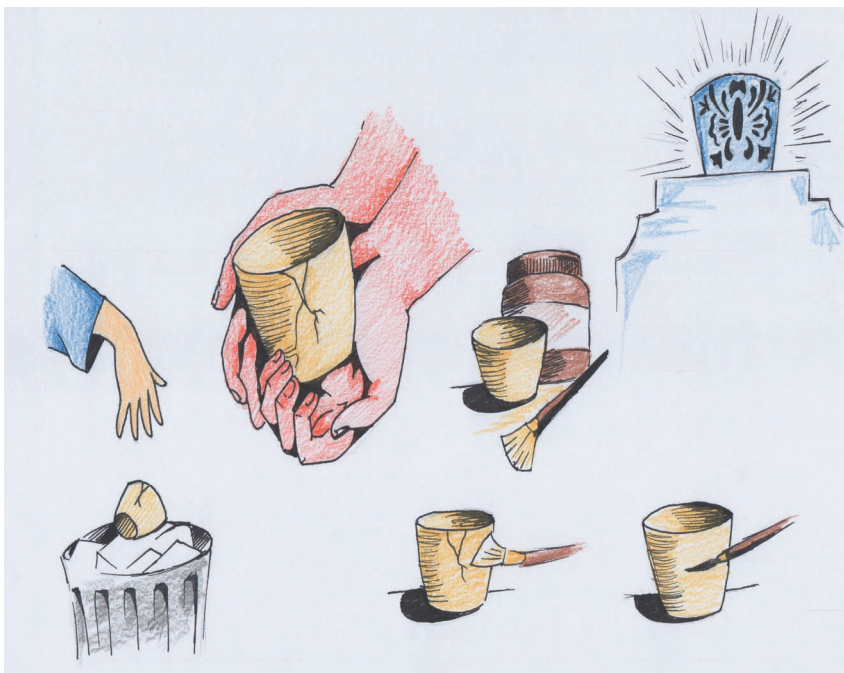
CERINȚĂ

1. Cum ne învață pasajul din 1 Corinteni 13 să ne iubim unii pe alții?
2. Comparați modul lui Dumnezeu de a iubi cu modul oamenilor de a iubi.

EXERCIȚII

Scrie un mesaj prin care îți exprimi aprecierea, dragostea față de o persoană care nu îți este tocmai plăcută și trimite-i-l cât mai curând.

APLICĂM!

Scrive o poveste prin care să arăți modul în care cei din jurul tău și-au arătat dragostea față de tine.

Pornind de la lectura de mai jos, spune cum este dragostea lui Dumnezeu în contrast cu imperfecțiunea omului.

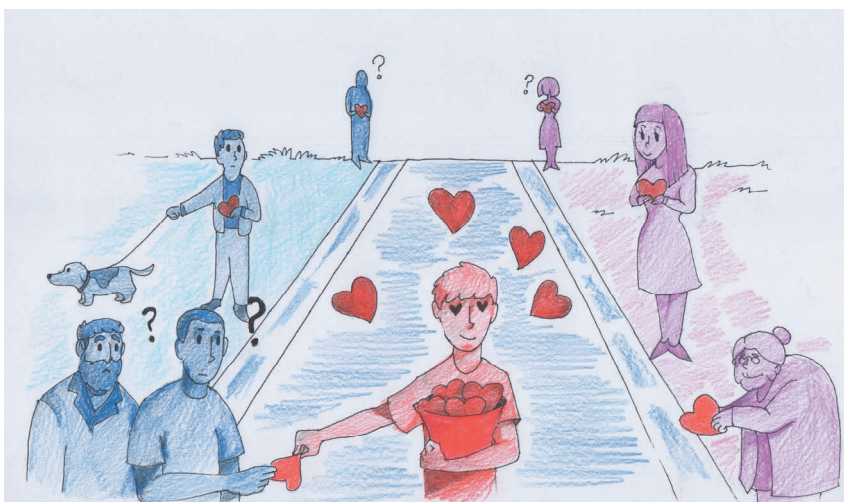
LECTURĂM!

În Japonia, produsele alimentare sunt preparate și împachetate impecabil. Nu doar că trebuie să aibe un gust bun, dar trebuie să și arate bine. Ca urmare a ideii de calitate bună, produsele cu anumite defecte sunt retrase.

În concepția lui Dumnezeu, oamenii cu defecte sunt modelați de El. Isus îi iubește pe toți oamenii, chiar și pe aceia care sunt izgoniți de societate. El îi iubește pe oamenii imperfecti, inclusiv pe mine și pe tine. Și cea mai măreață demonstrație a dragostei Sale este menționată în Romani 5:8: „Dar Dumnezeu își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi”.

CONCLUZIONĂM!

1. Tot ceea ce Dumnezeu face este influențat de dragostea Sa.
2. Domnul Isus ne cheamă să îi iubim pe cei ce ne asupresc.
3. 1 Corinteni 13 ilustrează cel mai bine caracteristicile dragostei lui Dumnezeu.
4. Formulează propria concluzie cu privire la lecția studiată.

TEXT ÎNCURAJATOR

Iubiți fără să cereți nimic în schimb.

RUGĂCIUNE

Roagă-te lui Dumnezeu să te ajute să dăruiești în fiecare zi dragostea Lui.

VERSET BIBLIC

*Eu sunt Lumina lumii;
cine Mă urmează pe Mine
nu va umbla în întuneric,
ci va avea lumina vieții.*

(Ioan 8:12)

CAPTAREA ATENȚIEI

Cât timp Domnul Isus a trăit pe Pământ a făcut mult bine oamenilor din jurul său. Oferind exemple din *Biblie*, arată modul prin care Domnul Isus și-a arătat bunătatea față de semenii Săi.

DICȚIONAR

recunoștință = datorie, obligație morală față de un binefăcător; grațitudine.

tină = noroi, pământ, lut.

II. IUBIREA LUI DUMNEZEU ȘI RĂSPUNSUL OMULUI

3. RECUNOȘȚINȚA PENTRU BINELE PRIMIT

Recunoștința crește pe măsură ce o dăruiești, întărind astfel legăturile dintre oameni. Arătarea recunoștinței are multe beneficii asupra vieții omului din punct de vedere psihic, fizic și emoțional.

Lăudați pe Domnul, căci este bun, căci în veac ține îndurarea Lui. (Psalmul 136:1)

În acest psalm avem două motive puternice care ne încurajează să mărturisim despre Dumnezeu și despre binele pe care El îl face: bunătatea Lui și dragostea Lui fără sfârșit.

Biblia ne oferă nenumărate exemple în care vedem bunătatea lui Dumnezeu revărsată în viața omului și, de asemenea, ne arată cum trebuie noi să ne raportăm la binele primit.

În psalmul 30, David Îl laudă pe Dumnezeu pentru momentele grele în care l-a ajutat, pentru suferința care l-a întărit și l-a îmbărbătat. *Pentru ca inima mea să-Ți cânte și să nu stea mută. Doamne Dumnezeule, eu pururi Te voi lăuda (Psalmul 30:12).*

În timpul lucrării Sale pe Pământ, Domnul Isus a făcut multe minuni: a potolit furtuna, a mers pe ape, a înviat morții, a vindecat ologi din naștere, a vindecat leproși, îndemnându-i astfel pe oameni să fie recunoscători și să le mărturisească și celorlalți despre binele primit și despre puterea lui Dumnezeu. O să ne oprim asupra unui exemplu din *Noul Testament*, și anume vindecarea orbului din naștere.

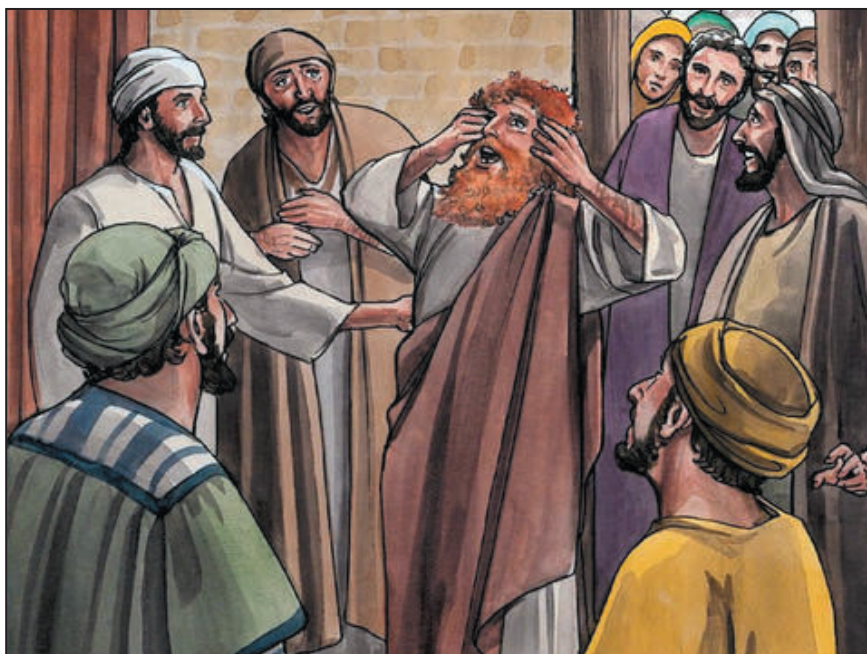
Într-o zi, Isus și ucenicii au dat peste un om care era orb din naștere. Ucenicii s-au întrebat dacă orbirea lui era cauzată de faptul că părinții lui au păcătuit sau din cauza păcatului lui. Isus le răspunde că orbirea lui a fost îngăduită pentru ca lucrările lui Dumnezeu să se arate prin El. Vindecarea s-a produs în mod treptat. „*Cât sunt în lume, sunt lumina lumii.*” După ce a zis aceste vorbe a scuipat pe pământ și a făcut tină din scuipat. Apoi, a uns ochii orbului cu tina aceasta și i-a zis: „*Du-te de te scaldă în scaldătoarea Siloamului.*” El s-a dus, s-a spălat, și a văzut bine (Ioan 9:7). După ce Îl întâlnește pe Domnul Isus în templu, orbul I se închină și Îi spune: *Cred, Doamne.*

Prin acest exemplu Domnul Isus ne arată lipsa de milă pe care evreii o aveau față de oameni și ne demonstrează că El este lumina lumii, iar noi nu vom umbla în întuneric dacă ne vom încrede în El.

Scopul slujirii sale a fost, deopotrivă, salvarea și judecata. Îi salvează pe cei care au credință și îi judecă pe cei cărora le lipsește credința. În acest context, condiția pentru a fi salvat este să mărturisești că ai nevoie de salvare (să mărturisești că ești orb).

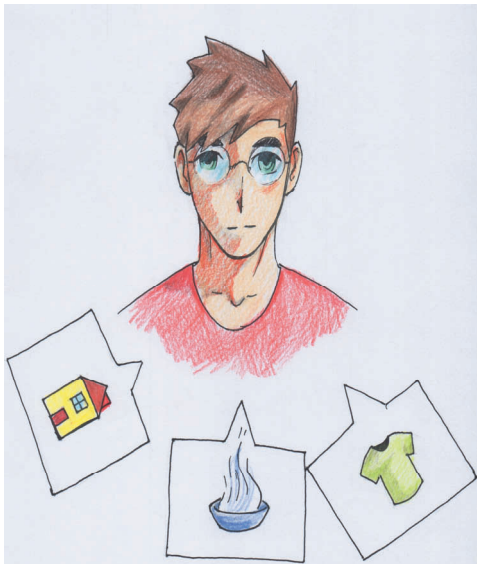
ȘTIATI CĂ ...

Scaldătoarea Siloamului, unde l-a trimis Domnul Isus pe orbul din naștere să se scalde ca să fie vindecat, a existat încă de pe vremea împăratului Ezechia, care a trăit cu aproximativ 700 de ani înainte de Hristos. Ea este menționată și în *Vechiul Testament*, în 2 Împărați 20:20, 2 Cronici 32:30, Isaia 8:6 și Isaia 22:11.

EXERSĂM!

1. Dați exemple de minuni înfăptuite de Domnul Isus.
2. În ce mod pot mărturisi și altora despre binele pe care Dumnezeu mi l-a făcut?
3. Care a fost atitudinea orbului după ce a fost vindecat?

NE IMPLICĂM!

1. Avem 12 cerculețe din hârtie. Pe 6 cerculețe sunt scrise lucruri mărețe pe care Dumnezeu le face în viețile noastre, pe celelalte cerculețe nu este scris nimic. Fiecare dintre cei șase elevi selectați va alege câte un cerculeț scris și va scrie pe un cerculeț nescris modul prin care el poate mărturisi și altora despre lucrul măreț făcut în viața lui de către Dumnezeu.

2. Elevii vor fi împărțiți în două echipe. Fiecare echipă va primi cartonașe pe care vor fi scrise cuvinte care, aranjate, vor construi două versete. Echipele vor avea la dispoziție 7 minute să aranjeze cele două versete. Echipa câștigătoare va fi premiată.

CERINȚĂ

1. Care a fost scopul minunilor împlinite de Domnul Isus?
2. Cum a fost transformată viața orbului din naștere?

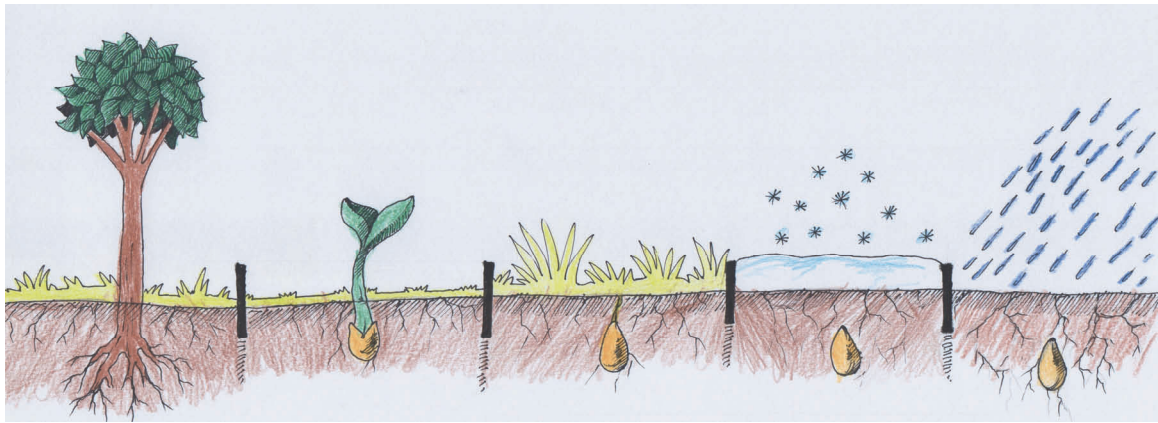

CITAT

Vindecarea de boala păcatului se face numai prin credința în Isus Hristos Mântuitorul. (Autor necunoscut)

EXERCIȚII

Alcătuiește o compunere în care să povestești binele pe care l-ai făcut unui semen de-al tău aflat în nevoie.

LECTURĂM!

Povestea seminței îngropate în pământ începe într-o zi răcoroasă de toamnă, când aceasta a căzut pe pământ. A plouat puțin, a venit o căprioară, a călcat pe ea și a îngropat-o în pământ. Viața nu era dreaptă, ea fiind singură. Măcar dacă ar fi căzut ca celelalte semințe pe iarbă sau măcar de nu ar fi fost călcată. Dar micuța sămânță nu a observat că celelalte semințe au fost mâncate de animale. Nu a putut să vadă pentru că era îngropată în noroi. Nu știa cât de binecuvântată era. Pe lângă faptul că era în noroi, era prinsă în propria-i carapace. A încercat din greu să iasă, dar nu a reușit. Zilele de toamnă erau din ce în ce mai scurte, se făcea din ce în ce mai frig, iar ea nu mai avea nicio putere să iasă din carapace. Noroiul a înghețat, stratul gros de zăpadă s-a așezat și a urmat o iarnă teribil de geroasă. După un timp, care părea nesfârșit, zilele au început să crească treptat și a venit căldura. Apa din pământ a făcut ca ea să devină tot mai puternică. Încă era destul de dificil să iasă, dar și-a întărit forțele și, într-un final, a reușit. Apoi și-a folosit energia pentru a crește nu în sus, ci în jos, zbatându-se să-și întindă rădăcinile micuțe în pământ. Au trecut anii, anotimpurile. În fiecare vară, încet, dar sigur creștea și și-a dat seama de scutul protector reprezentat de pământ. În curând o furtună devastatoare a venit, copacii erau aruncați încolo și înapoi, era un haos deplin. După dezastru, Soarele a răsărit și copacul era încă în picioare, în toată splendoarea. De atunci a devenit mărețul stejar.

Deci oricât de mare ar fi zbaterea și suferința noastră, Dumnezeu este acolo să ne întărească rădăcinile pentru a putea crește. Binele făcut de El trebuie mărturisit și altora.

TEXT ÎNCURAJATOR

În viața noastră de zi cu zi trebuie să ne dăm seama că nu fericirea ne face recunoscători, ci recunoștința ne face fericiți.

RUGĂCIUNE

Roagă-te lui Dumnezeu să te ajute să fii recunoscător pentru toate lucrurile îngăduite în viața ta.

CONCLUZIONĂM!

1. Recunoștința crește pe măsură ce o dăruiești.
2. Domnul Isus a făcut multe minuni și i-a îndemnat pe oameni să fie recunoscători.
3. Exemplul vindecării orbului arată că noi nu vom umbla în întuneric dacă ne vom încrede în El.
4. Formulează propria concluzie cu privire la lecție.

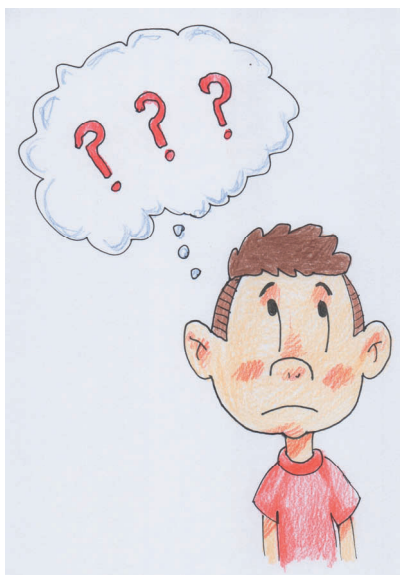
VERSET BIBLIC

*Mulțumiți-vă cu ce aveți,
căci El însuși a zis:
„Nicidecum n-am să te las,
cu niciun chip nu te voi
părăsi.”*

(Evrei 13:5)

CAPTAREA ATENȚIEI

Gândește-te că ar trebui să
pleci într-un loc îndepărtat
și ai posibilitatea să iei cu
tine doar trei lucruri care
te-ar face mulțumit.
Care ar fi acestea și
cum ar aduce ele mulțu-
mirea în viața ta?

DICȚIONAR

a persecuta = a urmări pe
cineva cu perseverență în
toate acțiunile sale cu scopul
de a-i cauza un rău.

II. IUBIREA LUI DUMNEZEU ȘI RĂSPUNSUL OMULUI

4. SĂ LE SPUNEM ȘI ALTORA DESPRE AJUTORUL PRIMIT DE LA DUMNEZEU

Mulțumirea este o temă importantă abordată în paginile *Bibliei*. Actul mulțumirii reprezintă o dovadă a dragostei față de semenii noștri.

Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile, căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus cu privire la voi. (1 Tesaloniceni 5:18).

Mulțumirea ar trebui să fie un mod de viață, ea ar trebui să izvorască din inimile și din gurile noastre. *Biblia* ne oferă nenumărate exemple de oameni mulțumitori: apostolul Pavel când era crunt persecutat a rostit următoarele cuvinte: *Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu care ne poartă totdeauna cu carul lui de biruință în Hristos și care răspândește prin noi în orice loc mireasma cunoștinței Lui.* (2 Corinteni 2:14)

Petru, de asemenea, ne îndeamnă să fim mulțumitori și pentru feluritele încercări prin care Dumnezeu ne trece: *În ea voi vă bucurați mult, măcar că acum, dacă trebuie, sunteți întristați pentru puțină vreme prin felurite încercări, pentru ca încercarea credinței voastre cu mult mai scumpă decât aurul care pierde și care totuși este încercat prin foc să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea la arătarea lui Isus Hristos.* (1 Petru 1:6-7)

Oamenii lui Dumnezeu sunt oameni mulțumitori pentru că realizează cât de multe binecuvântări le-au fost oferite. Ar trebui să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru că El este vrednic să primească mulțumirea. Exprimarea mulțumirii noastre ne ajută să ne amintim că Dumnezeu este omniprezent, că noi Îi aparținem și că suntem binecuvântați din plin de El.

Cea mai importantă lecție cu privire la recunoștința pentru binele primit ne este oferită în pilda celor 10 leproși. Zece leproși L-au întâmpinat pe Domnul Isus strigând către El: „Isuse învățătorule, ai milă de noi”. *Biblia* ne spune că, pe când se duceau ei să se arate preoților, au fost vindecați. Din cei 10, doar unul s-a întors să-I mulțumească, ceea ce înseamnă că în el s-a produs nu doar vindecarea fizică, ci și cea spirituală.

Pilda aceasta ne demonstrează că trebuie să ne facem timp să ne aplecăm și asupra celui ce dăruiește, nu doar asupra darului. În felul acesta îi suntem plăcuți lui Dumnezeu și ne bucurăm și de vindecarea spirituală izvorâtă din mulțumirea curată.

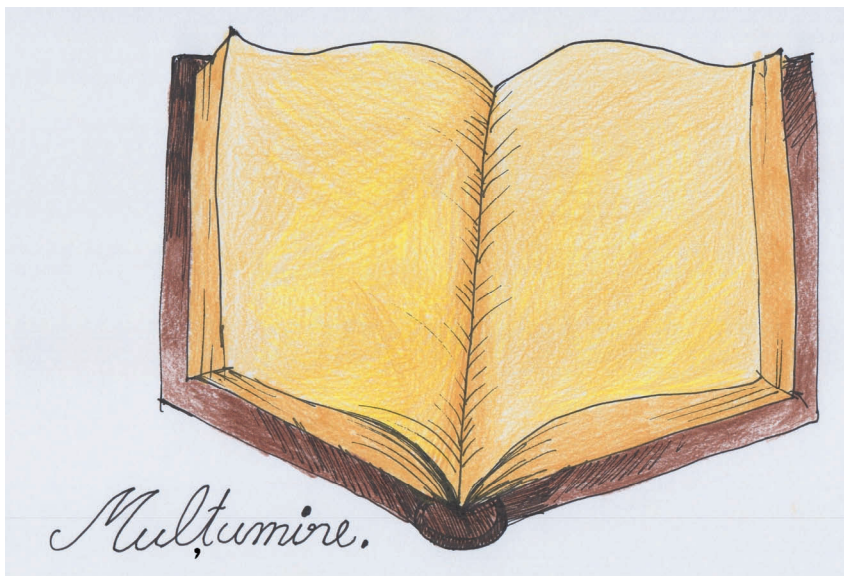
EXERSĂM!

1. Ce ne învață Biblia despre mulțumire?
2. Arătați modul prin care vă puteți exprima mulțumirea față de binecuvântările primite de la Dumnezeu.
3. Care este lecția pe care Domnul Isus ne-o dă prin pilda celor 10 leproși?

ȘTIAȚI CĂ ...

Lepra este una din cele mai vechi boli din lume, fiind cunoscută și menționată atât în paginile *Sfintei Scripturi*, precum și în scrierile antice din Egipt și India, iar mai apoi în scrierile Evului Mediu, perioadă în care a avut o mare răspândire în Europa și a afectat peste un sfert din populație.

CITAT

Dacă I-am mulțumi lui Dumnezeu pentru tot ce face pentru noi nu am mai avea timp să ne plângem.

(Richard Wurmbrand)

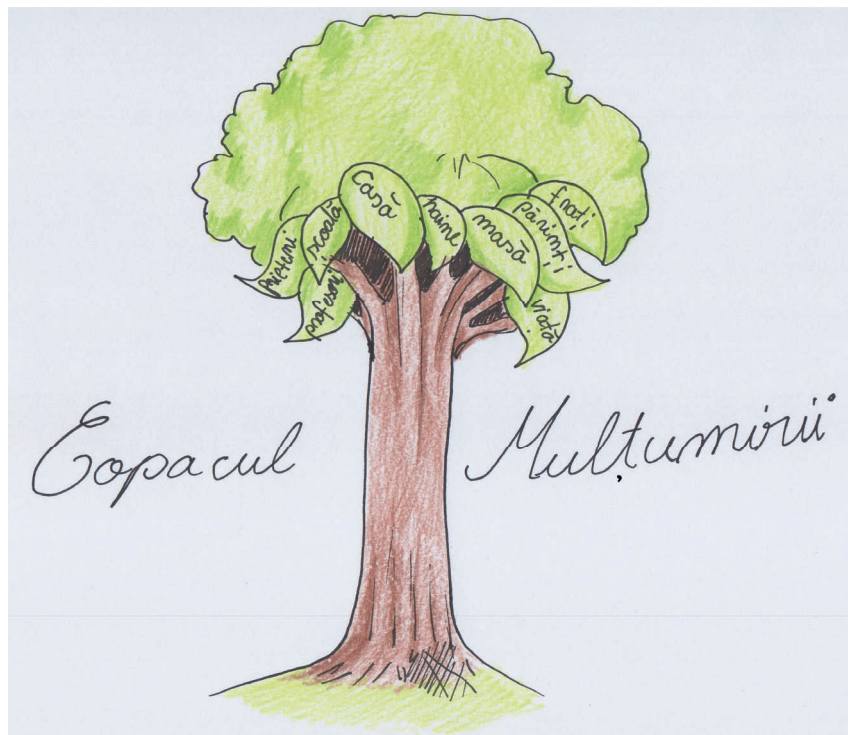
NE IMPLICĂM!

1. Realizează macheta unui copac pe ale cărui frunze să fie menționate motive de mulțumire și modul prin care noi ne manifestăm recunoștința.

2. Jocul „Ciorchinele mulțumirii”. Scrie un cuvânt pe tablă și, pornind de la acesta, compune o listă de cuvinte asociate cu el, arătând astfel lucrurile pentru care sunteți mulțumitori. Elevii vor citi pe rând listele, iar, la final, va fi premiată lista cea mai lungă.

CERINȚĂ

Cum poți să-I mulțumești lui Dumnezeu și în momentele grele din viață? Oferă exemple din ceea ce observi zilnic în jurul tău.

EXERCITII

Redactează o scrisoare prin care să Îi mulțumești lui Dumnezeu pentru un lucru minunat care s-a întâmplat în viața ta. Trimite-i această scrisoare unui prieten și încurajează-l să-I mulțumească și el lui Dumnezeu pentru toate lucrurile.

LECTURĂM!

O misionară, medic fiind, a îngrijit un copil bolnav. Ea povestește cum au venit tatăl și mama copilului care s-a însănătoșit și s-au aruncat la picioarele ei, ca să-i aducă închinăciune, ca unui zeu de-al lor. Misionara a strigat atunci:

– Noi nu suntem zei! Aduceți închinăciune adevăratului Dumnezeu!

– Trebuie să fiți un zeu, spuneau părinții. Nimeni altcineva nu ne-ar fi putut salva copilul.

Misionara a răspuns:

– Să presupunem că eu aș vrea să vă fac un dar prețios și îl trimit prin unul dintre hamalii mei. Cui o să-i aduceți mulțumirea voastră, hamalului sau mie?

– Dumneavoastră, bineînțeles, o să vă mulțumim, hamalul este doar slujitorul dumneavoastră.

– La fel este și aici. Eu sunt hamalul lui Dumnezeu. Lui Dumnezeu I-a plăcut să redea copilului sănătatea și Lui I se cuvine mulțumirea voastră. Eu am fost numai unealta de care El s-a folosit în îndurarea Sa.

Întotdeauna să fim conștienți că mulțumirea I se cuvine Dumnezeului și Tatălui nostru. Bineînțeles și oamenilor, dar în primul rând lui Dumnezeu. Ce ușor uităm aceasta. „Orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de Sus, coborându-se de la Tatăl luminilor”, ni se spune în Iacov 1:17.

Iar atunci când Domnul vrea să se folosească de noi ca să facem ceva pentru El, să-I dăm Lui slava și mărirea.

APLICĂM!

Pornind de la lectura alăturată, povestește în câteva rânduri care este secretul mulțumirii și cui trebuie să-i adresăm mulțumirea noastră.

TEXT ÎNCURAJATOR

Mulțumește-i și zilei care nu ți-a dat nimic.

(Constantin Noica)

RUGĂCIUNE

Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru tot ce a făcut pentru tine. Nu lăsa nicio zi să treacă fără să faci acest lucru.

CONCLUZIONĂM!

1. Actul mulțumirii reprezintă o dovadă a dragostei față de semenii noștri.
2. Dumnezeu ne îndeamnă să Îi mulțumim pentru toate lucrurile.
3. Pilda celor 10 leproși ne arată cât de greu le este oamenilor să Îi mulțumească lui Dumnezeu pentru binele primit (din 10 doar unul singur s-a întors să-I mulțumească).
4. Formulează propria concluzie cu privire la lecția studiată.

VERSET BIBILIC

Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.

(Ioan 1:3)

CAPTAREA ATENȚIEI

Gândește-te la ziua în care te-ai născut și încearcă să-ți imaginezi bucuria pe care au simțit-o părinții tăi. Descrie aceste sentimente în câteva cuvinte. La fel este și cu nașterea din nou a credinciosului. Ea Îi produce o mare bucurie Tatălui din Ceruri.

DICȚIONAR

fariseu = membru al unei grupări minoritare active în cadrul iudaismului palestinian până la căderea Ierusalimului, a cărei trăsătură distinctivă era respectarea strictă a Legii scrise și a vechilor tradiții orale iudaice.

renaștere = faptul de a renaște; trezire la o viață nouă; refacere; avânt, reînflorire.

II. IUBIREA LUI DUMNEZEU ȘI RĂSPUNSUL OMULUI

5. NEVOIA DE SCHIMBARE A VIEȚII ȘI DOVADA VIEȚII NOI

Nașterea din nou se referă la un nou început între Dumnezeu și persoana care a fost schimbată. Pe cei născuți din nou Dumnezeu îi face copii ai Săi. *Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem.* (1 Ioan 3:1)

Răspunsul la întrebarea „Ce înseamnă ca un creștin să fie născut din nou?” îl găsim foarte bine ilustrat în *Evanghelia după Ioan* (Ioan 3:1-21), unde Domnul Isus îi vorbește unui fariseu de frunte pe nume Nicodim. Nicodim era un om educat, bogat, dar cu toate acestea el a fost atras de învățăturile Domnului Isus și a vrut să învețe mai multe despre acestea. După lăsarea serii el vine la Isus pentru a primi lămuriri la anumite întrebări pe care le avea. Isus îi vorbește despre principiile fundamentale ale învățaturii și îl face să înțeleagă că, dincolo de învățătură, de cunoaștere, omul are nevoie de o renaștere spirituală, de o inimă nouă. Domnul Isus îi răspunde astfel: *„Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.” Nicodim L-a întrebat atunci pe Iisus: „Cum se poate naște un om bătrân? Poate el să intre a doua oară în pântecele maicii sale și să se nască?” Iisus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu. Ce este născut din carne este carne, și ce este născut din Duh este duh. Nu te mira că ți-am zis: „Trebuie să vă nașteți din nou” (Ioan 3:3-7).*

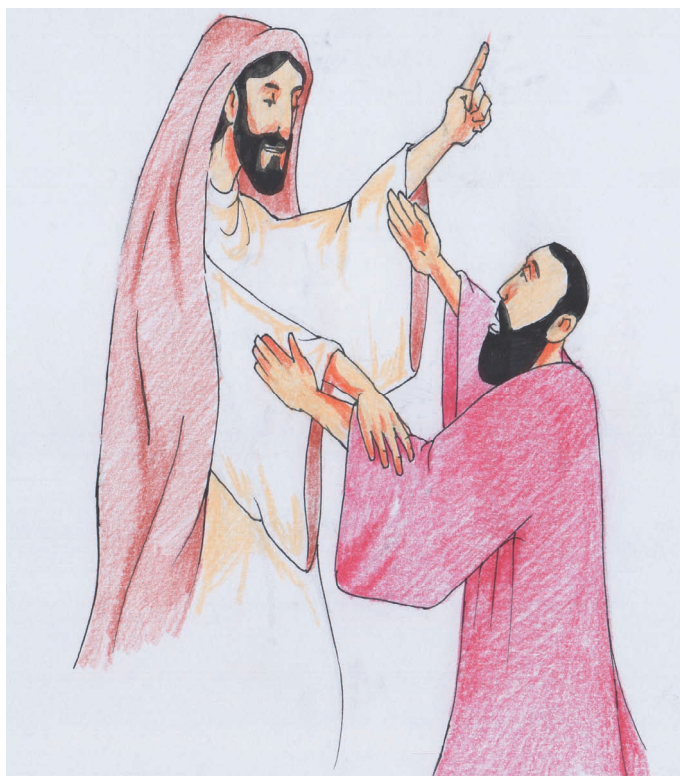
Faptul că Nicodim alege să vină noaptea la Domnul Isus ne demonstrează că el avea o nevoie reală de a fi transformat, schimbat din punct de vedere spiritual; așadar, o persoană are nevoie să fie născută din nou pentru a i se ierta păcatele și pentru a avea o relație personală cu Dumnezeu.

Domnul Isus îi explică lui Nicodim că:

- nu este naștere din carne (naștere fizică);
- este naștere din Duh;
- nu este din sânge, nici din voia firii omenești, nici din voia oamenilor;
- este naștere din Dumnezeu.

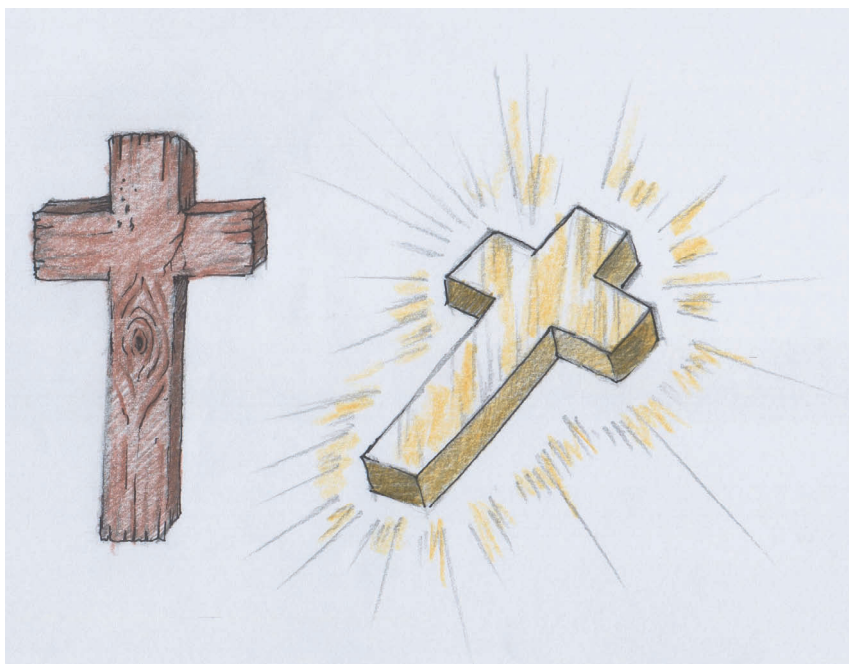
Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu; născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu. (Ioan 1:12-13)

Un om nu se poate naște din nou până nu cunoaște și nu crede cuvântul lui Dumnezeu.

EXERSĂM!

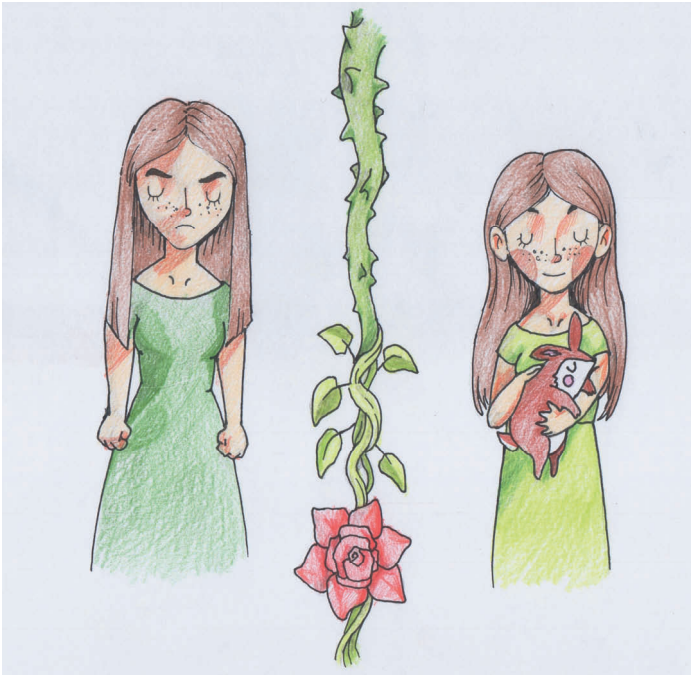
1. Ce l-a determinat pe Nicodim să-L viziteze pe Isus și de ce a făcut el acest lucru noaptea?
2. Ce înseamnă a se naște din nou?
3. Cine poate fi născut din nou?

ȘTIAȚI CĂ ...

Nicodim, fariseu și membru al Sinedriului, este menționat de trei ori în *Evangelia după Ioan*:

- Ioan 3:1-21 – când vine noaptea pe furiș la Domnul Isus;
- Ioan 7:50-51 – când Îi ia apărarea Domnului Isus;
- Ioan 19:39 – când a ajutat la înmormântarea Domnului Isus.

NE IMPLICĂM!

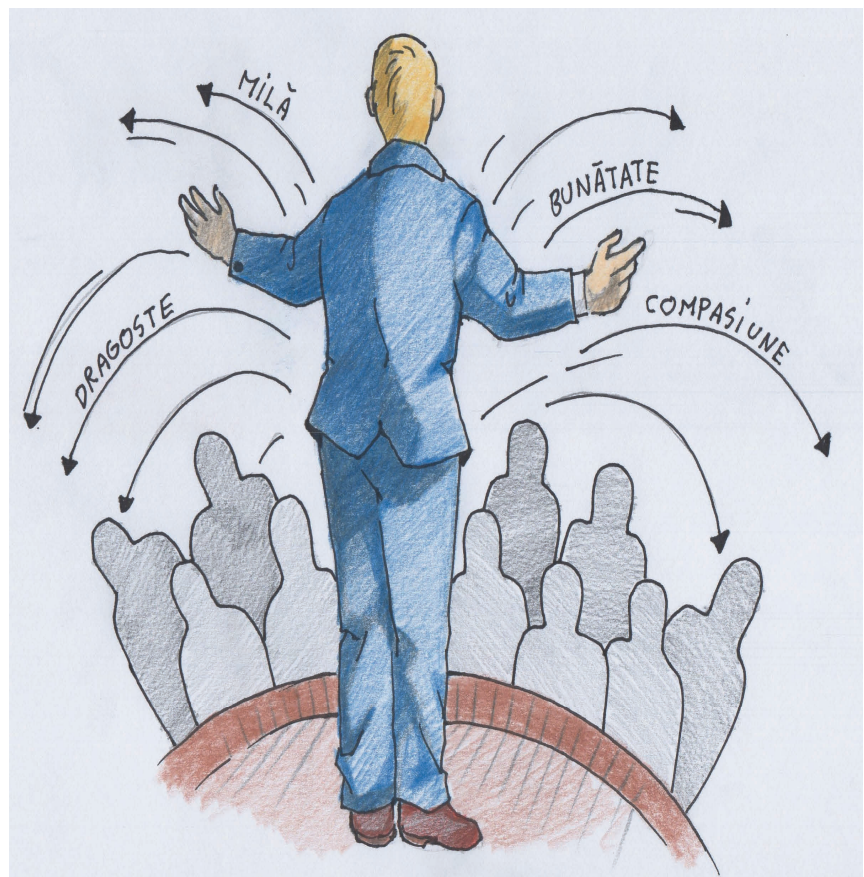
Elevii vor fi împărțiți în două grupuri. Un grup va primi cartonașe de culoare roșie, iar celălalt grup cartonașe de culoare albastră. Cei care au primit cartonașe roșii vor scrie trăsăturile omului născut din nou, iar cei care au primit cartonașe albastre vor scrie trăsăturile omului care nu a experimentat nașterea din nou. La final fiecare grup va prezenta în fața clasei informațiile notate.

Joc de rol: Elevii vor încerca să ilustreze în fața clasei întâlnirea dintre Domnul Isus și Nicodim.

CITAT

Orice transformare pe care o dorim trebuie să înceapă cu noi înșine.

(Thorbecke)

CERINȚĂ

Ce trebuie să schimb la mine pentru ca Dumnezeu să îmi transforme viața, pentru a putea fi un om născut din nou?

EXERCITII

Vizitează un prieten și povestește-i despre importanța nașterii din nou în viața lui Nicodim. Ora următoare povestește în fața clasei care a fost rezultatul discuției avute.

APLICĂM!

Pornind de la lectura de mai jos, completează următorul tabel:

Trăsăturile lui Saul înainte de convertire	Trăsăturile lui Saul după convertire

LECTURĂM!

Prigonitorul devine prigonit

Saul, un tânăr fariseu, era foarte mânios pe oamenii care credeau în Isus din Nazaret. El era furios pentru că mulți iudei li se alăturau acelor oameni.

Cu scrisori de împuternicire să-i aresteze pe creștini, Saul a pornit spre Damasc; a luat mai mulți bărbați cu el. *Biblia* nu ne spune ce gândea Saul în timp ce călătorea spre Damasc. Știm doar că era foarte mânios pe creștini. Poate și-a adus aminte de ziua când el a avut grijă de lucrurile bărbaților care aruncau cu pietre în Ștefan. Cred că a rămas în mintea lui Saul ultima predică și ultimele cuvinte ale lui Ștefan: „Doamne, nu le ține în seamă păcatul acesta”. Erau aproape de Damasc când, deodată, la amiază, o lumină mai puternică decât Soarele a strălucit în jurul grupului de călători. Saul a căzut la pământ și a auzit pe cineva care-i vorbea: „Saule, Saule, pentru ce mă prigonești?” (Fapte 9:4).

Saul a început să înțeleagă. Răspunsul pe care Saul I l-a dat Domnului Isus arată acest lucru. „Cine ești Doamne?” (Fapte 9:5). Domnul Isus i-a răspuns: „Eu sunt Isus pe care-L prigonești. Ți-ar fi greu să arunci înapoi cu piciorul într-un țepuș”. Saul tremura și era uimit. Îi spune încă o dată lui Isus Doamne. Ce schimbare! Saul plănuia să-i aresteze pe urmașii lui Isus Hristos, dar Isus Hristos l-a arestat pe el. Isus Hristos este la fel de viu și astăzi, cum a fost și în ziua în care Saul l-a întâlnit pe drumul Damascului.

Saul era o ființă nouă. El era în familia lui Dumnezeu, devenind astfel un exemplu pentru mulți credincioși.

TEXT ÎNCURAJATOR

Nu trebuie să știi tot drumul până la destinație, fă primul pas și îl vei afla pe următorul.

(Martin Luther King)

CONCLUZIONĂM!

1. Nașterea din nou se referă la un nou început între Dumnezeu și persoana care a fost schimbată.
2. Un om nu se poate naște din nou până nu cunoaște și nu crede cuvântul lui Dumnezeu.
3. Nicodim a înțeles pașii pe care trebuia să îi urmeze pentru a putea fi un om născut din nou.
4. Formulează propria concluzie cu privire la lecția învățată.

RUGĂCIUNE

Roagă-te lui Dumnezeu să-ți transforme viața și să te facă un om născut din nou.

II. IUBIREA LUI DUMNEZEU ȘI RĂSPUNSUL OMULUI

RECAPITULARE

I. Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi. (Ioan 15:13)

Pornind de la versetul de mai sus arătați care este importanța prieteniei în viața omului și ce ne spune *Biblia* despre prietenie.

II. Eu sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții. (Ioan 8:12)

Copiii vor fi împărțiți în două echipe, iar fiecare echipă va arăta cu exemple concrete următoarele:

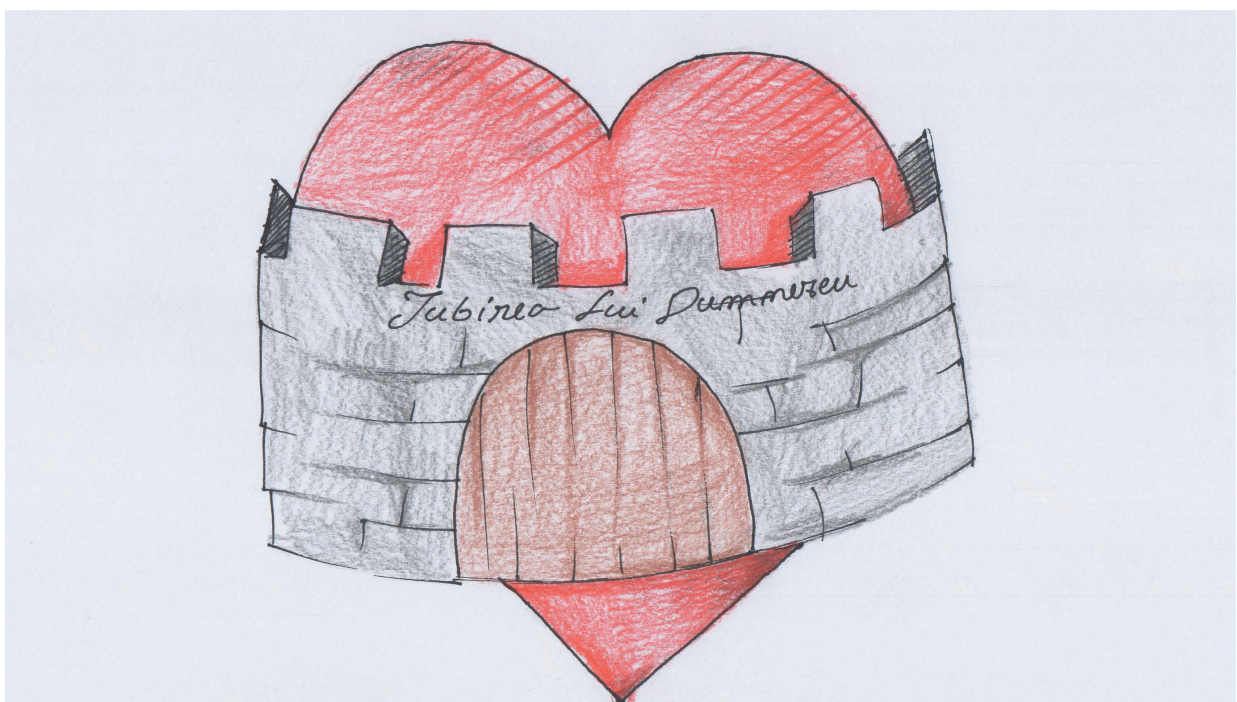
De ce este numit Isus *Lumina lumii*?

Cum pot fi și eu lumină într-o lume plină de întuneric?

În ce mod le pot spune oamenilor despre Isus și cum le va lumina El viața?

După ce se vor rezolva cerințele, câte un reprezentant din fiecare echipă va citi răspunsurile.

III. Scrie o scrisoare celui mai bun prieten al tău în care să îi spui despre modul în care Dumnezeu Și-a manifestat dragostea față de omenire.

II. IUBIREA LUI DUMNEZEU ȘI RĂSPUNSUL OMULUI

EVALUARE

I. Răspunde la următoarele întrebări:

1. Care este semnificația rugăciunii?
2. De ce rugăciunea *Tatăl Nostru* mai poartă denumirea de *Rugăciunea Domnească*?
3. În ce mod ne putem arăta recunoștința pentru binele primit de la Dumnezeu?
4. Care a fost atitudinea orbului din naștere după ce a fost vindecat?
5. Care sunt calitățile dragostei menționate în 1 Corinteni 13?
6. Care este modelul suprem al dragostei?
7. Cum au reacționat cei 10 leproși după ce au fost vindecați?
8. Ce ne învață *Biblia* despre mulțumire?
9. Cum s-a produs bucuria nașterii din nou în viața lui Nicodim?
10. Cine poate experimenta nașterea din nou?

II. Pornind de la pasajul de mai jos, realizați o compunere prin care să arătați răspunsul omului la dragostea lui Dumnezeu.

Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții; căci dragostea este de la Dumnezeu. Și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu.

Cine nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste.

Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El.

Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre.

Preaiubiților, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi, trebuie să ne iubim și noi unii pe alții.

Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi și dragostea Lui a ajuns desăvârșită în noi.

(1 Ioan 4: 7-12)

VERSET BIBILIC

Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.

(Matei 6:33)

CAPTAREA ATENȚIEI

Lista priorităților

Scrieți în lista priorităților, în ordine, care sunt cele mai importante lucruri din viața voastră.

DICTIONAR

prioritate = însușirea de a fi primul în timp, dreptul de a ocupa primul loc ca valoare.

lucrurile din urmă = evenimentele de la finalul istoriei.

suveran = care este deasupra tuturor, cu o mare autoritate, care are autoritatea supremă.

universal = care se extinde asupra întregii lumi, care cuprinde tot ce există și este comun tuturor.

pildă = povestire alegorică care ilustrează un adevăr spiritual sau moral.

III. VIAȚA CREȘTINULUI ÎMPREUNĂ CU SEMENII

1. CĂUTAREA ÎMPĂRĂȚIEI LUI DUMNEZEU

Subiectul Împărăției lui Dumnezeu predomină discuțiile despre lucrurile din urmă. Învățătura despre Împărăția lui Dumnezeu ocupă un loc special atât în predica lui Ioan Botezătorul (Matei 3:2), cât mai ales în predica Domnului Isus Hristos (*Predica de pe munte* – Matei 5-7).

Împărăția lui Dumnezeu se referă la domnia suverană, universală a lui Dumnezeu. Împărăția lui Dumnezeu înseamnă domnia Lui în acțiune. Împărăția lui Dumnezeu nu este una care se limitează la un teritoriu sau spațiu geografic.

În *Vechiul Testament* Dumnezeu este prezentat ca suveran peste toate lucrurile, însă domnia Lui este respinsă de oameni. Diavolul îi îndeamnă pe oameni la răzvrătire față de Dumnezeu. Domnia lui Dumnezeu este asociată cu Mesia care va împărăți.

În acest context învățătura lui Isus despre Împărăție are două aspecte. Primul aspect are în vedere faptul că prin învățătura și lucrarea Sa, culminate cu moartea și învierea Sa, domnia lui Dumnezeu devine o realitate în istoria omenirii. Oamenii se încred în El și Îl urmează, și astfel intră în împărăția promisă (Luca 17:20; 18:28-30). Al doilea aspect se referă la împlinirea promisiunii domniei lui Dumnezeu în momentul întoarcerii glorioase a lui Isus Hristos de la sfârșitul istoriei (Luca 21:22, 29). Această împărăție se instalează acolo unde omul începe să trăiască după voia lui Dumnezeu, unde oamenii Îl iubesc, Îl ascultă și au o relație personală cu Domnul Isus Hristos.

Principiile spirituale ale Împărăției, precum și binecuvântările care decurg din ascultarea lor au fost rostite de Domnul Isus în *Predica de pe munte* (Matei 5-7).

Împărăția lui Dumnezeu o găsim în cunoașterea lui Isus Hristos, în ascultarea de cuvintele Lui și în împlinirea acestora: *De aceea, pe oricine aude aceste cuvinte ale Mele și le face îl voi asemăna cu un om cu judecată care și-a zidit casa pe stâncă.* (Matei 7:24)

Apoi Domnul Isus a popularizat aceste adevăruri în pilde care ilustrează adevărurile spirituale pe care dorea să le transmită. **Pildele Împărăției** sunt spuse de Domnul Isus în Matei capitolul 13:

a. Pilda semănătorului — vorbește despre diferitele răspunsuri pe care le dau oamenii la mesajul Împărăției și diversele probleme cu care aceștia se confruntă în viață;

b. Pilda neghinei, pilda năvodului și pilda gospodarului — descriu amestecul de bine și de rău care va exista în Împărăție până la sfârșit, când va avea loc despărțirea;

c. Pilda comorii ascunse și pilda mărgăritarului — prezintă importanța absolută a Împărăției și a dobândirii cetățeniei ei;

d. Pilda grăuntelui de muștar și pilda aluatului — explică modul în care crește Împărăția, de la un început mai greu spre un final minunat.

Domnul Isus prezintă oamenilor, în pilde, aspecte esențiale ale vieții launtrice, precum, și ale creșterii Împărăției lui Dumnezeu.

Toate pildele indică faptul că Isus Hristos este Domnul Împărăției, iar Împărăția Lui este una care se instaurează în inima omului printr-o relație cu Isus și printr-o ascultare de El. Destinul nostru este să fim în Împărăția lui Dumnezeu și să trăim ca cetățeni ai Împărăției cerurilor. De aceea este important să facem în viața noastră o prioritate din a căuta Împărăția lui Dumnezeu, întrucât El se angajează să ne binecuvânteze cu tot ceea ce avem nevoie.

ȘTIAȚI CĂ ...

1. Cei nedrepti nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.
2. Expresia *Împărăția lui Dumnezeu* sau *Împărăția cerurilor* se situează în centrul predicării lui Isus Hristos. Acest lucru ne arată autoritatea cu care vorbea El despre această realitate, care este, în același timp, o stare interioară și exterioară, prezentă și viitoare.

EXERSĂM!

1. Ce este Împărăția lui Dumnezeu?
2. Cu ce se aseamănă Împărăția lui Dumnezeu?
3. Cum și unde să căutăm Împărăția lui Dumnezeu?
4. Care sunt afirmațiile despre împărăție ale Domnului Isus?
5. Cum arată un cetățean și moștenitor al Împărăției lui Dumnezeu?

CITAT

Lăsați copilașii să vină la Mine, și nu-i opriți; căci Împărăția lui Dumnezeu este a unora ca ei. Adevărat vă spun că oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, cu niciun chip nu va intra în ea.

(Luca – 18:16,17)

CERINȚĂ

Ce înțelegi prin această afirmație a Domnului Isus? Care crezi că este relația dintre Împărăția cerurilor și un copilaș?

NE IMPLICĂM!

1. În contextul *Predicii de pe munte*, discutați despre căutările adolescenților de azi și relația dintre căutare și inimă.

Nu vă strângeți comori pe Pământ, unde le mănâncă moliile și rugina și unde le sapă și le fură hoții; ci strângeți-vă comori în cer, unde nu le mănâncă moliile și rugina și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură. Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră. (Matei 6:19-21)

2. Împărțiți-vă în grupuri mici și analizați *Pildele Împărăției* și ce adevăr transmite fiecare dintre ele despre Împărăția lui Dumnezeu.

EXERCITII

1. Realizați un sondaj printre prietenii voștri despre prioritățile lor.
2. Cum le explici celor din familia ta necesitatea de a avea ca prioritate Împărăția lui Dumnezeu? Realizează un scurt raport.

LECTURĂM!

Într-o zi, niște credincioși s-au întâlnit și au început să discute despre realizări personale. Unul dintre ei se lăuda:

— Acum doi ani am avut producție de patru vagoane de porumb. Anul trecut am realizat o producție de 10 vagoane de porumb.

Un altul a exclamat:

— Zece vagoane de porumb? E o producție bună. Dar ce faceți cu ea?

Cel care se lăuda a spus:

— Mai investim într-un tractor, într-o mașină sau chiar într-un apartament în capitală. La noi toți procedează la fel.

— Din cauza aceasta vă pierdeți sufletele! a spus celălalt.

Așa au ajuns unii oameni să fie dependenți de lucrurile pământești. Nu mai poți vorbi cu ei despre Dumnezeu. Sunt așa de oboșiți seara, încât nu mai pot asculta nimic.

Și așa își câștigă omul greutate în viața aceasta și osândă în viața veșnică.

CONCLUZIONĂM!

1. Împărăția lui Dumnezeu este domnia suverană a lui Dumnezeu în viața noastră.
2. Împărăția lui Dumnezeu locuiește în cel care intră într-o relație de ascultare, de supunere din dragoste față de Isus Hristos.
3. Principiile Împărăției și binecuvântările care decurg din ascultarea noastră sunt expuse de Domnul Isus în *Predica de pe munte*.
4. *Pildele Împărăției* scot în evidență aspecte esențiale ale Împărăției.
5. Prioritatea căutării Împărăției este direct legată de binecuvântarea și purtarea de grijă a lui Dumnezeu față de noi.

APLICĂM!

Care sunt lucrurile care îi robesc pe tinerii de vârsta ta? Cum reacționează cei mai mulți când vorbești cu ei despre Dumnezeu?

TEXT ÎNCURAJATOR

Expresia „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu” ne atenționează să ne reconsiderăm valorile și să ne aliniem corect activitatea noastră pentru a nu mai fi distrugătoare asupra sufletului. Caută Împărăția lui Dumnezeu și El se angajează că se va îngriji de nevoile tale.

RUGĂCIUNE

Cere-I lui Dumnezeu în rugăciune să domnească în viața ta și să-ți dea putere să lucrezi pentru lărgirea Împărăției Lui!

VERSET BIBLIC

Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El Însuși îngrijește de voi.

(1 Petru 5:7)

CAPTAREA ATENȚIEI

Cum vă poartă vouă de grijă părinții? Ai crezut vreodată că sunt situații în care părinții sunt limitați? Ce facem atunci?

DICȚIONAR

Iehova Ire = nume pentru Dumnezeu care poate fi cunoscut drept *Dumnezeu care poartă de grijă*.
providență = puterea supremă a lui Dumnezeu de a purta de grijă creației Sale.

III. VIAȚA CREȘTINULUI ÎMPREUNĂ CU SEMENII

2. ÎNCREDEREA ÎN PURTAREA DE GRIJĂ A LUI DUMNEZEU

Cetățenii Împărăției cerurilor nu sunt îngrijorați, ci cultivă încrederea lor în Cel care vine în întâmpinarea nevoilor. În *Predica de pe munte* (Matei 6:25-34), Domnul Isus le cere ucenicilor să nu se îngrijoreze, ci să aibă încredere în purtarea de grijă a lui Dumnezeu, care îi prețuiește și se îngrijește de ei mai mult decât de păsările cerului sau de florile de pe câmp, care și ele, la rândul lor, beneficiază de purtarea Lui de grijă.

Dumnezeu i s-a descoperit lui Avraam ca *Iehova Ire* – *Dumnezeu care poartă de grijă*; Avraam a învățat să se încreadă în purtarea de grijă a lui Dumnezeu într-un moment dificil al vieții lui. Ceea ce îi cere Dumnezeu lui Avraam în Geneza 22 nu-l determină pe Avraam să-și piardă încrederea în Dumnezeu și Îl numește *Domnul va purta de grijă*. Avraam s-a încrezut în providența lui Dumnezeu în cele mai mici amănunte și Dumnezeu îi răsplătește această încredere prin purtarea de grijă față de el și urmașii lui.

Purtarea de grijă a lui Dumnezeu se mai numește *providență*. Providența lui Dumnezeu este grija pe care o poartă Dumnezeu față de ceea ce a creat. Dumnezeu se angajează să poarte de grijă celor care Îl caută pe El, care își pun încrederea în El.

În *Noul Testament*, providența lui Dumnezeu sau purtarea Sa de grijă se manifestă prin minuni care stârnesc uimirea și surprinderea oamenilor și aduc mărturie despre puterea lui Dumnezeu de a purta de grijă. Una dintre aceste minuni este *Înmulțirea pâinilor* (Luca 9:10-17), în care Domnul Isus răspunde într-o situație de criză. Dumnezeu dorește să ne învețe să ne punem încrederea în El că va purta de grijă nevoilor noastre și că poate interveni în situațiile de criză din viațile noastre. Trebuie doar să aducem, cu încredere, problema noastră înaintea Domnului.

Ne dăm noi seama în cine ne încredem? Și cine este Cel care ne-a promis: *Nu te voi lăsa, cu niciun chip nu te voi părăsi?* Problema nu este că El nu poate sau că nu vrea, ci este o problemă cu încrederea noastră că El poartă de grijă. De aceea adu-ți problema înaintea Domnului și încrede-te în puterea Lui!

Dumnezeu care poartă de grijă păsărilor de pe cer, crinilor de pe câmp este același Dumnezeu care se îndură de tine și de mine. Nu este nicio povară pe care El să n-o poată purta. Nu este nicio vale prin care să trecem fără ca El să nu vină cu noi.

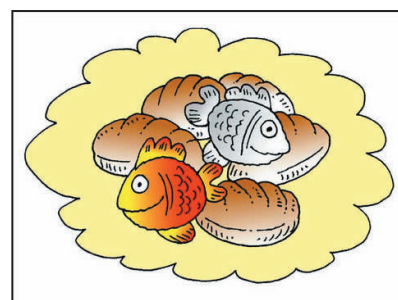
Cum putem privi viitorul? Concentrează-te la lucrările din prezent și nu uita că Dumnezeu este ***Iehova Ire — Dumnezeu îți poartă de grijă!***

ȘTIAȚI CĂ ...

1. Minunea înmulțirii pâinilor este singura minune relatată în toate cele patru Evanghelii.
2. *Sfânta Scriptură* conține de 365 de ori expresia: *Eu sunt cu tine*, o dată pentru fiecare zi a anului, prin care Dumnezeu promite că va fi cu noi în fiecare zi a vieții noastre.

EXERSĂM!

1. Care este cerința Domnului Isus pentru ucenici?
2. Cum îl numește Avraam pe Dumnezeu în situații de criză?
3. Ce este providența lui Dumnezeu?
4. Ce învățați din minunea *Înmulțirii pâinilor*?

CITAT

Neîngrijorarea este marea artă pe care trebuie s-o învețe cel ce pornește pe calea credinței. Îngrijorarea este semn de neîncredere în Dumnezeu.

(Richard Wurmbrand)

CERINȚĂ

Discutați și argumentați care este relația dintre credință și îngrijorări.

NE IMPLICĂM!

1. Domnul Isus a spus la finalul minunii *Înmulțirii pâinilor*: *Mă căutați nu pentru că ați văzut semne, ci pentru că ați mâncat din pâinile acelea și v-ați săturat.* (Ioan 6:26).

Împărțiți-vă în grupuri și discutați posibile răspunsuri la întrebarea *De ce sunt creștin?*:

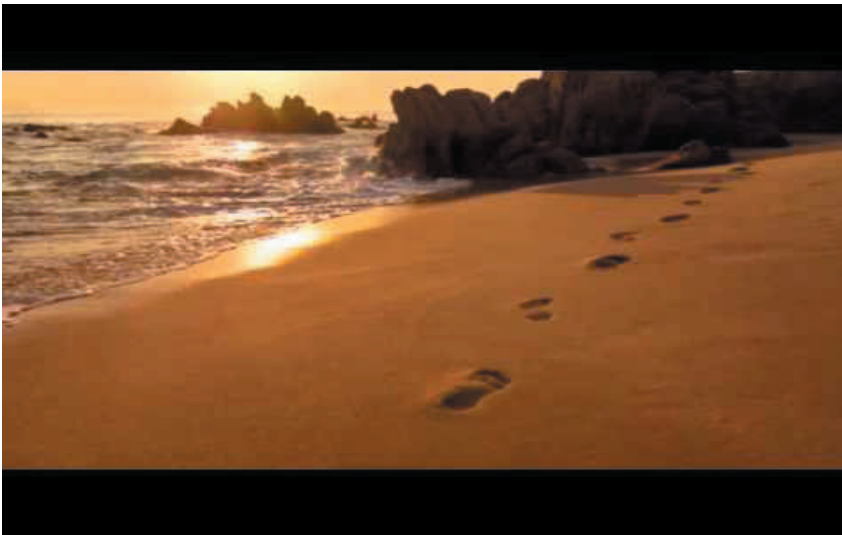
- pentru că ții la un obicei sau la o tradiție de familie;
- Pentru că îți îmbunătățește reputația și imaginea;
- pentru că îți aduce unele avantaje temporare;
- datorită credinței sincere în Isus Hristos ca Domn și Mântuitor al tău;
- Alte motive.....

2. Găsiți câțiva pași necesari pentru a crește încrederea noastră în purtarea de grijă a lui Dumnezeu și discutați-i în grupuri.

EXERCITII

Dumnezeu poartă de grijă și te poate folosi pe tine în această acțiune. Descrie în câteva rânduri cum a purtat Dumnezeu de grijă altora prin tine.

LECTURĂM!

O fetiță dintr-o familie numeroasă și cu multe nevoi a auzit alți oameni spunând că Dumnezeu poate purta de grijă nevoilor noastre, dar, în același timp, se izbea de zidul ateismului colegilor și al profesorilor ei de la școală care spuneau că Dumnezeu nu există. I-a cerut lui Dumnezeu o pereche de cizme pentru iarnă și un palton. Într-o zi tatăl ei s-a întors de la lucru cu un pachet pe care cineva i l-a înmănat pentru nevoile familiei lui. Când fetița l-a deschis, înăuntru se aflau o pereche de cizme și un palton care i se potriveau perfect. Privind la aceste lucruri, fetița îi spuse tatălui său cu lacrimi în ochi: Tată, Dumnezeu există, este aici și poartă de grijă!

CONCLUZIONĂM!

1. Cetățenii Împărăției cerurilor nu lasă îngrijorarea să le diminueze încrederea în Dumnezeu.
2. Avraam îl numește pe Dumnezeu *Iehova Ire* — *Dumnezeu care poartă de grijă*.
3. Providența sau purtarea de grijă a lui Dumnezeu se manifestă în cele mai mici amănunte ale vieții.
4. În situațiile de criză Dumnezeu este gata să intervină pentru cei care-și pun încrederea în El.

APLICĂM!

Cum ai experimentat tu purtarea de grijă a lui Dumnezeu?

TEXT ÎNCURAJATOR

Nu vă îngrijorați de nimic, ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus.

(Filipeni 4:6)

RUGĂCIUNE

Roagă-te ca Dumnezeu să-ți dea putere să te încrezi în El în orice situație care apare în viața ta și să poți lăsa problemele în mâna Lui pentru a se ocupa de ele.

VERSET BIBLIC

Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit.

(Iacov 5:16 b)

CAPTAREA ATENȚIEI

Gândește-te la un lucru pe care l-ai dorit foarte mult.

Ce ai făcut ca să-l obții?

DICȚIONAR

abstinență = faptul de a-și impune restricții de la mâncare, băutură, satisfacerea unor necesități fiziologice.

ipocrizie = prefăcătorie, fățarnicie, falsitate.

III. VIAȚA CREȘTINULUI ÎMPREUNĂ CU SEMENII

3. RUGĂCIUNEA, PUTERE A VIETII CREȘTINE

Rugăciunea este îndreptarea sufletului nostru către Dumnezeu, comunicarea cu Dumnezeu prin credință.

Puterea lui Dumnezeu curge, în primul rând, spre oamenii care se roagă. Oricare ar fi răspunsul la rugăciunile noastre, Dumnezeu cărui ne rugăm este sursa puterii rugăciunii. El poate și ne va răspunde potrivit cu voia Sa perfectă și la timpul Său. *Căci ochii Domnului sunt peste cei neprihăniți și urechile Lui iau aminte la rugăciunile lor.* (1 Petru 3:12). Biblia vorbește despre rugăciune ca despre o armă foarte puternică în lupta spirituală, atât pentru mântuirea sufletelor noastre, cât și a celor din jurul nostru.

Dumnezeu este întotdeauna gata să ne binecuvânteze, dar ne cere să ne rugăm. Există mai multe tipuri de rugăciune după conținutul acesteia:

1. În **Rugăciunea de laudă**, sau de **adorare**, vorbim despre Dumnezeu, Îi recunoaștem atributele sau Îl laudăm pentru cine este El; Lauda sau adorarea este răspunsul nostru la măreția lui Dumnezeu (Evrei 13:15; 1 Cronici 29:11).

2. În **Rugăciunea de mulțumire**, Îi aducem lui Dumnezeu mulțumirile noastre pentru ceea ce a făcut și face pentru noi (Efeseni 5:20; Psalmul 32:5).

3. În **Rugăciunea de mărturisire**, ne mărturisim păcatele înaintea lui Dumnezeu (1 Ioan 1:9; Psalmul 100:4).

4. În **Rugăciunea de mijlocire**, îi aducem înaintea lui Dumnezeu pe cei bolnavi, nemântuiți, cei care trec prin necazuri (Matei 9:38; Faptele Apostolilor 12:5).

5. În **Rugăciunea de cerere**, aducem înaintea lui Dumnezeu probleme specifice cu care ne confruntăm (Matei 7:7-8; Iacov 4:2).

Rugăciunea care are putere este asociată direct cu postul. Rugăciunea și postul constituie poarta spre victorii spirituale. Rugăciunea și postul sunt combinate în *Sfânta Scriptură* în perioade de jale, pocăință și/sau nevoie spirituală adâncă. Postul înseamnă abținerea voluntară de la mâncare și reprezintă un mod deosebit prin care Îi cerem ajutorul lui Dumnezeu în a face ceva mareț, supranatural în și prin viețile noastre. Atitudinea corectă în timpul postului implică curăția inimii, pocăință, smerenie, pentru ca Dumnezeu să-și arate puterea în viața noastră și a celor din jurul nostru.

Domnul Isus ne atrage atenția asupra faptului că nu orice rugăciune are putere; există oameni cu o viață de rugăciune autentică, sinceră și oameni cu rugăciuni pline de ipocrizie, care nu Îi sunt plăcute lui Dumnezeu. În *Predica de pe munte* (Matei 6:6-18) Domnul Isus ne învață care sunt rugăciunea și postul plăcute Domnului – o rugăciune care are putere – și care sunt rugăciunea și postul care nu Îi sunt plăcute lui Dumnezeu. Domnul Isus Hristos ne ilustrează aceste aspecte în *Pilda vameșului și a fariseului* (Luca 18:9-14), în care observăm că atitudinea cu care ne rugăm produce răspunsul din partea lui Dumnezeu, care cunoaște inima celui care se roagă și postește. Înaintea lui Dumnezeu, ceea ce contează în primul rând este inima, iar mântuirea nu se primește prin fapte, indiferent cât de religios sau de moral ar fi cineva, ci este doar harul sau favorul nemeritat pe care ni-l face Dumnezeu.

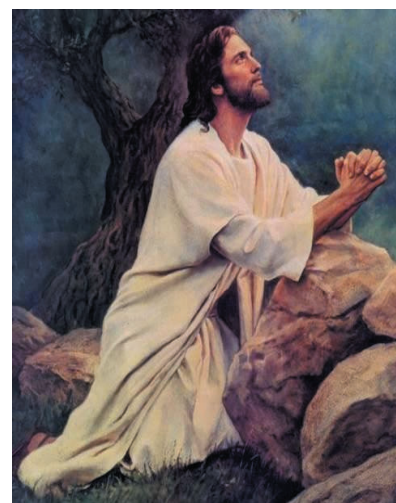

ȘTIAȚI CĂ ...

1. Există aproximativ 650 de rugăciuni menționate în *Sfânta Scriptură*.
2. Mântuitorul S-a rugat neîncetat în timpul vieții Sale pe Pământ, iar *Biblia* consemnează în mod expres 25 de rugăciuni ale lui Isus în timpul lucrării Sale pământești.

EXERSĂM!

1. Ce este rugăciunea? Dar postul?
2. Conform învățaturii din *Predica de pe munte*, care este rugăciunea plină de putere?
3. Ce tipuri de rugăciune cunoști în funcție de conținutul rugăciunii?
Cu care aspect al rugăciunii te lupți cel mai mult?
4. Cine erau fariseii în vremurile biblice? Dar vameșii?
5. Care dintre rugăciuni a fost plăcută înaintea Domnului?
De ce?

CITAT

Când te rogi, mai bine să fie inima fără cuvinte decât cuvintele fără inimă.

(John Bunyan)

CERINȚĂ

Care trebuie să fie atitudinea noastră în rugăciune înaintea lui Dumnezeu?

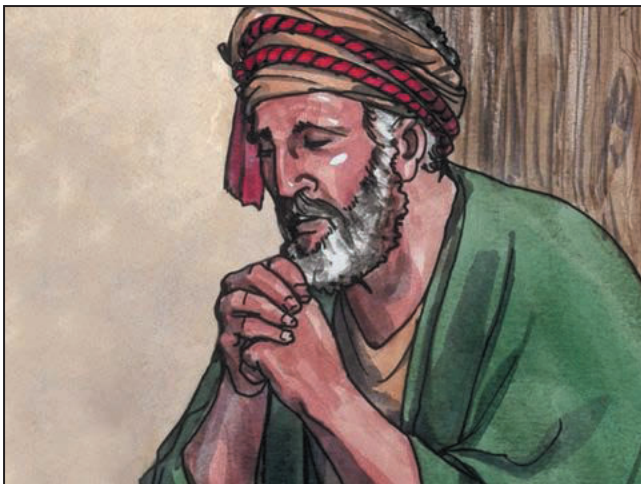

NE IMPLICĂM!

1. Împărțiți-vă în cinci grupuri, fiecare grup răspunzând la una dintre următoarele întrebări: De ce ne rugăm? Cui ne rugăm? Care este efectul rugăciunilor noastre? Cum ne rugăm? Care sunt exemple ale vieții de rugăciune?
2. Discutați despre mândrie sau smerenie având următoarele situații:
 - A. *Mihai a luat 10 la geografie, iar când s-a întors acasă, a căutat-o repede pe sora lui să-i mulțumească că și-a petrecut două ore în seara precedentă ca să îi explice.*
 - B. *Nimeni din clasă nu are haine așa scumpe ca Diana. De fiecare dată când intră în clasă se duce la colega de bancă și o întreabă: „Nu-i așa că sunt perfecți pantalonii mei? Ție nu-ți cumpără părinții nimic nou niciodată.”*
 - C. *Marc este foarte bogat și părinții îi dau mulți bani de buzunar; dar Marc nu se comportă diferit de ceilalți. Vorbește politicos cu toată lumea, chiar și cu cei care sunt mai săraci.*
 - D. *Miriam este cea mai bună din clasă la învățătură. E prea inteligentă – spune ea – ca să creadă că Dumnezeu există.*
 - E. *David a văzut că sora lui mai mică a răsturnat laptele pe jos și podeaua s-a murdărit. În loc s-o aștepte pe mama să-i spună ce s-a întâmplat, a luat el singur mopul și a curățat podeaua.*

EXERCITII

1. Jucați următorul joc: unul dintre voi numește o atitudine pozitivă, iar ceilalți trebuie să-i găsească antonimul (de exemplu: smerenie – mândrie). La final, puteți discuta efectele acestor atitudini în viața fiecăruia dintre voi.
2. Formulează o rugăciune din tipurile de rugăciune amintite.

LECTURĂM!

Un om în vârstă îl ducea pe un tânăr într-o luntre. Una dintre vâsle purta inscripția *rugăciune*, iar cealaltă, *muncă*. Tânărul zise pe un ton batjocoritor: „Bunicule, cine muncește, nu are nevoie de rugăciune”. Bătrânul nu zise nimic, lăsă însă din mână vâsla pe care era scris *rugăciune* și vâsli numai cu cealaltă. Vâsli și vâsli, dar luntrea nu înainta, ci se învârtea pe loc. Tânărul își dădu seama că alături de *muncă* trebuia să stea *rugăciunea*.

CONCLUZIONĂM!

1. Rugăciunea este arma spirituală a credinciosului.
2. Dumnezeu este sursa puterii rugăciunii.
3. Rugăciunea asociată cu postul este poarta spre victorii spirituale.
4. Înaintea lui Dumnezeu, care ne cunoaște inima, e importantă atitudinea noastră.

APLICĂM!

Cum ignoră astăzi oamenii puterea și importanța rugăciunii?

Care ar trebui să fie atitudinea corectă față de rugăciune?

TEXT ÎNCURAJATOR

Dragul meu,

Te poți adresa personal și direct Creatorului tău, Acela care te cunoaște bine și Se interesează de tine, pentru a-I cere ajutorul într-o problemă deosebită sau o problemă presantă. Dar, mai mult, creștinul adevărat știe că poate să-I vorbească lui Dumnezeu și despre micile sale greutăți zilnice, dar și să-I mulțumească.

RUGĂCIUNE

Cere-I lui Dumnezeu să te ajute să înțelegi puterea rugăciunii în viața omului și să te deprinzi cu viața de rugăciune.

VERSET BIBLIC

*Să iubești pe Domnul
Dumnezeul tău cu toată
inima ta, cu tot sufletul tău,
cu toată puterea ta și cu tot
cugetul tău; și pe aproapele
tău ca pe tine însuși.*

(Luca 10:27)

CAPTAREA ATENȚIEI

Ai văzut vreodată pe cineva
care are nevoie de ajutor?

Cum ai procedat?

DICȚIONAR

virtute = însușire de caracter
care urmărește în mod
constant idealul etic, binele.
caritate = atitudine miloasă,
plină de generozitate față de
cineva; filantropie.

III. VIAȚA CREȘTINULUI ÎMPREUNĂ CU SEMENII

4. MILOSTENIA, MANIFESTARE A IUBIRII FAȚĂ DE SEMENI

Milostenia este o caracteristică esențială a caracterului cetățenilor din Împărăția cerurilor și printre cele mai înalte virtuți ale iubirii creștine. Cuvântul *milostenie* este de proveniență slavă și în traducere înseamnă *iubire, bunătate*. Milostenia înseamnă dragoste, bunătate față de cineva, se referă la o acțiune de caritate. *Ți s-a arătat, omule, ce este bine și ce alta cere Domnul de la tine decât să faci dreptate, să iubești mila și să umbli smerit cu Dumnezeuul tău* (Mica 6:8).

A face milostenie este o parte semnificativă a învățaturii lui Isus Hristos în *Predica de pe munte* (Matei 6:1-4), iar unele dintre pildele *Noului Testament* vorbesc despre ea. Domnul Isus subliniază în *Predica de pe munte* importanța milosteniei, dar, mai ales, motivația milosteniei, care are ca rezultat răsplata din partea lui Dumnezeu. Milostenia, când o facem dintr-o inimă curată, ne aduce o stare de fericire și de împlinire.

Milostenia este acea înclinație a sufletului omenesc, de *a privi către celălalt*, de a ieși din egoismul care îi este caracteristic. Este, cu siguranță, o formă de iubire. De multe ori, când spunem milă, ne gândim la cineva care are nevoie de ajutor, cineva aflat într-o suferință fizică sau morală. Sentimentul care însoțește actul de milă este de fapt iubirea.

Putem arăta milă în multe feluri, nu numai în plan material. A cultiva în familie o atmosferă de pace, de iubire, de înțelegere, oferind celui apropiat căldură, dragoste, încercând să luptăm pentru stingerea oricărui conflict, răspândind, deci, în jurul nostru, bunătate înseamnă, cu siguranță, a arăta milă.

Milostenia izvorăște din iubirea de Dumnezeu și de aproapele tău și ia forma ajutorării materiale și morale a semenilor aflați în nevoie. În acest sens, Domnul Isus Cristos, în contextul discuției cu cărturarii sau experții în studierea Legii lui Moise, rostește *Pilda samariteanului milostiv* (Luca 10:25-37).

Așa cum dragostea creștină nu are frontiere, la fel este și milostenia; trebuie manifestată pretutindeni și oricând.

Suntem chemați la o viață practică de milostenie, de jertfă care vine dintr-o inimă curată și pe care să o facem cu toată libertatea.

ȘTIAȚI CĂ ...

Secretul apariției, creșterii și răspândirii credinței creștine în Imperiul Roman, care avea aproximativ trei mii de religii, este milostenia și acțiunile de implicare socială ale credincioșilor.

EXERSĂM!

1. Ce înțelegi prin a face milostenie?
2. Ce consideră Dumnezeu important când facem milostenie?
3. Cine este aproapele nostru? Ce învățăm din purtarea samariteanului?
4. Cum putem arăta dragostea lui Dumnezeu celor din jurul nostru?
5. Ce oameni cunoașteți care au nevoie de ajutorul cuiva?

NE IMPLICĂM!

1. Împărțiți-vă în grupuri și discutați despre milostenia autentică, adevărată și milostenia falsă în contextul *Predicii de pe munte* (Matei 6:1-4). Care trebuie să fie motivația milosteniei noastre pornind de la afirmația *Dumnezeu nu are nevoie de aur, dar are nevoie de suflet de aur*.

2. Analizați Pilda samariteanului milostiv din *Evanghelia după Luca* 10:25-37 și identificați situații asemănătoare din prezent.

CITAT

*Cine pe sărac ajută pe
Dumnezeu împrumută!*
(Proverb românesc)

CERINȚĂ

Citiți *Deuteronom 15:7-11* și discutați ce spune Dumnezeu poporului Său despre milostenie ținând cont de afirmația de mai sus.

EXERCIȚII

Jocul: **Ce ai face în locul meu?**

Se dau următoarele scene:

1. Unul se plânge și se văicărește că îl doare capul și un altul stă nepăsător, nebăgându-l deloc în seamă.
2. Un bătrân cocoșat stă în autobuz, în picioare, lângă tine. Tu stai pe scaun, relaxat, și te joci pe telefon.
3. Mergeți pe stradă. Fiecare are geanta lui. A unuia este foarte grea și o târăște oprindu-se des, gâfâind.
4. Stați pe o bancă; unul are un pachet de biscuiți, iar celălalt nu are, și nu a mâncat nimic de seara trecută.
5. Unul e trist din cauza problemelor de acasă, iar celălalt, care nu se confruntă cu asemenea probleme, se distrează nestingherit.

APLICĂM!

Ce au fost învățați copiii din orașul cu oameni care se gândeau doar la ei înșiși?

LECTURĂM!

A fost odată un soldat care s-a întors din război și era foarte înfometat. A bătut la mai multe uși dintr-un oraș, cerând de mâncare, dar nimeni nu i-a dat nimic. În timp ce căuta de mâncare, a văzut câțiva copii jucându-se lângă o fântână. Copiii l-au întrebat: „Cine ești?” Iar el le-a răspuns: „Sunt soldat și vin de la război. Sunt atât de înfometat, încât aș mânca și pietre.” „Supă de pietre? — au întrebat copiii. Ce este aceasta?” Soldatul a întrebat: „Are cineva o oală cu capac?” Un copil a fugit acasă și a adus oala cu capac. A pus acolo apă, pietre spălate și au pus oala pe foc. După un timp, soldatul a gustat din oală: „Hmm, este bună, dar îi trebuie puțină sare.” Un băiețel a mers acasă și a adus sare. După un timp soldatul gustă din nou: „E bună, dar ar trebui niște carne de pui.” O fetiță a mers și a adus un pui. Rând pe rând, soldatul le-a spus copiilor de ce era nevoie pentru supa de pietre: mazăre, cartofi, ulei, morcovi. Copiii au adus ce li s-a cerut, iar apoi au fost chemați oamenii din oraș să guste din supa de pietre.

TEXT ÎNCURAJATOR

Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă aceea să vă însuflețească.

(Filipeni 4:8)

CONCLUZIONĂM!

1. Milostenia e trăsătura de caracter a celor care fac parte din Împărăția lui Dumnezeu.
2. Milostenia este strâns legată de dragostea de Dumnezeu și de aproapele nostru.
3. Milostenia implică a jertfi ceva care izvorăște din inima celui care o practică.

RUGĂCIUNE

Roagă-te ca Dumnezeu să pună în tine dragostea pentru cei care sunt în nevoi și să te ajute să practici milostenia.

VERSET BIBLIC

*Dacă iertați oamenilor
greșelile lor, și Tatăl vostru
cel ceresc vă va ierta
greșelile voastre.*

(Matei 6:14)

CAPTAREA ATENȚIEI

Ai fost pus vreodată în
situația de a ierta pe cineva
care ți-a greșit? Cum ai
procedat?

DICȚIONAR

cotidian = de fiecare zi,
zilnic.

vrajbă = dușmănie, ură,
vrăjmășie, dezbinare.

III. VIAȚA CREȘTINULUI ÎMPREUNĂ CU SEMENII

5. IERTAREA , SEMN AL BUNĂȚĂȚII SUFLETEȘTI

Iertarea este definitorie pentru viața unui creștin. Iertarea este actul prin care trecem cu vederea greșeala cuiva. Cuvântul *iertare* în *Biblie* înseamnă, literalmente, *a renunța*. Îi iertăm pe alții când nu mai avem resentimente și renunțăm la orice pretenție de a primi o compensație pentru durerea pricinuită sau pierderea suferită. Iertarea aduce vindecare inimii și eliberare de resentimente, restaurează relații și întărește legătura dintre oameni.

Puterea de a ierta nu vine din vreo sursă umană, ci din Dumnezeu. *Biblia* tratează pe larg acest subiect. Domnul Isus Hristos a abordat acest subiect în mai multe situații, prin metode diverse și în funcție de oamenii care Îl ascultau.

Atât în Matei 18:15-20, când vorbește despre iertare și împăcare, cât și în Luca 7, când vorbește despre iertare și iubire, Domnul Isus rostește și două pilde pentru a concretiza învățătura (Matei 18 – *Pilda robului nemilostiv*; Luca 7 – *Pilda celor doi datornici*). În pilde sunt folosite elemente din viața cotidiană pentru a ilustra învățătura despre iertare.

Dumnezeu care iartă. Despre Dumnezeu se spune că nu obosește iertând. În relația cu poporul Său, Dumnezeu a fost plin de dragoste și a iertat de nenumărate ori păcatul. În dragostea Lui pentru omenire, jertfa Domnului Isus reprezintă prețul iertării noastre de păcatele și nelegiuirile noastre. Dumnezeu nu obosește să acorde iertarea Lui celor care o cer prin smerenie și pocăință.

Credinciosul care iartă. Nici credincioșii nu ar trebui să obosească iertând. Nu poate exista seninătate lăuntrică fără iertare. Sora iertării este dragostea. În relațiile dintre semeni, apar răni; asta denotă că relațiile s-au stricat. Toți avem nevoie să iertăm și să fim iertați pentru a restabili pacea și relațiile cu ceilalți și pentru a putea să trăim împreună. Necesitatea iertării derivă din faptul că produce o eliberare, o descătușare. Dacă omenirea ar aplica legile divine ale iertării, nu ar mai fi atâtea războaie și atâtea vrajbă pe planeta noastră.

Atunci când acordăm iertarea, e important să o facem din toată inima. Asta arată că iertarea noastră e semnul bunătății noastre interioare, care izvorăște din recunoștința față de Dumnezeu pentru iertarea oferită, din dragostea noastră pentru aproapele nostru, precum și din promisiunea Domnului, din *Predica de pe munte*, că iertarea Lui va fi condiționată de iertarea pe care noi le-o acordăm și altora.

ȘTIAȚI CĂ ...

Oamenii care iartă sunt mult mai fericiți decât restul lumii deoarece:

- a. mânia se simte bine pe moment, însă iertarea se simte bine pe termen lung;
- b. nimic nu te trage mai mult în jos decât gândurile toxice cu privire la o altă persoană;
- c. iertând, înveți să uiți durerea și supărarea și chiar reușești să te vindeci;
- d. atunci când stai supărat pe cineva în mod intenționat, te rănești și pe tine.

EXERSĂM!

1. Ce înseamnă a ierta pe cineva?
2. Ce răspuns oferă Isus la problema ridicată de Petru în Matei 18?
3. Ce s-a întâmplat când ai iertat pe cineva? Ce s-a întâmplat în interiorul tău? Ce s-a întâmplat cu ei? Dar când nu ai iertat?
4. Ce spune Dumnezeu că le va face celor care vor ierta? Dar celor care nu vor ierta?

CITAT

Iertarea nu este un act ocazional, ci o atitudine permanentă.

(Martin Luther King)

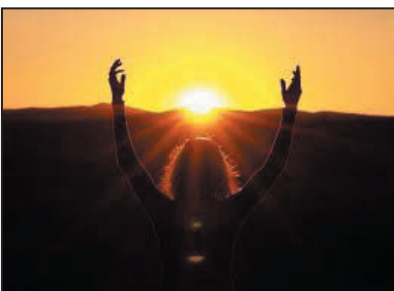
NE IMPLICĂM!

1. Comentați afirmația: *Te iert, dar nu te uit.*
2. Discutați în grupuri următoarele situații și analizați cum reacționați (Ce este mai ușor? De ce este greu să ierți? Ce înseamnă să ierți?):

- *Nicu ți-a pus piedică în mijlocul clasei, ai căzut și ți-ai rupt pantalonii.*
- *Mia le-a spus celorlalte fete secretul vostru, pe care ai rugat-o să nu-l spună nimănui.*
- *Virgil ți-a furat telefonul pe care tocmai l-ai primit de ziua ta, dar nu recunoaște că el a făcut-o.*
- *Roxana ți-a spus că ești cea mai urâtă din clasă, în auzul tuturor colegilor, iar acum ți-au pus o poreclă.*
- *Un doctor ți-a greșit operația și nu vei mai putea umbla niciodată.*

CERINȚĂ

Comentați afirmația de mai sus și argumentați necesitatea permanenței iertării în viața unui creștin.

EXERCITII

1. Jocul **Iartă-mă**. Fiecare membru al familiei își va cere iertare de la Dumnezeu pentru cel puțin un lucru. Fiecare trebuie să se gândească la un lucru rău făcut săptămâna precedentă unuia dintre membrii familiei sale și care l-a supărat și se va duce să îi ceară iertare.

2. Redați o experiență în care ați ales să iertați pe cineva care v-a greșit.

LECTURĂM!

Corrie ten Boom, o femeie creștină, a trăit experiența celui de-al Doilea Război Mondial într-un fel diferit de alții. A fost dusă la închisoare împreună cu sora ei, Betsie, pentru faptul că ascunsese evrei în casa lor în timpul ocupației naziste din Olanda. După război, ea relatează ce s-a întâmplat cu ocazia unei adunări la o biserică din München. La acea biserică, după ce terminase de vorbit, a întâlnit un om pe care l-a recunoscut ca fiind un gardian din lagărul de concentrare din Ravensbruck, unde fuseseră trimise ea împreună cu sora ei, care murise acolo. Acest om a venit la ea cu mâna întinsă și i-a spus: „A fost un mesaj frumos, domnișoară. Ce bine e să știm că toate păcatele noastre sunt deja în adâncul mării.” Corrie a înghețat. Era pentru prima dată de la eliberare când întâlnea un nazist. „În discursul dumitale, ai amintit de Ravensbruck. Am fost gardian acolo. De atunci, a continuat el, am devenit creștin. Știu că Dumnezeu ne-a iertat pentru cruzimile pe care le-am săvârșit acolo, dar aș vrea să aud asta și de pe buzele dumitale.” Apoi din nou el a întins o mână spre ea: „Mă ierți?” Corrie își amintește: „Stăteam acolo și nu eram în stare. Putea el să-mi șteargă memoria teribilei morți a lui Betsie printr-o simplă cerere? Trecuseră doar câteva secunde de când stătea acolo cu mâna întinsă, dar mie mi s-au părut ore, deoarece mă luptam cu cel mai dificil lucru pe care a trebuit vreodată să îl fac. Stăteam acolo cu inima înghețată... Apoi am întins mâna!”

APLICĂM!

Ce ai fi făcut în locul lui Corrie?

Ce ne ajută pe noi să iertăm așa cum a făcut-o Corrie ten Boom?

TEXT ÎNCURAJATOR

Iertând așa cum ne iartă și cum ne cere Dumnezeu, ne vom deprinde cu iertarea și va deveni o trăsătură de caracter care va indica o viață trăită în ascultare de Dumnezeu.

CONCLUZIONĂM!

1. Puterea de a ierta vine din Dumnezeu.
2. Iertarea este în relație directă cu dragostea și împăcarea.
3. Iertarea oferită de Dumnezeu întrece cu mult orice act uman de iertare.
4. Dumnezeu își condiționează iertarea de iertarea pe care noi le-o oferim altora.

RUGĂCIUNE

Cere-I lui Dumnezeu să-ți dea puterea să ierți și să te faci conștient de iertarea pe care El ți-a oferit-o.

III. VIAȚA CREȘTINULUI ÎMPREUNĂ CU SEMENII

RECAPITULARE

Se dă textul biblic

Si apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la înălțimea lui?

(Matei 6:27)

Analizați efectele îngrijorării asupra omului și ce soluție biblică avem la îngrijorare.

Citiți fragmentul următor

Nu oricine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu, care este în ceruri... De aceea, pe oricine aude aceste cuvinte ale Mele și le face, îl voi asemăna cu un om cu judecată care și-a zidit casa pe stâncă. (Matei 7:21 și 7:24)

Formați echipe de aproximativ 5 colegi și realizați o constituție a împărăției lui Dumnezeu pe care trebuie să o respecte fiecare cetățean al acesteia. În realizarea ei se urmăresc condițiile de a deveni un bun cetățean, responsabilitățile și beneficiile cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu.

Desemnați un reprezentant care să prezinte textul.

Luați seama să nu vă îndepliniți neprihănirea voastră înaintea oamenilor, ca să fiți văzuți de ei; altminteri, nu veți avea răsplata de la Tatăl vostru care este în ceruri.

(Matei 6:1)

Analizați următoarele situații și menționați cum v-ați comporta:

1. În situații de inundații sau cutremure oamenii afectați sunt ajutați, iar cei care o fac se asigură că lumea află de milostenia lor.
2. Un elev i-a cerut iertare colegului său pentru că a divulgat un secret. Acesta i-a spus că îl va ierta, dar că nu vor mai comunica niciodată.
3. Un tânăr susținea că, pentru el, doar rugăciunea la biserică, în fața altora, este cea corectă.

III. VIAȚA CREȘTINULUI ÎMPREUNĂ CU SEMENII

EVALUARE

1. Stabilește valoarea de adevăr a următoarelor enunțuri:

- Pildele împărăției* ilustrează adevăruri spirituale despre viața în împărăția lui Dumnezeu și creșterea împărăției. *A/F*
- Purtarea de grijă a lui Dumnezeu este cunoscută și ca providența lui Dumnezeu. *A/F*
- Îngrijorarea noastră Îl face pe Dumnezeu mai sensibil la nevoile noastre. *A/F*
- Rugăciunea plină de putere este dată de atitudinea de smerenie și curăția inimii. *A/F*
- În *Predica de pe munte*, milostenia trebuie practică pentru imaginea și reputația înaintea oamenilor. *A/F*

2. Completează spațiile libere cu termenii corespunzători:

Și aruncați asupra Lui toate _____ voastre, căci El Însuși _____ de voi. Dumnezeu i s-a descoperit lui Avraam ca Dumnezeu care _____. Puterea lui Dumnezeu de a purta de grijă se manifestă și prin _____ care surprind uimirea omului. Mare _____ are _____ fierbinte a celui _____. Atitudinea corectă în timpul postului implică _____ inimii, pocăință și _____.

3. Pornind de la următorul text, *Dar dacă nu iertați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre*, argumentați două beneficii ale iertării în viața credinciosului.

4. Se dă următorul text:

Tu, dar, când faci milostenie, nu suna cu trâmbița înaintea ta, cum fac fățarnicii, în sinagogi și în ulițe, pentru ca să fie slăviți de oameni. Adevărat vă spun că și-au luat răsplata.

Realizați o compunere de maximum o pagină în care să evidențiați aspecte practice ale milosteniei.

VERSET BIBLIC

Nu vă temeți, căci vă aduc o veste bună care va fi o mare bucurie pentru tot norodul. Astăzi, în cetatea lui David, vi S-a născut un mântuitor care este Hristos Domnul.

(Luca 2:10-11)

CAPTAREA ATENȚIEI

Pictura alăturată înfățișează nașterea lui Isus Hristos, așa cum și-a imaginat-o un pictor olandez. Pe baza cunoștințelor voastre, identificați personajele din pictură, după care inițiați o discuție despre felul în care viața lor și a semenilor lor a fost afectată de acest eveniment.

DICȚIONAR

magi = înțelepți care au venit să I se închine lui Isus și să-i aducă daruri.

har = dar nemeritat, favoare, grație divină dăruită omului prin Isus Hristos.

colind = urare, cântec din tradiția folclorică prezent în cadrul sărbătorilor de iarnă.
prinos = dar de mare preț oferit Divinității în semn de admirație, devotament și recunoștință.

smirnă = rășină galbenă obținută prin creșterea scoarței unor arbori.

tămâie = rășina unor specii de arbuști care, prin încălzire, emană un miros plăcut.

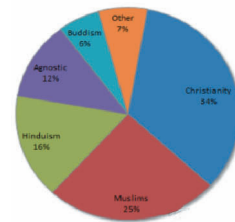
IV. VIAȚA COMUNITĂȚII ȘI SĂRBĂTORILE CREȘTINE

1. OBICEIURI CREȘTINE ȘI NECREȘTINE DE CRĂCIUN ȘI DE ANUL NOU

Marten de Vos, *Nașterea Domnului*, 1577

Religiile lumii în procente

Nașterea Domnului este un eveniment important al credinței creștine. Acest fapt a determinat schimbări majore în viața oamenilor și a comunităților.

Părinții Domnului, păstorii, magii, Simeon și Ana sunt câteva exemple biblice asupra cărora Întruparea Domnului a avut efecte deosebite.

După formarea, răspândirea și recunoașterea Bisericii în Imperiul Roman, evenimentul nașterii Domnului a început să fie celebrat oficial în prima parte a secolului al IV-lea, fiind fixat la 25 decembrie. Această sărbătoare, însoțită și de Anul Nou, care a fost numit și Micul Crăciun, a înfrumusețat de-a lungul celor două milenii viața multor oameni. Analizați diagrama de mai sus și constatați câte procente dintre locuitorii planetei serbează în prezent nașterea Domnului.

Se poate afirma că Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, are cea mai celebrată zi de naștere dintre toți cei care s-au născut vreodată pe Pământ!

Denumiri ale sărbătorii Nașterii Domnului

Ziua în care se sărbătorește nașterea lui Isus Hristos poartă numele de Crăciun la români; în spațiile de limbă engleză se numește *Christmas Day*; francezii îi spun *Noël*, germanii, *Weihnachten*, iar maghiarii, *Karácsony*. Cu privire la originea cuvântului Crăciun, sunt lingviști care susțin că el provine din latină; alții susțin că vine din limbile slave vechi. Inițial, cuvântul din care provine „Crăciun” însemna „a păși, a trece” și se referea la trecerea solstițiului de iarnă (cea mai lungă noapte din an, 21 decembrie).

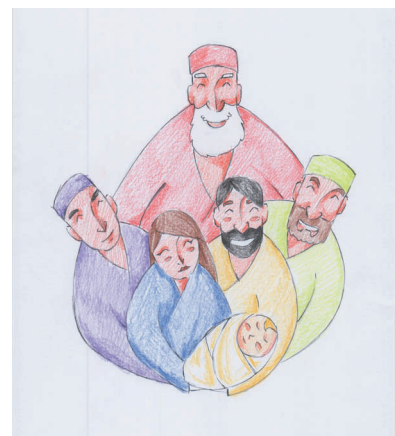
Obiceiul luminilor de Crăciun și Anul Nou

Multe popoare europene (slavi, francezi, albanezi) aveau un ritual prin care se credea că sunt rechemate lumina și căldura: întreaga noapte ardeau în vatră un trunchi de copac, un butuc mare, pentru a învinge întunericul. O sărbătoare asemănătoare a fost și cea numită, în Imperiul Roman, *Sol Invictus* („Soarele Învingător”). Împăratul Aurelian este cel care stabilește în anul 274 d.Hr. ziua lui Sol Invictus pe 25 decembrie.

Pentru creștini, luminile din bradul de Crăciun și cele care le împodobesc casele sau străzile localităților lor, precum și focul de artificii de la Revelion trebuie înțelese mai degrabă ca elemente de decor ale sărbătorii și nu ca o perpetuare a vechilor credințe antice. Luminile nu sunt aprinse de frica întunericului, ci ca o podoabă de sărbătoare.

Aceste obiceiuri sunt însoțite de alte tradiții locale.

Împreună cu profesorul de religie inițiați o discuție și enumerați câteva dintre obiceiurile din regiunea voastră.

ȘTIATI CĂ ...

1. În țările în care Biserica Ortodoxă folosește calendarul vechi, Calendarul Iulian (Rusia, Ucraina, Serbia, Republica Moldova), Crăciunul nu se sărbătorește pe 25 decembrie, ci în data de 7 ianuarie.
2. În alte culturi creștine, cum ar fi cea a francezilor romano-catolici, tradiția trunchiului de copac adus în casă și pus în vatră în noaptea de solstițiu sau de Crăciun a dispărut. Bușteanul care era aprins se numea în franceză *Bûche de Noël*. Acum, femeile fac o prăjitură cu acest nume.

EXERSĂM!

Explicați ce este fenomenul numit *solstițiu de iarnă*.

Sunt și alte fenomene asemănătoare în cursul anului?

Căutați informații despre schimbarea calendarului în Europa – cereți-le ajutorul profesorilor de istorie și de geografie.

CITAT

Atunci când Domnul Isus a devenit pacea, liniștea ta, amintește-ți de bunăvoința față de oameni. Nu încerca să sărbătorești Crăciunul fără bunăvoința față de semenii tăi.

(Charles Spurgeon)

O singură dată în lumea noastră s-a întâmplat ca într-un grajd simplu să se afle ceva cu mult mai mare decât întreaga noastră lume.

(C.S. Lewis)

CERINȚĂ

Concepeți o scrisoare prin care să-i vorbiți unui prieten despre modul în care tu și familia ta veți celebra Nașterea Domnului. Folosiți cel puțin un verset biblic.

Tradiții creștine de Crăciun și de Anul Nou

Bucuria și măreția sărbătorii Nașterii Domnului Isus și cea a Anului Nou au fost amplificate în timp și de elemente precum:

- Colindele și alte cântece specifice acestor sărbători (Cântece de stea);
- Sceneta magilor, a păstorilor;
- Oferirea de daruri;
- Masa de Crăciun și Masa de Anul Nou.

Cântecele de stea au ajuns în tradiția românească prin traducerea cântărilor comune ale protestanților luterani și calvini din Transilvania. Acestea își au originea în psalmii versificați de Jean Calvin și de alți reformatori, care au tradus textul biblic din latină în limba credincioșilor. Prima culegere de cântece de stea în limba română îi aparține lui Anton Pann (1798 – 1854).

Sărbătoarea nașterii lui Isus aduce lumii cea mai înaltă cunoaștere despre Dumnezeu. Deși Crăciunul este o sărbătoare cu dată fixă, Nașterea Domnului este un dar pentru fiecare zi a anului.

Jan Brueghel cel Bătrân, *Adorația magilor*, 1564

EXERCIȚII

În tabloul *Adorația magilor*, pictorul a pus în lumină bucuria comunității de oameni de la Betleem și a magilor care l-au descoperit pe pruncul Isus.

Inițiați o discuție despre tradițiile locale în care comunitatea voastră să își exprime bucuria la Nașterea Domnului și la Anul Nou.

Evidențiați tradițiile locale ale acestor sărbători.

Reformatorul Martin Luther (1483-1546), celebrând sărbătoarea Nașterii Domnului împreună cu familia.

LECTURĂM!

Astăzi vin să-mi plec genunchii

„Astăzi vin să-mi plec genunchii
Înaintea ieslei Tale,
Copilaș din altă lume,
Obosit de frig și cale.

Îmi plec inima și fața,
Copilaș din zare-albastră,
Și mă-nchin cu umilință,
Călător prin lumea noastră!

Nu am smirnă ca și magii,
Nici tămâie și nici aur,
Lacrimile pocăinței
Îmi sunt singurul tezaur!

Ți le-aduc acum 'nainte
Cu sfială și rușine,
Copilaș venit din ceruri
Să porți crucea pentru mine!”

Versuri: Simion Cure
Melodie: Nicolae Moldoveanu

CONCLUZIONĂM!

1. Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său în lumea noastră ca omenirea să fie mântuită prin El.
2. Sărbătoarea Nașterii Domnului trebuie să-L aibă ca sărbătorit pe Domnul Hristos.
3. ISUS HRISTOS este unic, El nu poate fi înlocuit niciodată de personaje mitologice, vechi sau moderne, precum Moș Crăciun, Moș Nicolae, Santa Claus, Joulupukki etc.
4. Temelia sărbătorii Nașterii Domnului stă în vestea bună a Evangheliei, iar tradițiile și datinile populare trebuie subordonate acesteia.

APLICĂM!

1. Se consideră că în prezent cea mai cunoscută colindă este „Noapte liniștită”, scrisă de un preot austriac, în anul 1818. Aceasta a fost tradusă în peste 180 de limbi.

2. Formați două grupe și scrieți două liste, una cu colinde vechi și una cu colinde noi.

Menționați colindele cunoscute și numele autorilor lor.

Târgul de Crăciun

2. Sărbătoarea de Crăciun și Anul Nou este marcată în marile orașe prin „Târgul de Crăciun”. Faceți o listă care să cuprindă cumpărăturile esențiale pe care le-ați face, avându-vă în vedere pe voi, pe cei din familie și pe cineva, pe care, fiind în nevoie, ați dori să-l ajutați.

TEXT ÎNCURAJATOR

Căci un Copil ni S-a născut,
un Fiu ni S-a dat, și domnia
va fi pe umărul Lui; Îl vor
numi: „Minunat, Sfetnic,
Dumnezeu tare, Părintele
veciniciilor, Domn al
păcii.” (Isaia 9:6)

RUGĂCIUNE

Mulțumește-I lui Dumnezeu,
pentru darul Său nespus de mare!

VERSET BIBLIC

Și dacă n-a înviat Hristos, credința voastră este zădărnică, voi sunteți încă în păcatele voastre. Dar acum, Hristos a înviat din morți, pârga celor adormiți.

(1 Corinteni 15:17)

IV. VIAȚA COMUNITĂȚII ȘI SĂRBĂTORILE CREȘTINE

2. OBICEIURI CREȘTINE ȘI NECREȘTINE DE PAȘTE

CAPTAREA ATENȚIEI

În caseta alăturată este redată o pictură flamandă datând din jurul anului 1400, în care este prezentată *Învierea Domnului*.

Analizați cu atenție această pictură și descrieți care sunt neconcordanțele ei cu narațiunea *Învierii Domnului* din Evanghelii.

Descrieți deosebirile dintre pictura flamandă și cea a pictorului german prezentată în imaginea de mai jos.

Anonim flamand, c. 1400

Victorie asupra mormântului, de Bernard Plockhorst, 1825 – 1907, pictor protestant german

DICȚIONAR

pârgă = primele fructe coapte.

prototip = model, exemplar ilustrativ.

sabat = ziua de sâmbătă ca zi de odihnă și închinare înaintea lui Dumnezeu.

Învierea Domnului Hristos este evenimentul central al credinței creștine. Acesta a avut loc în ziua dintâi a săptămânii. Atunci, Domnul Hristos, într-un trup de slavă, a ieșit din mormânt ca biruitor al morții. Învierea lui Isus face ca religia creștină să se deosebească de toate celelalte religii.

Data sărbătoririi Paștelui în tradiția creștină

În prezent, sărbătoarea Paștelui creștin nu mai coincide cu sărbătoarea Paștelui evreiesc, deoarece se are în vedere Săptămâna Mare, iar la Conciliul de la Niceea (anul 325 d.Hr.) s-a stabilit ca Învierea Lui Hristos să nu fie celebrată înainte de Paștele ebraic, și anume, cel mai devreme la o săptămână de acesta.

Pentru fixarea datei Paștelui este luată în considerare data echinocțiului de primăvară. În țările majoritar catolice și protestante se ține cont de echinocțiul real, adică cel din data de 21 martie. În țările majoritar ortodoxe, echinocțiul este socotit după calendarul iulian, pe data de 3 aprilie. La acest detaliu se adaugă și faptul că se așteaptă momentul în care Luna este în faza „Lună plină”.

Din aceste considerente, între Biserica Ortodoxă și cea Catolică pot fi diferențe de la 0 la 5 săptămâni în ceea ce privește data stabilirii Paștelui.

Cele mai importante elemente de care trebuie să se țină seamă la această sărbătoare sunt cele legate de felul în care se serbează, și nu atât de mult de data la care se serbează. Rolul sărbătorii este acela de a-l apropia pe om de Dumnezeu și de Fiul Său, Isus Hristos.

Elemente evreiești în tradiția creștină a Paștelui

Praznicul *Învierii Domnului* este strâns legat de sărbătoarea Paștelui evreiesc. Termenul *paște* provine de la ebraicul *pesah*, cu sensul de *a trece pe lângă*. Învierea Domnului este expresia cea mai măreață a faptului că moartea face *pesah*, adică *trece pe lângă* cei care își pun încrederea în Dumnezeu. Prin învierea lui Isus, creștinului i se dă bucuria că Mielul lui Dumnezeu, care a ridicat păcatul lumii la moartea Sa, nu a rămas în moarte, ci a înviat, iar învierea Lui este o anticipare a învierii tuturor celor ce cred în El.

Din pricina faptului că Învierea Domnului Hristos este o împlinire a Paștelui evreiesc, în tradiția creștină se regăsesc și elemente care provin de la acest popor. Dintre acestea cele mai semnificative sunt:

- mielul de Paște;
- ierburile cu care se gătește carnea de miel;
- pasca.

EXERSĂM!

Sărbătorile creștine sunt prilej de bucurie pentru cei credincioși. După cum pentru Israel *Paștele* a fost ocazia de a sta la masă cu familia, de a citi cuvântul care descrie epopeea mântuirii din robia egipteană, tot așa, pentru creștini, *Învierea Domnului* este o oportunitate de a fi în sânul familiei și a Bisericii lui Isus Hristos. Mai mult ca oricare altă sărbătoare creștină, *Învierea lui Isus* adună oamenii în biserici pentru închinare.

Discutați cum se realizează acest lucru în familia și în comunitatea voastră.

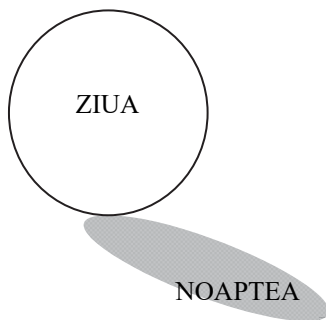
Masa de Paște evreiesc alcătuită din carne de miel, ierburi amare, pască și vin.

ȘTIAȚI CĂ ...

1. Iepurașul de Paște este un simbol păgân, care provine de la popoarele germanice.
2. Trupul lui Isus după momentul Învierii Sale nu a mai fost supus legilor naturii precum trupul pe care L-a avut înainte de moarte.
3. Ouăle de Paște își au originea în Egiptul antic și în Persia, fiind considerate simbolul vieții.

Învierea Domnului Isus îi aduce pe oameni împreună la masă, aduce inimile împreună și inima lui Dumnezeu în inima oamenilor.

La echinocțiul de primăvară, ziua este egală cu noaptea.

CITAT

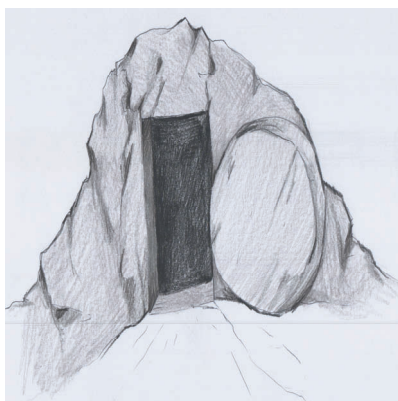
Creștinismul a început acolo unde multe religii se termină ... cu Învierea.
(Herbert Booth Smith)

CERINȚĂ

Reflectează asupra modului în care vei sărbători *Învierea Domnului* în acest an.

Meditează la puterea învierii lui Isus asupra oamenilor.

Ce ai face pentru Isus la această sărbătoare?

Vestirea învierii în tradiția creștină este dată și de modul în care creștinii se salută unii pe alții.

Salutul tradițional *Hristos a înviat!*, la care se răspunde prin cuvintele *Adevărat a înviat!*, este, în acest sens, o mărturie a crezului creștin și, în același timp, o expresie a bucuriei aduse de Înviere.

De Paște, cântecul tradițional este „Hristos a înviat din morți”. Acesta a ajuns să fie tradus din greacă în aproape toate limbile, autorul lui fiind necunoscut.

Obiceiuri necreștine de Paște

Așa după cum pictura flamandă de la începutul lecției are inserate în ea și elemente nebiblice cu privire la înviere, tot așa, în timp, sărbătoarea Paștelui a ajuns să fie însoțită și de elemente necreștine. Dintre acestea consemnăm:

- iepurașul de Paște;
- stropitul cu parfum și altele.

Apropiatii Domnului au avut cu adevărat o sărbătoare în viața lor, după ce au ajuns să-L întâlnească pe Isus. Femeile, Maria, Maria Magdelana, apostolii și alți ucenici sunt o mărturie că sărbătoarea ține de relația cu cel sărbătorit.

Învierea lui Isus, imagine dintr-o Biblie din anul 1900

EXERCII

1. Învierea Domnului este sărbătoarea Marii Trimiteri. În acest sens, redactează o scrisoare pentru un prieten prin care să-ți exprimi bucuria că Isus este viu.
2. Enumerați și alte obiceiuri locale ale Sărbătorii Pascale.

Domnul nostru a înscris promisiunea învierii nu numai în cărți, ci și în fiecare frunză a primăverii.
(Martin Luther)

LECTURĂM!

„Promisiunea învierii este următoarea: Ceea ce I s-a întâmplat Lui Isus ni se poate întâmpla și nouă. Asemenea Lui, și noi vom muri, dar învierea Lui este o promisiune că moartea nu constituie sfârșitul. Învierea Lui este prototipul pentru învierea noastră. Prin moartea Lui, El a deschis drumul spre viața veșnică și ne spune că putem călca pe urmele pașilor Săi. Învierea ne dă speranța unui viitor glorios, în care nu va mai exista durere sau moarte.”

(Josh McDowell, *Dovezi în favoarea învierii*, p. 16.)

CONCLUZIONĂM!

1. Învierea Domnului este evenimentul de temelie al credinței creștine.
2. Aceasta este sărbătorită în fiecare an, de toate bisericile creștine, la șapte zile de la Florii.
3. De la Moartea și Învierea Domnului a încetat tradiția de a mai aduce jertfe animale lui Dumnezeu.
4. În cinstea învierii Domnului Hristos, ziua de închinare a creștinilor este duminica, aceasta înlocuind tradiționalul Sabat ebraic.

Învierea Domnului, deși nu este sărbătorită întotdeauna în aceeași zi de toți creștinii, este un factor unificator al acestora. Praznicul învierii a fost și rămâne subiect de reflecție pentru compozitori, pictori, poeți, filosofi, regizori și teologi.

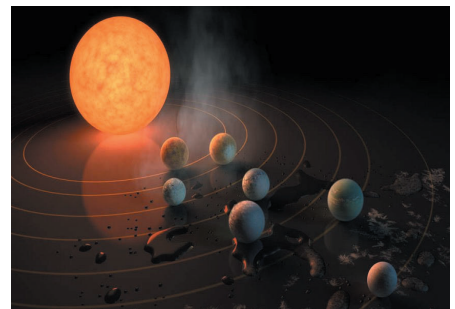
Textele biblice despre Înviere nu sunt un mit creștin care să completeze miturile antice despre moartea și învierea naturii. Învierea lui Isus a avut loc cu adevărat și trebuie crezută de toți oamenii.

În urma Învierii, creștinii au făcut trecerea de la tradiționalul Sabat, la ziua dintâi a săptămânii, ca o proclamare săptămânală și nu doar anuală a învierii lui Isus Hristos – Lumina lumii, făclia care nu se va stinge niciodată.

TEXT ÎNCURAJATOR

Isus i-a zis: *Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi.*

(Ioan 11:25)

RUGĂCIUNE

Mulțumește-i lui Dumnezeu pentru Învierea lui Isus și consecințele ei.

Roagă-te pentru ca binecuvântările Învierii să le cunoască toți oamenii.

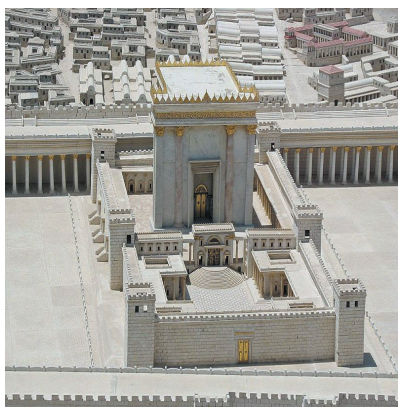
VERSET BIBLIC

Ce veți face în zilele de praznic, la sărbătorile Domnului?

(Osea 9:5)

CAPTAREA ATENȚIEI

Pictura alăturată Îl înfățișează pe Domnul Hristos în Templul de la Ierusalim la vârsta de 12 ani. Lecturați textul din Luca 2:41-50 și descrieți relația dintre Templu și sărbătorile poruncite în *Vechiul Testament*.

Templul de la Ierusalim

DICȚIONAR

epopee = șir de fapte eroice, glorioase.

a circumscrie = a delimita o problemă, un lucru.

pelerinaj = călătorie la locuri sfinte.

sinagogă = loc de închinare în religia lui Israel.

IV. VIAȚA COMUNITĂȚII ȘI SĂRBĂTORILE CREȘTINE

3. PARTICIPAREA LA VIAȚA BISERICII

Heinrich Hofmann, pictor german (1883),
Isus în Templu, la 12 ani

Modelul Vechiului Testament de a participa la sărbători

Sărbătorile biblice reprezentau ocazii în care credincioșii celebrau intervenția miraculoasă a lui Dumnezeu în viața oamenilor. La sărbătoarea de Paște, evreii sărbătoreau eliberarea din Egipt, unde au slujit ca sclavi timp de patru sute de ani. După primul Paște, Dumnezeu le-a cerut evreilor să-și amintească în fiecare an de acest eveniment printr-o sărbătoare sfântă, prăznuită în locul pe care El îl va alege pentru aceasta. La sărbătoarea Rusaliilor și a Corturilor, evreii trebuiau să vină la Cortul Întâlnirii, iar din vremea lui Solomon, se întâlneau la Templu, pentru a se închina și a-și arăta recunoștința față de Dumnezeu.

Alături de aceste sărbători care implicau toată națiunea, evreii aveau și sărbători familiale. Astfel, la nașterea unui fiu, la punerea numelui sau în alte ocazii, evreii trebuiau să vină la Templu sau la sinagogă pentru a celebra momentul înaintea Domnului.

Potrivit cu acest model, creștinii trebuie să se angajeze și să participe individual, familial și comunitar la sărbătorile Bisericii.

Modelul hristic de participare la sărbători

Modelul din *Vechiul Testament* de participare la sărbători a fost dus la plenitudine de Domnul Hristos. Pentru Domnul Hristos, sărbătorile au fost evenimente speciale, prin care a arătat importanța pe care El a acordat-o elementelor care circumscriau religia poporului Lui. Astfel, prin participarea la sărbători, Isus a arătat:

- importanța edificiului Templului – pentru Isus, Templul nu a însemnat o locație oarecare, ci un loc special pe care Dumnezeu l-a consacrat pentru întâlnirea oamenilor cu El;
- importanța slujitorilor Templului – Isus s-a raportat la slujitorii Templului ca la persoane chemate de Dumnezeu și consacrate pentru a-I sluji Lui și poporului care venea să se închine;
- importanța cărții Templului – aceasta însemna pentru acel timp *Scripturile Vechiului Testament*, care cuprindeau vorbirea sfântă și autorizată a lui Dumnezeu; Isus a crezut și a împlinit aceste Scripturi;
- importanța Dumnezeului Templului – cea mai importantă realitate a Templului era dată de prezența lui Dumnezeu, unde era Casa lui Dumnezeu, iar Isus a numit Templul „Casa Tatălui Meu.”

Cea mai veche Tora din lume, păstrată la Universitatea Bologna (1088). Este făcută din piele de oaie de 36 m lungime și 64 cm lățime.

ȘTIATI CĂ ...

1. Johann Gutenberg a inventat tiparul în 1450, iar prima carte tipărită a fost *Biblia* în limba latină.
2. La evrei, un copil era primit la slujirea în sinagogă de la vârsta de cinci ani.
3. David este împăratul care a reformat închinarea la Cortul întâlnirii, formând prima orchestră și primul cor.
4. La început, Biserica a folosit pentru închinare psalmii *Vechiului Testament*.

Imaginea marelui preot cu hainele și podoabele poruncite de Dumnezeu în *Vechiul Testament*. El era asistat de alți preoți și cântăreți.

EXERSĂM!

Având în vedere exemplul de implicare al Domnului Isus în viața religioasă a națiunii lui Israel, evaluați într-o discuție modul în care credincioșii de azi au în vedere acest exemplu în timpul sărbătorilor creștine.

CITAT

*Biserica este adunarea
sfinților în sărbătoare.*

(Autor necunoscut)

CERINȚĂ

Concepeți o invitație prin care să-i propuneți unui prieten să se implice mai activ în viața Bisericii la sărbătoarea care urmează.

Describe-i bucuria de a sărbători în Biserică.

NE IMPLICĂM!

După modelul Domnului Hristos, toți credincioșii trebuie să participe la viața Bisericii. În mod specific aceasta înseamnă:

- a fi prezent ca un închinător activ la întâlnirile Bisericii;
- a fi implicat în ascultarea și înțelegerea Cuvântului care se proclamă;
- a pregăti prin repetiții închinarea înaintea lui Dumnezeu;
- a fi preocupat de binele și progresul Bisericii.

Participând activ la viața Bisericii la sărbători, creștinul își afirmă prețuirea pe care o are față de Dumnezeu, precum și faptul că el este parte a Bisericii lui Isus Hristos.

Împărtășește-i colegului tău care dintre activitățile enumerate mai sus consideri că te ajută cel mai mult să fii un participant activ la viața Bisericii. Argumentează răspunsul.

Biserica Baptistă Emanuel Oradea - Participând la serviciile divine, credincioșii participă la viața Bisericii lui Isus Hristos.

EXERCIȚII

1. Cum vei celebra următoarea sărbătoare de Paște?
2. Care sunt activitățile concrete pe care le vei desfășura în cadrul Bisericii la această sărbătoare?

Provoacă-i și pe alți prieteni să se implice alături de tine în viața Bisericii cu ocazia sărbătorilor.

LECTURĂM!

„În Biserică, ne folosim de darurile noastre ca să ne iubim unii pe alții, să ne respectăm reciproc, să fim cu ochii pe cei ce creează probleme și să ne purtăm poverile unii altora. Ai nevoie de încurajare, de rugăciune sau de o casă primitoare? Dumnezeu îi încredințează Bisericii păstrarea acestor comori. Consideră Biserica centrul de tratament al lui Dumnezeu împotriva unei vieți banale. Nu o rata, nimeni nu poate fi puternic tot timpul. Nu rata locul în care-ți găsești locul.”

(Max Lucado, *Vindecarea de o viață banală*, p. 103)

TEXT ÎNCURAJATOR

Cât pentru mine, fericirea mea este să mă apropiu de Dumnezeu: pe Domnul Dumnezeu Îl fac locul meu de adăpost, ca să povestesc toate lucrările Tale.

(Psalmul 73:28)

CONCLUZIONĂM!

1. Sărbătorile creștine sunt ocazii prin care Dumnezeu invită comunitatea umană să celebreze evenimente în care istoria Lui s-a împletit cu istoria ei.
2. Sărbătorile Domnului îi oferă omului posibilitatea de a participa activ la viața Bisericii lui Isus Hristos.
3. Cea mai importantă contribuție la viața Bisericii stă în proclamarea morții și a învierii Domnului.

APLICĂM!

Proiectul „Sceneta Învierea Domnului”

Lectură textului lui Max Lucado și caută să participi la viața Bisericii în aceste sărbători, integrându-te și asumându-ți un rol în sceneta Învierea Domnului.

Învierea Domnului este pusă în lumină prin narațiunile din Evanghelii.

Având la bază textul biblic, organizați repetiții prin care să vestiți adevărul despre învierea lui Isus.

Pentru decor și recuzită, folosiți materiale reciclabile.

Căutați să accentuați bucuria care vine în lume prin învierea lui Isus Hristos.

Evidențiați bucuria prin contrastul dintre personajele care au crezut în Înviere și cele care nu au crezut.

RUGĂCIUNE

Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru sărbătoarea morții și a învierii lui Isus. Roagă-te pentru Biserică.

VERSET BIBLIC

Pe săraci îi aveți totdeauna cu voi. (Ioan 12:8a)

CAPTAREA ATENȚIEI

În imaginea alăturată sunt prezentate trei perechi de mâini, prin care sunt reprezentate trei generații:

- generația copiilor;
- generația părinților;
- generația bunicilor.

Ele pot oferi ideea creșterii omului, a maturizării lui, precum și a responsabilității omului față de semenul său.

În acest ultim sens, inițiați o discuție despre rolul sărbătorii în slujirea semenului.

Ziua mulțumirii în Biserica Baptistă română din Micherechi, Ungaria

DICȚIONAR

traumatizat = afectat în urma unei violențe fizice sau psihice.

paradigmă = exemplu, model.

altruism = dispoziție sufletească de a acționa dezinteresat în favoarea altora.

IV. VIAȚA COMUNITĂȚII ȘI SĂRBĂTORILE CREȘTINE

4. PARTICIPAREA LA VIAȚA COMUNITĂȚII

Modelul din Vechiul Testament de implicare în viața comunității

Sărbătorile din *Vechiul Testament* au avut pe de o parte menirea să orienteze privirile omului spre Dumnezeu pentru a-L cinsti, iar pe de altă parte, să invite omul să-și orienteze privirea spre semenul lui spre a-l ajuta și încuraja.

Purtarea de grijă a lui Dumnezeu trebuia dovedită prin împlinirea unor porunci care-i aveau în vedere în mod specific pe cei defavorizați.

În *Vechiul Testament*, evreilor li s-a poruncit să aducă într-un coș cele dintâi roade culese în țara pe care o vor moșteni, după care să se bucure înaintea lui Dumnezeu împreună cu străinul și levitul de lângă ei.

Alături de această sărbătoare, evreii au fost educați prin Lege să își aducă aminte de orfani, de văduve, precum și de cei care în urma unor boli sau a unor afaceri greșite au ajuns la sărăcie. Prin poruncile din Lege, Dumnezeu a stabilit că sărbătorile trebuie să aibă și o dimensiune socială.

Acest principiu este oferit ca model prin *Scripturile din Vechiul Testament* și pentru comunitatea din perioada menționată în Noul Testament.

Modelul hristic de implicare în viața comunității

În *Noul Testament*, Domnul Hristos a exprimat prin comportamentul și cuvântul Său învățătura conform căreia scopul venirii sale în lume era de a participa la transformarea în bine a comunității umane. El s-a identificat cu Robul lui Dumnezeu care a venit să slujească și nu să I se slujească. În sinagoga din Nazaret El a mărturisit despre rolul Lui, social și spiritual, spunând:

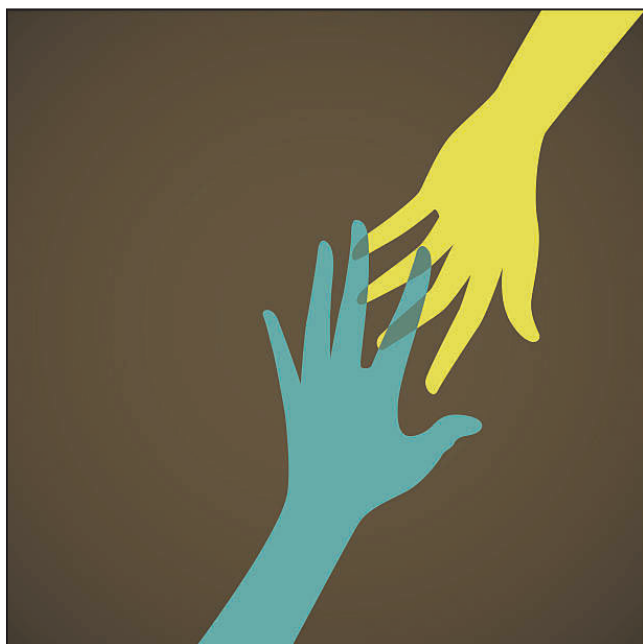
„Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimes să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsați și să vestesc anul de îndurare al Domnului.” (Luca 4:18-19). Acest ideal a fost atins de Isus prin implicarea Lui în viața celor săraci, bolnavi, singuri, precum și a celor traumatizați de păcate. Din Templu și sinagogi, Isus a venit în casele oamenilor și pe străzile cetăților lor.

Jesus in the synagogue of Nazareth, Paolo Veronese (1558)

EXERSĂM!

Modelul implicării lui Hristos este exemplul desăvârșit al modului în care credinciosul, în particular, și apoi Biserica, trebuie să participe și să slujească în mijlocul comunității. Având în vedere acest fapt, inițiați o discuție prin care să identificați cine este aproapele vostru, pentru a-i oferi ajutor.

ȘTIAȚI CĂ ...

1. George Müller a înființat orfelinatul din Bristol, Anglia, unde a îngrijit pe parcursul vieții 10 024 de copii orfani.
2. Tabita a fost una dintre primele femei ale Bisericii care a făcut milostenie pentru cei nevoiași din vremea ei.
3. Impactul cel mai mare îl au bisericile ai căror credincioși ies în afara zidurilor, vestind Evanghelia celor aflați în diverse nevoi, prin faptele lor.

EXERCITII

Biserica trebuie să fie prezentă înaintea lui Dumnezeu pentru închinare și în prezența oamenilor pentru slujire.

Notează în caiet ce ai putea face în următoarele situații concrete:

- în spitale;
- în orfelinate și case de bătrâni;
- în centre misionare;
- în centre de asistență socială;
- în penitenciare.

CITAT

*Din Casa Lui fă-ți drum la
casa lor; vei vedea că
Dumnezeu poate fi și acolo!*
(Autor necunoscut)

CERINȚĂ

Sărbătorile creștine sunt prilejuri de manifestare a dragostei creștine. În acest sens, urmând pașii menționați în caseta alăturată, implicați-vă în proiectul *Bucuria la cutie*.

NE IMPLICĂM!

1. Alcătuiți o listă cu casele de copii din apropiere, după care alegeți una în care să vă implicați de sărbătoarea Nașterii Domnului și de cea a Anului Nou.
2. Alcătuiți un tabel cu copiii din aceste centre având în vedere vârsta și sexul acestora.
3. Implicați-i pe profesorul de religie și pe dirigintele clasei în acest proiect.
4. Cu sprijinul familiei voastre, oferiți-i câte un cadou personalizat fiecărui copil.
5. Alături de cadru puneți și o carte creștină pentru copii sau o felicitare cu un verset biblic.
6. Pregătiți un material prin care să împărtășiți școlii, bisericii, familiei și prietenilor experiența voastră.
7. La masa de Crăciun și la cea de Anul Nou, rugați-vă împreună cu familiile voastre și pentru cei pe care i-ați vizitat.

LECTURĂM!

„Atunci, Împăratul va zice celor de la dreapta Lui: «... am fost flămând, și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete, și Mi-ați dat de băut; am fost străin, și M-ați primit; am fost gol, și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav, și ați venit să Mă vedeți; am fost în temniță, și ați venit pe la Mine.» Atunci, cei neprihăniți Îi vor răspunde: «Doamne, când Te-am văzut noi flămând, și Ți-am dat să mănânci? Sau că-Ți este sete, și Ți-am dat de ai băut? Când Te-am văzut noi străin, și Te-am primit? Sau gol, și Te-am îmbrăcat? Când Te-am văzut noi bolnav sau în temniță, și am venit pe la Tine?» Drept răspuns, Împăratul le va zice: «Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia dintre acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut.»”

(Matei 25:34-40)

CONCLUZIONĂM!

1. Participarea la viața comunității este dovada că Biserica este vie și solidară cu membrii comunității din care provine.
2. Sărbătorile creștine sunt prilejuri de exprimare a generozității și a altruismului creștin.
3. Cel mai frumos obicei de sărbători este să dăruiești asemenea Dumnezeirii.

APLICĂM!

Și...

- copiii din centre de plasament,
- bătrânii din azile,
- bolnavii din spitale,
- sinistrații de pe urma cataclismelor,
- refugiații din calea războiului.

AU NEVOIE DE TINE!

Pune ceva de preț din bunurile tale, împreună cu „o parte din inima ta”, pentru cineva care se află în una dintre situațiile menționate mai sus.

TEXT ÎNCURAJATOR

Căci Dumnezeu nu este nedrept ca să uite osteneala voastră și dragostea pe care ați arătat-o pentru Numele Lui, voi, care ați ajutorat și ajuturați pe sfinți.

(Evrei 6:10)

Împreună înseamnă să fim mai eficienți, mai puternici și mult mai multă dragoste!

RUGĂCIUNE

1. Roagă-te pentru comunitatea de oameni din care faci parte.
2. Mijlocește pentru cei cu nevoi speciale.
3. Roagă-te să ai oportunitatea de a fi o binecuvântare specială pentru comunitatea ta de aceste sărbători.

IV. VIAȚA COMUNITĂȚII ȘI SĂRBĂTORILE CREȘTINE

RECAPITULARE

Sărbătorile creștine sunt ocazii speciale, inserate în calendarul creștin, prin care credincioșii sunt îndemnați să își aducă aminte de evenimentele prin care Dumnezeu a intervenit în viața oamenilor.

Având în vedere această definiție a sărbătorii, inițiați o discuție despre cele două mari sărbători pe care le-ați studiat în lecțiile anterioare.

Cortul Întâlnirii, loc din *Vechiul Testament* al celebrării relației omului cu Dumnezeu.

Sărbătorile creștine reprezintă o celebrare a unor evenimente speciale în care istoria lui Dumnezeu s-a împletit cu istoria omenirii.

În sensul celor afirmate, printr-un text de 10 rânduri, evidențiați importanța:

1. *Bibliei*, ca autoritate de prezentare a sărbătorii;
2. casei de rugăciune, ca loc de manifestare a sărbătorii;
3. slujitorilor Bisericii în administrarea sărbătorii;
4. prezenței credincioșilor la sărbătorile închinat lui Dumnezeu.

Sărbătorile creștine au ajuns să fie sărbătorite în libertate de creștini după anul 313 d.Hr., când, în urma Edictului de la Milano, credința creștină a fost recunoscută și aprobată în tot Imperiul Roman.

Purtați un dialog între două grupe ale clasei pe următoarele două teme:

1. elemente biblice în tradiția sărbătorii Nașterii Domnului și în cea a Paștelui;
2. elemente nebiblice în tradiția de Crăciun și în cea de Paște.

Întrucât sărbătorile creștine sunt însoțite de o mulțime de tradiții dintre care unele sunt locale, iar altele sunt cunoscute la nivel mondial, răspundeți la următoarele întrebări:

1. Tradițiile trebuie să fie autoritare peste revelația scrisă în *Biblie*?
2. *Biblia* trebuie să fie autoritară peste tradiție?

Sărbătorile creștine sunt contextul special oferit de Dumnezeu tuturor generațiilor spre a oferi, prin credincioși, mărturia dragostei Lui pentru toți oamenii.

În sensul celor afirmate, formulați o listă care să cuprindă darurile pentru proiectul *Bucuria la cutie*, programat pentru sărbătoarea Nașterii Domnului.

Sărbătorile creștine sunt mărturia afirmării speciale a dragostei creștine față de Dumnezeu și față de întreaga lume.

Potrivit cu acest enunț, enumerați câteva domenii în care Biserica trebuie să fie prezentă ca o mărturie a iubirii aproapelui.

1. Cum apreciați...

- participarea Bisericii de care aparțineți la viața comunității la marile sărbători creștine?
- participarea Bisericii de care aparțineți la viața comunității în perioadele în care nu sunt sărbători?

2. Ce credeți că ar trebui schimbat în cazul în care prezența Bisericii pe care o frecvențați este insesizabilă și ne semnificativă în viața comunității?

Analizați și evaluați efectele scrisorilor și felicitărilor pe care le-ați redactat cu prilejul sărbătorilor.

Examinați...

1. dacă au fost formale;
2. dacă au făcut referire la Cel sărbătorit;
3. dacă destinatarul real sau imaginar v-ar răspunde la ele.

Mă voi ruga pentru:

Enumerați câteva motive de rugăciune având în vedere următorii termeni:

1. sărbătoare;
2. biserică;
3. viață;
4. comunitate;
5. tradiție.

Exercițiul 1

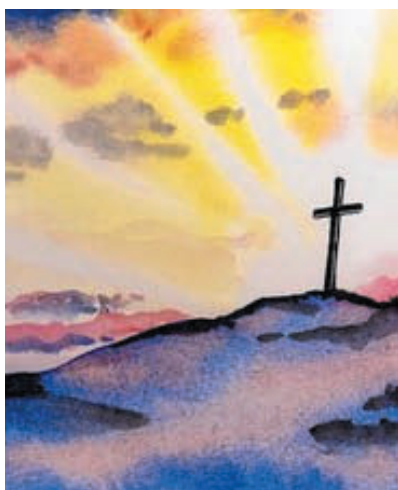
Scrieți două dintre versetele biblice pe care le-ați memorat în cadrul ultimelor patru lecții.

Exercițiul 2

Care sunt titlurile lecțiilor în care am învățat despre sărbători?

Exercițiul 3

Comentează care dintre imaginile de pe această pagină nu corespund cu lecțiile pe care le-am parcurs.

Exercițiul 4

Care termeni din glosarul lecțiilor anterioare au fost o noutate absolută pentru tine?

IV. VIAȚA COMUNITĂȚII ȘI SĂRBĂTORILE CREȘTINE

EVALUARE

Exercițiul 5

Citiți câteva dintre scrisorile pe care le-ați întocmit în cadrul lecțiilor dedicate sărbătorilor și evaluați felul în care acestea au fost formulate. Discutați, de asemenea, dacă acestea au fost suficient de motivante pentru ca personajul real sau imaginar căruia i-a fost adresată scrisoarea să își dorească să se implice mai mult în viața Bisericii și a comunității din care face parte.

Exercițiul 6

Alcătuți un text cu una dintre următoarele teme:

- Impactul proiectului *Bucuria la cutie* asupra copiilor din centrul de plasament;
- Sceneta *Învierea Domnului* și contribuția în închinarea Bisericii locale.

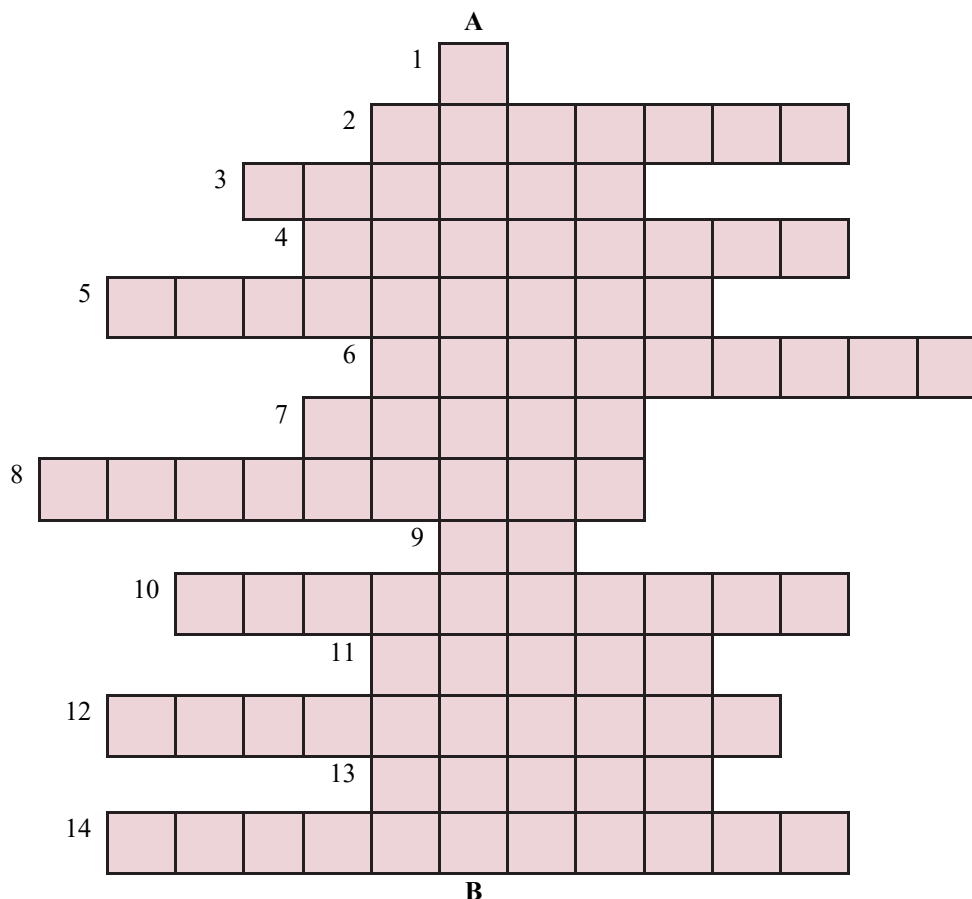
Exercițiul 7

Completează următorul rebus:

1. Litera care corespunde simbolului înălțimii în matematică
2. Sărbătoare la care se împodobește bradul
3. Cântec tradițional la Nașterea Domnului
4. Sărbătorile creștine se serbează la ...
5. Crăciun în limba engleză
6. Are loc pe 21 martie
7. Paște în limba ebraică
8. A scris cântece de stea în limba română
9. Prepoziție
10. Fenomen astronomic în care ziua este egală cu noaptea
11. Pe săraci îi ...
12. Casele de copii mai sunt numite...
13. Ziua Învierii Domnului a înlocuit ziua de...
14. Muncă benevolă sau de ...

A-B. Salutul învierii.

(Soluția rebusului: H, Crăciun, colind, biserică, Christmas, solstițiu, pesah, Anton Pann, în, echinocțiu, aveți, orfelinat, sabat, voluntariat, Hristos a înviat).

ISBN 978-606-31-0708-5

9 786063 107085